الله اکبر

د افغانستان ملي اسلامي محاذ

محاذ

بسم الله الرحمن الرحيم

وَإِذْ زَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمُ الْيَوْمَ

مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَكُمْ فَلَمَّا تَرَاءَتِ الْفِئَتَانِ نَكَصَ عَلَىٰ

عَقِبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكُمْ إِنِّي أَرَىٰ مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي

أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝

« د الانفال آیه ٤٨ »

او (یاد کړئ) هغه وخت چې ښایسته کړي وو دغو (کفارو) ته شیطان عملونه د دوی او ویې ویل چې نشته هیڅ غالب پر تاسې نن ورځ له خلقو او بېشکه زه ساتونکی یم ستاسې نو کله چې سره ولیدل (ګاځ شول) دواړه فوځونه (د اسلام او کفر) بیرته یې منډه ی کړې په پوندو خپلو » یعني وتښتید او ویې ویل : بېشکه زه بېزاره یم له (ساتنې) ستاسې، او بېشکه زه وینم هغه (فوځ د ملائکو چې راځي په معاونت د مؤمنانو) چې نه یې وینئ تاسې بېشکه زه ویریږم له الله او الله سخت دی عقوبت (د ده) .

د پښتې لومړی مخ : لوی مجاهد علامه سید جمال الدین افغاني .

بسم الله الرحمن الرحیم

محاذ

در هر دو ماه یکبار نشر میشود

سال سوم شماره دوم ۱۳۶۸ هـ.ش.

مطالب عمده‌ای

که در این

شماره میخوانید

شماره — مضمون

۱ - سید جمال‌الدین افغاني د اسلامی نهضتونو بنسټ ایښودونکی .

۲ - په قرآن کی د جهاد آیتونه

۳ - اساسات حکومت اسلامی

۴ - په اسلام کې جهاد

۵ - پیروزی تاریخی ملت افغان

۶ - د ښې مالی

۷ - روسها باید غرامت بپردازند

۸ - تهدید تازه روس

۹ - دیالکتیک

۱۰ - فتوحات اولیه مسلمانان در روسیه

۱۱ - جهادی ادب : د شعرونو صفحه

۱۲ - تا مراده مهنه

۱۳ - روس در افغانستان

۱۴ - دهنی په شونډو یوه ترخه موسکا غوړیدلی وه

۱۵ - د مکی فتحه

۱۶ - په نړیه کی د مهاجرینو شمیر

۱۷ - ای آزادی ! ته څومره خوږه یې

۱۸ - لس ورځی په آزاده پکتیا کی

۱۹ - سلاح را بیا موزند و استعمال کنید

۲۰ - شهدای راه حق

د امتیاز خاوند : د افغانستان ملي اسلامي محاذ .

ناشر : د فرهنګي ریاست د نشراتو لوی مدیریت .

مسوول مدیر :

عبدالملک بختیار

مهتمم : محمد داوُد

سید جمال الدین افغانی
د اسلامي نهضتونو
بنسټ ایښودونکی

علامه سید جمال الدین افغانی په ۱۲۱۷ لمریز کال د افغانستان د کنړ ولایت د اسعدآباد په سیمه کې وزیږید. پلار یې سید صفدر او جد یې سید علي نومیده. مور یې د سید قاسم لور او پښتنه وه.

سید جمال الدین افغانی د اسلام د مقدس دین واقعي پیرو، په اسلامي نړۍ کې د ډېر عزت او اوچت شخصیت خاوند دی.

په نولسمې پیړۍ کې چې د استعماري ځواکونو نفوذ او قدرت په ټوله نړۍ باندې محسوس ؤ د اسلام د مقدس دین د افتخاراتو د بیا راژوندي کولو پخاطر ستر فیلسوف علامه افغاني ځان سترې کړ او د اروپایي او نورو استعماري هیوادونو د تاثیر لاندې اسلامي هیوادونو کې یې د اسلامي نهضت اساس کېښود.

د اسلام د مقدس دین بیا احیا کول، له اروپایي استعمار نه د اسلامي هیوادونو خلاصون، د اسلامي هیوادونو اتحاد، د اسلامي پاکې او سوچه ایډیالوژۍ نه د ټپل شویو اوهامو او خرافاتو لیرې کول، اسلام د عصر د علومو او فنونو سره تطبیقول او ... هغه اوچت او عالي آرمانونه وو چې سید جمال الدین افغاني د هغو پخاطر مبارزه او جهاد پیل کړی و.

سید افغاني د اسلامي هیوادونو د [illegible]، د نه اتحاد، او په هغوی باندې د اروپایي هیوادونو د نفوذ له امله سخت ځوریده. سید د خپلو اهدافو د پوره کولو په خاطر ډېرو ځایونو ته مسافرتونه

وکړل او چه هر چیری ورسیده د اسلام او آزادۍ غږ یې پورته کړ او خلک یې آزادۍ او مسلمانان یې وحدت او یووالي ته تشویق کول او عملاً یې خلکو ته لارښودنه کوله .

د شرق د ستر نابغه او د اسلامي نهضت د بنسټ ایښودونکي سید افغاني د جهاد او مبارزې د قدر وړ برخه د نړیوالو استعماري ځواکونو په مقابل کې د حق او آزادۍ لپاره مبارزه وه هغه به د ټولو استعماري ځواکونو په مقابل کې د خپل قلم او ژبې له لیارې د مظلومو او مستعمره هیوادونو په زړه کې د پاڅون او آزادۍ غوښتنې احساس راژوندی کاوه ځکه نو سید افغاني له ډیرو استعماري هیوادونو نه تبعید کیده او د ډیرې مودې لپاره په یوه ځای کې د پاتې کیدلو اجازه ورته نه ورکول کیده . له مصر، هند، ایران او روسیې نه په وار وار تبعید شو ځکه سید هلته د مستبدو حاکمانو په مقابل کې خلک پاڅون ته تشویق کول . مظلومان به یې د خپلو حقوقو اخیستلو لپاره راپارول .

د سید افغاني په عصر کې د بریتانوی استعمار نفوذ په ډیرو هیوادونو کې محسوس و . سید د دغه خطر احساس کړی وو او د هغه د ختني کولو لپاره یې ډیرې مبارزې وکړې په همدې سبب وچې سید جمال الدین افغاني دانګریزانو په تحریک په ډیرو ځایونو کې په امن او امان کې نه پاتې کیده . کله به یو هیواد ته تبعید شواو کله به بل هیواد ته .

سید جمال الدین افغاني د خپلو اهدافو (د مسلمانانو اتحاد د استعماري ځواکونو په مقابل کې مبارزه ، د اسلامي هیوادونو په چارو کې د استعمار نه لاسوهنې او اسلام د عصر د علومو او فنونو سره تطبیقول) د نشر او اشاعې په خاطر ډیرې فرهنګي مبارزې وکړې ، جریدې مجلې ئې خپرې او انجمنونه یې جوړ کړل چې د هغې له جملې نه د عروة الوثقى مشهوره مجله ده .

. سید جمال الدین افغاني دعروة الوثقى د مجلې په خپرولو سره د انګریزي استعمار ملا ماته کړه او د نړۍ ګوټ ګوټ ته یې د اسلامي اتحاد او د آزادۍ غږ ورساوه .

سید جمال الدین افغاني د اسلام د مقدس دین د بیا راژوندي کولو او هغه د یوې ایدیالوژۍ په صفت د قبلو لو په لیاره کې ډیر تکلیفو نه پسر ځان و منل او پسه دې لیاره کې یې ډیر شاګردان وروزل لکه محمد عبده ، سعد زغلول ، اسحق چه هر یو یې د خپل عصر تکړه لیکوالان شول .

دعلامه سید جمالالدین افغاني خدمات به داسلامي تاریخ په زرینو پاڼو کې په زرینو کرښو خوندي پاتې شي . دده شخصیت نه هیریدونکی دی . دده مقام به د اسلامي نهضت بنسټ ایښودونکي په حیث ابدي پاتې وي .

سید جمالالدین افغاني په ۱۶۷۶ لمریز کال په ترکیه کې وفات شو دده تابوت په ۱۳۲۳ لمریز کال له ترکیه نه کابل ته منتقل کړی شو او د کابل په پوهنتون کې د خاصو تشریفاتو په اجراکولو سرهٔ خاورو ته وسپارل شو او په ۱۳۲۷ لمریز کال یوه ډیره عظیمه او ښایسته آرمګاه د دولت له خوا پرې جوړه شوه .

د سید جمالالدین افغاني د مبارزو او کارنامو د لیکو لپاره باید کتابونه ډک شي خو موږ د ۱۳۶۷ لمریز کال د کب د اتلسمې نیټې (دعلامه سید جمالالدین افغاني د مړینې د ۹۱ تلین)د لمانځلو په مناسبت خپله وینا تو سره کړه .

عبدالباري غیرت

په قرآن کې د جهاد آیتونه

دا له هغه وروسته چه تاسوته دمخه خدای تعالی هغه څه وښودل چه تاسو خوښول لکه کامیابی او غنیمت ، ځینی له تاسو ځخه د دنیا غنیمت خوښوی لکه غیشی ویشتو - نکو چه خپل مرکزونه پریښودل او ځینی له تاسو ځخه آخرت خوښوی لکه هغه لږ کسان چه د خپل مشر عبدالله بن جبیر سره په مرکزونو کی پاتی اوشهیدان شول ، کله چه تاسو په کفارو باندې غالب شوی نو بیر ته یې له دوی ځخه د تاسو مخونه واړول او د ماتی او شکست سره یې مخامخ کړی ، دا ددی دپاره چه لوی خدای تاسو وازمولی .

بیا الله تعالی تاسوته عفوه او بښنه وکړه اود تاسو له گناه ځخه در تیر شو ځکه چه تاسو سزا له هغه څه زیاته وه چه در باندې و شول یعنی ښایی تاسو ټول د مخه تاللی وی مگر الله تعالی په تاسو باندې فضل اوکرم وکړ اوخدای تعالی (ج) په ټولو حالتونو کی په مسلمانانو باندې مهربانه دی

۳٤ - (اذ تصعدو ن ولا تلو على أحد والرسول يدعوكم فى أخرا كم فأثابكم غماً بغم لكيلا تحزنوا على مافاتكم ولا ماأصابكم و الله خبير بما تعملون).

د آل عمران سورت ۱۵۳ - آیت

ترجمه اوتفسیر : یاد کړی ای مؤمنانو کله چه تاسو تیښته غوره او زرخته مونه کتل اوهیچاته موالتفات او توجه نه درلوده بلکه د خپل تیښتی اوفکر په کار اخته وی او د خدای (ج) رسول د شا ځخه چیغی در وهلی او ویل یی : (ماته راشی ای د خدای (ج) بندگانو زه د خدای (ج) رسول یم) او تاسو هیڅ ځواب نه ورکاوه بلکی همدا سی منډی مو وهلی نو بیایی تاسو په د دو غمونو اخته کړی یو دا چه د رسول د خدای د شهادت د خبر اوریدل وو اوبل شهادت یا ټپی کیدل د ځینو اصحابو ؤیا دا چه یوه ماته اوشکست ؤ او بل د غنیمت له لاسه تلل وو دا ددی د پاره وو چه تاسو دغنیمت په له لاس ورکولو خپه نشی او دا بل غم دیر لوی ؤ او هم تاسو په شکست خپه نشی ځکه له دی دواړو ځخه د خدای (ج) د رسول شهادت لویه خبره اوسترمصیبت ؤ او خدای تعالی با خبره او آگاه دی په هغه څه چه تاسویی کوی او مخلص له غیر مخلص ځخه پیژنی ، په تیره په هغوحالاتو کی مخلص اوغیر مخلص په پیژندل کیږی چه هغه سخت او مشکل حالات وی ، مرښند له او د ځان قربانول وی .

۳۵ - (ثم أنزل عليكم من بعد الغم أمنة نعاساً يغشى طائفة منكم و

طائفة قدا همتهم انفسهم یظنون بالله غیرالحق ظن الجاهلیة یقولون هل لنامن الامرمن شیئی قل ان الامر کله لله یخفون فی انفسهم ما لا یبدون لک یقولون لوکان لنا من الامر من شیئی ما قتلنا ههنا قل لو کنتم فی بیوتکم لبرزالذین کتب علیهم القتل الی مضا جیعهم ولیبتلی الله ما فی صدورکم ولیمحص مافی قلوبکم والله علیم بذات الصدور)

دآل عمران سورت ۱۵۴ - آیت .

ترجمه او تفسیر :- خدای(ج) په خپلو بند گانو د احسا ن بیو داو په تو گه وایی چه له دی لوی غم څخه وروسته خدای تعالی (ج) یو دول سپک خوب راووست او دا د دې باره چه مطمئن اوداده شی څکه چه ویریدونکی نه ویده کیږی ، په بخاری شریف کی له انس (رض) څخه روایت شوی چه : ابو طلحه (رض) ویلی : د أحد په ورځ داسی سپک خوب را باندی راغی چه توره به می له لاس څخه لویده اوما به آخسته بیا خدای تعالی (ج) فرمایی چه دا سپک خوب د ټولو اصحابو د پاره نه ؤ بلکه دهغه چا دپاره ؤ چه اخلاص یی در لود ، په تبیان کتاب کی راغلی چه دغه دول خوب په اوولنو باندی راغی چه په دې دول وو ۱ - حضرت ابوبکرصدیق (رض) ۲ - حضرت عمر فاروق (رض) ۳ - حضرت علی (رض) ٤ - حضرت طلحه (رض) ٥ - حضرت سعد (رض) ٦ - حضرت حارث بن صمه (رض) ۷ - حضرت سهیل بن حنیف (رض) . بله دله چه ضعیف مسلمانان اویا هم منافقان وو هغوی دا جګړه د مسلما نا نو په ماتی او شکست یی فیصله کوونکی وګڼله ، دوی په خدای تعالی (ج) باندې بد ګمانی کوله لکه د جا هلیت خلکو چه کوله ، ابن کثیر (رح) وایی چه : دوی ګومان وکړ چه داجګړه فیصله کوونکی ده اواسلام یی ختم کړ دا دله دشک اوتردد خاوندان وو چه کله دسختی او مشکلاتو سره مخامخ شی همدا دول ګومان ور ته پیدا کیږی دوی به په پټه سره ویل چه که دا دین حق وی موږ به داسی نه کیده اویا دا چه موږ په خپله خو - به باندې جهاد ته نه وو راغلی او ای دخدای رسوله ته و ... ه ووایه چه : کارونه ټول د پاک خدای (ج) په قدرت کی دی څکه چه وغواړی هماغسی کوی ، دوی په زړ ... نو کی دا خیزونه پټوی او تاته په ښکاره سره نه وائی اودوی وایی چه موږ په زور او جبر سره جهاد ته را بلل شوی یو - حضرت زبیر فرمایی چه : په موږ باندې داسی خوب راغی چه د معتب بن قشیر خبره می اوریده چه ویل یی : که چیری موږ ته څه وای یا په حق دین وی نودلته به نه مړه کیدو ، نو ای محمد (ﷺ) ور ته ووایه که چیری تاسو په کورونو کی وی خو په تقدیر کی دا مرګ درته لیکلی دی نو تاسو به خامخا ورته تلی وی او ددی مرګ سره به مخامخ شوی وی ، او ددې دپاره دا

مجاهد دلیر بخاطر دفاع وطن، از طرف دشمن زخمی گردیده است

کار وشو چه خدای تعالی مخلص د غیر مخلص څخه توپیر کړی اوددې د پاره چه پاک کړی هغه څه چه ستاسو په زړونو کی دی او خدای تعالی د زړونو په اسرار باندې عالم اودانا دی .

۳۶ - (ان الذین تولوا منکم یوم التقی الجمعان انما استزلهم الشیطن ببعض ما کسبوا ولقد عفا الله عنهم ان الله غفور حلیم) .

د ال عمران سورت ۱۵۵ آیت

ترجمه او تفسیر : - هغه کسان چه د احد په جګړه کی بی مخ واړاوه اوماتی یی و خوړه او دا په هغه ورځ چه دوه ټولی د مسلمانانو او کفارو سره غوند شول ، داکسان ییر ایستلی شیطان او د دوی په زړو نو کی یی ډیره وسوسه ور واچوله او ځینی کار ونه یی وکړل چه هغه د رسول ﷺ د امر څخه مخالفت و ، نو خدای تعالی ددوی له ګنا هونو څخه تیر شو اوعفوه یی ورته وکړه په رښتیا سره چه الله تعالی ببښونکی او دحلم خاوند دی ، د ده ببښنه او غفران پراخه دی او د ده حلم دا دی چه د مسلمانانو په حقو بت او جزا کی بېړنی نه دی .

۳۷ - (یاایهاالذین امنوالاتکونو ا کالذین کفرو اوقالو لاخوانهم اذا ضربوا فی الارض اوکانو اغزی لوکانوا عند نا ما ما تواو ما قتلوا لیجعل الله ذلک حسرة فی قلوبهم والله یحیی ویمیت والله بما تعملون بصیر) د ال عمران سورت ۱۵٦ آیت

ترجمه اوتفسیر : ای مؤمنانو !

تاسو داسی مه کیږی لکه هغه کسان چه کافران یا منافقان شوی دی چه ددوی د خپلو ورونو د پاره وویل یعنی دحسبی یا نسبی ورونو دپاره یی و یل کوم چه هغوی سفر کاوه او یا دجهاد دپاره وتلی وو او په دی دواړو لارو کی له منځه تللی وو : که چیری دوی دلته له موږ سره وای نو دوی به نه مړه کیدل او نه به شهیدانیدل ، نو ای مسلمانانو تاسو د دوی مخالفت وکړی اوجهاد ته مه ورسره ځی ، خدای تعالی (ج) ددوی په رد اوځواب کی وویل : دوی دا ددی د پاره وایی چه ګر ځولی الله تعالی (ج) د دوی په زړو نو کی خپګان په دی چه دوی دداسی فاسد فکر خاوندان دی ، نو په رښتیا سره خدای تعالی (ج) ژو ندی کوو نکی او وژونکی دی او د دوی په کور کی پاتی کیدل دوی له مرګ څخه نشی بچ کولی او الله تعالی (ج) کوم کارونه چه تاسو کوی هغه وینی او له هغه ذات څخه پټ نه دی ، داچه تاسو دده لپاره کی صبر اوثبات کوی دا پاک خدای (ج) وینی او مکافات در کوی .

۳۸ - (ولئن قتلتم فی سبیل - الله او متم لمغفرة من الله ورحمة خیر مما یجمعون) .

د ال عمران سورت ۱۵۷ آیت

ترجمه اوتفسیر : - او که تاسو ووژل شی دخدای په لاره کی یعنی په جهاد کی شهید شی او یا پخپله مړه شی په داسی حال کی چه د جهاد قصد موکړی وی یا په داسی حال کی مړه شی چه خدای تعالی(ج) در څخه خوښ اوخوشحاله وی ، نو دا کار په فانی دنیا کی له پا تی کیدو څخه او د هغو له غوند ولو څخه غوره او بهتر دی ، دا چه د خدای تعالی (ج) مغفرت او رحمت موبه برخه شی له دنیا اومافیها څخه دا بهتر کار دی .

۳۹ - (ولئن متم اوقتلتم لاالی الله تحشرون)

د ال عمران سورت ۱۵۸ آیت

ترجمه او تفسیر : براېره خبره ده که چیری تاسو په خپل مرګ باندې مړه شی او خدای تعالی (ج) درڅخه خوشاله وی اویا دجګړې په میدان کی شهید شی ، نوبه دوا ړو صورتو نو کی خدای تعالی (ج) ته

ورتلونکي یاست اوتاسو ته به دخپلو
اعمالو مکافات درکوي . اوتاسوهغه
څه غوره کړي چه پاک خدای (ج)
پرې باندې خو ښيږي چه هغه د ده
تعالى په لاره کي جهاد اودده تعالى
اطاعت اوعبادت دی یو عربي شاعر
وايي چه : بدنونه دمرګ د پاره پيدا
شوي دي نوکه څوک د خدای (ج)
په لاره کې په توره باندې ووژل شي
دا به بهتره وي .

٤٠ - (فبما رحمة من الله لنت
لهم ولو كنت فظاً غليظا تعاب لا -
نفضوا من حولك فاعف عنهم و -
استغفرلهم وشاورهم في الامر فاذا
عزمت فتوكل على الله ان الله يحب
المتوكلين) .

د ال عمران سورت ١٥٩ - آيت

ترجمه او تفسير : پس دخدای
په رحمت سره ته هغوی ته چه د
احد په جګړه کي تښتي وو نرم او
ملائم وي اودهغوی سره دې شدت
اوسښتي اختيار نکړه که چيرې ته د
ناوره خوي خاوند وي يا سخت زړه
وي نو دا خلک به له تا څخه تيت
او پرک شوي وو او له تا څخه به
بي نفرت کړي وُ ، نوته ددوی دګناه
اوکوتاهي څخه تيرشه او له خدايه
مغفرت او ببښنه ورته وغواړه دهغه
ضرر څخه چه تاته بي رسولي دي .
اومشوره ورسره وکړه په ټولو
چاروکي تر څو خلک په تا پسې و
درپيږي ، نوده مبارک به هم تل د
خپلو صحابه وُ سره سلا او مشوره
دو له بيانو له مشورې څخه وروسته
چه د جهاد ياکوم نيک کار قصد او
عزم دي وکړ بيانو په خدای باندې
توکل کوه په رښتيا سره چه الله تعالى
توکل کونکي دوست ګڼي ، هغه څوک
چه خپل کارو نه پاک خدای (ج) ته
وسپاري خدای تعالى (ج) ورسره مل
وي اودا کار کامياب اوبريالي وي
اودتوکل اصل دا دی چه پر ته له
خدايه له بل چا څخه نه ويرېږي او
تل دحق اوحقيقت ملګري وي .

٤١ - (ان ينصركم الله فلا -
غالب لكم وان يخذلكم فمن ذاالذي
ينصركم من بعده وعلى الله فليتوكل
المؤمنون)

د ال عمران سورت ١٦٠ - آيت

ترجمه او تفسير : - که چيرې
الله تعالى (ج) دتاسو سره کومک و
کړي نوهيڅوک به در باندې زورور
نشي او که چيرې تاسو پريږدي نو
څوک دي چه له ده وروسته د تاسو
سره کومک وکړي اوپه خدای (ج)
باندې مؤمنان توکل کوي ، يعنې
که چيرې الله تعالى دتاسو سره لکه
دبدر په جګړه کي مرسته اوکومک
وکړي نو هيڅوک به په تاسو غالبه
نشي اوکه چيرې تاسو په بي پروايي
کي وا چوي لکه چه د احد په غزا
کي همداسي وشول نوبيا څوک دي
چه له ده وروسته دتاسو سره کومک
وکړي ، نوتاسو پوه شي چه دا عزت
اوذلت تول د الله تعالى په قدرت کي
دي نوکله چه خبره همداسي ده نبايي
چه مؤمنان په هماغه لوی ذات باندې
توکل او تکيه وکړي .

٤٢ - (اولما اصابتكم مصيبة
قداصبتم مثليها قلتم انى هذا قل هو
من عندانفسكم ان الله على كل شيئ
قدير)

د ال عمران سورت ١٦٥ ، آيت

ترجمه اوتفسير : - آيا کله چه
راشي تاسوته مصيبت چه تاسو وارد
کړي وُ دوه چنده د هغه تاسو وويل
چه دا مصيبت له کومه شوورته و-
وايه چه دا دتاسو دخوا څخه دی په
حقيقت سره الله تعالى په هرشي باندې
قادر دی ، يعنې کله چې تاسو ته
مصيبت را شي لکه ما تې خوړل
وژل او ټپ د دښمنانو له لوري په
داسي حال کي چه دښمن ته ستاسو
دوچنده مه رسولي وی لکه چه داحد
په جګړه کي دمسلمانانو د خوا څخه
٧٠ تنه شهيدان شول خو د بدر په
جګړه کي مسلمانانو ٧٠ تنه کافران
سره او ٧٠ تنه نوري ژوندي ونيول
نو تا سو وو يل چه دا مصيبت له
کومه شواوبه جزع اوفزع مو ويل وکړ

باقی در صفحه (١٠)

پیوسته به گذشته

ترجمه از احمد رونده

اساسات حکومت اسلامی

بیعت به حضرت عمر فاروق (رض)

حضرت ابوبکر صدیق (رض) هنگام مریضی قبل الوفات از حضرات عبدالرحمن بن عوف، عثمان بن عفان (رض) سعد بن زید (رض) سعد بن حضیر (رض) و عدهٔ دیگری از مهاجرین و انصار در مورد حضرت عمر (رض) مشوره خواستند، بعد از مشوره این بزرگان صحابه کرام، و معلوم نمودن نظریات شان بحضرت عثمان (رض) گفتند که: درباره حضرت عمر (رض) وصیت مرا بنویس «آنحضرت نوشتند و توشیح کردند و سپس بیرون بر آمدند و از مردم (اهل حل وعقد) پرسیدند: «ایا شما بکسی بیعت مینمایید که اسمش در این سطر نوشته شده» همه گفتند: بلی» همان بود که همه پیشنهاد حضرت ابوبکر صدیق (رض) بذیرفتند و آنحضرت (رض) خورسند و مطمین گشتند و به حضرت عمر (رض) بیعت کردند حضرت صدیق (رض) برآمده و خود از مردم پرسیدند که: ایا شما برکسی رضایت میدهید که من جانشینم میگردانم؟ سوگند بخداوند (ج) که من دراینمورد غور و تعمق زیادی کرده ام و خویشاوندی از خودم را نه، بلکه حضرت عمر (رض) را می خواهم بخلافت انتخاب نمایم.» مردم گفتند: میشنویم و اطاعت میکنیم حضرت ابوبکر صدیق (رض) قبل از نوشتن و وصیتنامه شان از نمایندهگان ممتاز و معتمد مهاجرین و انصار رای گرفته بودند و سپس مطابق رای آنان وصیتنامه نوشتند و بعد از عامه مردم مدینه پرسیدند و مردم بآزادی و مسرت به حضرت عمر (رض) بیعت کردند از آن به بعد خلافت فاروقی (رض) حیثیت قانونی یافت.

وصیت حضرت ابوبکر صدیق (رض) در اصل پیشنهادی بود که آنرا مردم مسترد هم میتوانستند ولی آنرا مسلمانان پذیرفتند.

ابن الاثیر مجدالدین جزری (رح) متوفی (۶۰۶ هجری) در جامع الاصول فی الاحادیث رسول الله (ص) روایت دیگری نقل نموده که میگوید: «پس از تدفین حضرت ابوبکر صدیق (رض) حضرت عمر (رض) بمردم گفتند که: من بخاطر خودم بشما سختی نمیتوانم زد که بشما قبلاً معلوم نباشد، من محض عمرم و هیچ حرصی حکمرانی بر شما را ندارم ولی این امانت(خلافت) را در آغوش

تا اهلم نمیتوانم انداخت و اما آنکه باعث تقویه مسلمانان باشد او بسیار حقدار این منصب است یعنی شما باز هم غور کنید» لیکن مردم مجدداً او را پسندیدند و انتخاب نمودند .

نخستین خطابه حضرت عمر (رض)

«مثال عرب به اشتری مهار شدهٔ می ماند که عقب کلان خود ش روان باشد پس بر کلان و پیشوای اوست که فکر کند و بداند که آنها را یکجا میبرد ؟ من مانندم و اینکار سوگند بخدای کعبه که اینمردم را

زموږ زړور مجاهدین د تل لپاره د دښمن په مقابل کی آماده او تیار دی

براه راست خواهم برد . »

ابن سعد (رض) بعد از تدفین ابوبکر صدیق (رض) متن خطابه ایراد شده را در همین موزد اینطور نقل میکند: بعد حمد و ثنا ، من امتحان شما و شما امتحان من امتید ، من بعد دو برادر گذشته رسول الله (ص) و ابوبکر (رض) خلیفه شده ام ، آنعده مردمیکه از مرکز بدورند بر آنان حکام متدین و دانشمندی را تعین میکنم ، آنکه نیکی میکند ما به آن احسان مینمائیم آن مردمیکه مرتکب جرائم میکردند به آنان جزا و سزا خواهم داد . خداوند (ج) بهمه ما و شما مغفرت نصیب فرماید . »

بیعت با حضرت عثمان بن ـ عفان (رض)

حضرت عمر فاروق (رض) بعد برداشت جراحت فرمودند : به نظرم جز آن شش نفریکه حضرت رسول ـ الله (ص) تا وقت رحلت از آنها راضی بودند اهل و موزون زیادتری نیست : حضرت علی کرم الله وجه حضرت عثمان (رض) بحضرت زبیر ـ (رض)، حضرت طلحه (رض)، حضرت سعد (رض) و حضرت عبدالرحمن بن عوف (رض) بناء از این شش نفر هر کدامی مستحق خلافتند، پسرم عبدالله بن عمر را نیز میتوانید در اهل مشوره شامل سازید یعنی او میتواند مشوره دهد ولی او حق خلافت را ندارد . (تا باین اساس خلافت موروثی نگردد .) هر گاه سعد بن ابی وقاص (رض) خلیفه تعین گردد بسیار خوب خواهد شد در غیر آن هر که خلیفه گردید بر اوست تا از سعد استمداد کند .» سپس به خلیفه آینده وصیت نمود تا با مهاجرین، انصار، دهاتیان بدور افتاده و مردم غیر مسلمان از حسن سلوک مضایقه ننماید . هیئات منتخب شش نفری انتخاب و تعین خلیفه را به عبدالرحمن بن عوف ـ (رض) محول گردند(یعنی او را ناظم انتخاب گردانیدند .) او با مردم مدینه مشوره و مذاکراتی مطولی نمودند . در کتاب الاحکام بخاری شریف تذکار یافته که مردم تا سه روز جهت اظهار نظر ورای بمنزل حضرت عبدالرحمن (رض) میا مدند بعد رای گیری از حضرت عثمان ـ (رض) و حضرت علی کرم الله وجه هر دو تعهد پیروی از قرآن و سنت گرفته شد و گفتند که : مردم مدینه حضرت عثمان (رض) را می پسندند پس با ینجهت با و بیعت مینمایند همان بود که حضرت علی (رض) و

تمام مردم مدینه به او بیعت کردند.

در کتاب الاحکام بخاری شریف خطابه اول حضرت عبدالرحمن را چنین نقل کرده است: مردم اهلتری بر حضرت عثمان (رضی الله عنه) نمی بینند او را مستحق و سزاوار خلافت میدانند لذا خود دست بیعت بحضرت عثمان (رضی الله عنه) دادند، عامه مردم و مهاجرین هم با او بیعت کردند و سرداران لشکری هم که در آنوقت بزیارت حج آمده بودند با و بیعت نمودند.

بیانیه (خطابه) اول حضرت عثمان (رضی الله عنه)

بعد حمد و ثناء بر من بار خلافت حمل شده و من این بار را برداشته ام من پیرو سنت و از بین برنده بدعت ها میباشم، بدانید که پس از پیروی قرآن و سنت پابند سه اصولم:

اول اینکه پیروی حضرت ابوبکر (رضی الله عنه) عمر (رضی الله عنه) و به فیصله های آنها متحد خواهم بود و همچنان بان فیصله هایکه شما بر آن متفق الرای باشید پابندی خواهم داشت دوم آنکه در موضوعاتیکه باساس مشوره اجتماعی فیصله بعمل نیاید در آن باره سنت و طریقه مردم خوب و نیکو را اختیار خواهم کرد.

اصل سوم این خواهد بود که: دست جزا دادن بر شما بلند نخواهد شد مگر آنکه شما مستوجب آن شوید خوب ملتفت باشید که این جهان برای مردم زیبا و دلفریب آفریده و ساخته شده است شما بسوی آن خم و پست نشوید و نه بر آن اعتماد کنید چه این قابل اعتماد نیست خوب بدانید که این دنیا شما را نمیگذارد تا وقتیکه شما آنرا نگذارید و ترک ننمایید.»

بیعت با حضرت علی بن ابی طالب (رضی الله عنه)

بعد از شهادت حضرت عثمان (رضی الله عنه) اصحاب رسول اکرم (ﷺ) از حضرت علی کرم‌الله وجه خواهش نمودند که مسئولیت خلافت را بدوش گیرند آنحضرت (رضی الله عنه) فرمودند.

«برای من بقای عهده وزارت بسیار پسندیده است.» مردم برای شان گفتند که ما به شما بیعت میکنم حضرت علی کرم‌الله وجه فرمودند بیعت بمن بایستی در مسجد صورت گیرد، در خفا نباشد و بدون رای آزاد مردم تکمیل نخواهد شد.» زمانیکه حضرت علی (رضی الله عنه) به مسجد تشریف بردند مهاجرین، انصار و کافهٔ مردم باتفاق کامل نظر و عمل، با یشان بیعت نمودند.

خطبهٔ اول حضرت علی کرم‌الله وجه

خداوند(ج) کتاب هدایت و رهنمائی را نازل فرموده که در آن بیان و توضیح نیکی و بدی بعمل آمده و باعمال نیکوئی و اجتناب از بدی پابندی بفرایض توصیه و پاداش آنها عنایت بهشت وعده داده شده است خداوند(ج) حرمت چند چیزی را بیان فرموده که نامعلوم و پوشیده نیست ولی در تمام حرمتها، حرمت مسلمان را فضیلت و برتری عنایت فرموده است.

و به مسلمانان باساس اخلاص و اتحاد قوت و قدرت بخشیده است.

مسلمان کسی است که مردم از ضرر زبان و اذیت دستش در امان باشد مسلمانیرا بغیر حق تکلیف دادن حرام میباشد مگر آنکه مستوجب تکلیف باشد مردمی پیش از شمارفتند و مرگ درعقب‌شما هم هست محموله های تان را کم کنید به ملحوظ آنکه گذاشتگان منتظر و چشم براه آیندگان استند.

بقیه صفحه ۷: په قرآن کې...

یا مو ویل چه موږ مسلمانان یو او پیغمبر دموږ په منځ کې دی نو یا ولی په داسی مصیبت باندی آخته کیږو، نوته ورته ووایه چه دامصیبت د تاسو د اعمالو په سبب په تاسو باندی نازل شو، تاسو نافرمانی وکړه مرکزیت موپرینبوداو دغنیمت د پاره مورا منډی کړی په رښتیا چه الله تعالی په هرشی لکه قتل فتح اولورو قادر دی.

بندگان خدا (ج) از خداوند متعال میترسند . از اتلاف حقوقی بندگان از شما پرن میشود .

حتی نسبت آزار حیوانات هم ازشما باز جوئی بعمل میاید . خداوند (ج) را اطاعت و فرمانبر داری نمایید از سر کشی جداً پرهیزید . خیر ونیکی را بهر جائیکه باشد بدست آرید و از بدی در هر جا که ببینید احتراز و دوری کنید . زمانی را بیاد آرید که تعداد شما بسیار کم و در روی زمین ضعیف و ناتوان شمرده میشدید .»

از روایات وحکایات مستندی درمورد بیعت به خلفای راشدین بر میاید که انتخاب آنان از طریق انتخابات صورت نگرفته و اما از طرف مسلمانان اهل حل و عقد(نمایندگان ملت) طور اصولی انجام یافته است و این راه و طریقی است مختار و پسندیده که رئیس حکومت از طرف نمایندگان ملت انتخاب گردد اما لازم است نمایندگان ملت معتمدین ملت باشند تا آنکه فیصله شان فیصله ملت گردد.

تعین ولی عهد

فقها و سیاسیان طریقی از انتخاب خلیفه را جانشین ساختن ولی عهد خلیفه قبلی نشان و وانمود کرده اند .

ابن خلدون (رح) ماوردی (رح) و بعضی علمای دیگر ، همین انتخاب را کافی دانسته اند البته به نظر ماوردی (رح) خلیفه پدر یا پسر خود را نمیتواند بصفت ولیعهد تعیین نماید قاضی ابویعلی (رح) تنها ولیعهدی و انتخاب را کافی نمیداند بلکه بیعت اهل حل و عقد را با ولیعهد ضروری می پندارد . و لیعهد محض بااساس وصیت و عهد خلیفه قبلی نمیتواند تعین شد بلکه باساس عهد و اطاعت و انتخاب و رضایت اهل حل و عقد وقت و زمان تعیین میتواند کرده شد شیخ الاسلام ابن تیمیه(رح)نیزفرموده که : بدون بیعت تنها ولایت عهد کافی نیست . در قرآنکریم و احادیث رسول الله (ﷺ) اصول شورا ایت توضیح ووانمود شده که در آن طریقه نامزدی و ولایت عهد نشان داده نشده است .

موسی (ع) زمان رفتن بکوه طور حضرت هارون (ع) را نائب خویش مقرر کرده بودند ، همچنان حضرت رسول اکرم (ﷺ) هنگامیکه بسفر میرفتند صحابه ایرا در مدینه قایمام میساختند که اینچنین تعینات به موضوع زیر بحث (ولی عهد) ارتباطی ندارد و از این بیانات و اشارات بر میاید که خلیفه تنها و تنها در ایام غیرحاضری یا عدم حضورش کسی را بحیث قایمقام امیر یا نائب تعین میتواند کرد .

گرچه رسول الله (ﷺ) نوشتن وصیتنامه ایرا در مورد حضرت ابوبکر صدیق (رض) اراده داشتند ولی آنرا گذاشتند تا آنکه اصل انتخاب بواسطه شوری باقیماند .

ابوبکر صدیق (رض) وصیتی که درباره حضرت عمر فاروق(رض)فرموده بودند آن محض شکل پیشنهادی داشت و اما وقتیکه مردم مدینه آنرا پذیرفتند و به حضرت عمر (رض) بیعت کردند آنگاه خلافت حضرت عمر (رض) بوجود آمد .

ابن تیمیه (رح) میفرماید که : (انما صار اماما لما بایعوه)یعنی حضرت عمر (رض) وقتی امور خلافت را در دست اجرا گرفتند که صحابه (رض) بوی بیعت نمودند .

تغلب یا گرفتن حکومت بزور

فقهای اسلام قسمی از تشکیل حکومت را چنین بیان کرده اند : هر که از طریق زور بر حکومت مسلط گردد و حکومت خودش را تشکیل کند احکام او نافذ میتواند شد **مشروط بر آنکه مطابق شریعت باشد.**

بعضی مردم از این مسئاله فقهی تعبیر نادرستی کرده اند ، حالانکه مقصد فقها اینستکه گرچه این تسلط مسلطگران شرعاً ممنون است ، لیکن وقتیکه استیلاگر مسلط شد در آنوقت

اگر حکومت برسمیت شناخته نشود زد و خورد های داخلی ، فتنه و فساد و در ملت بی نظمی و پراگندگی تولید میشود و این حالات نسبت به تغلب خرابی و ویرانی بیشتری را بمیان میاورد که بنا بر آن (الضرورة تبیح المحظورات) یعنی در وقت ضرورت و مجبوریت بعضی چیزهای ممنوع باندازه ضرورت جایز و روا میگردد .

(سد باب الذریعه) یعنی بستن دروازه فساد و خرابی ضرور است و (اختیار اهون البلیتین) یعنی از دو بلا و هیبت آنرا که خطره کمی دارد اختیار میتوان کرد . باساس این قواعد شرعی تحت قانون ضرورت قبول حکومت متغلب باساس مجبوریت قابل قبول است و مقصد فقها هیچگاهی چنین نیست که گویا حکومت متغلب جایز و بحق تشکیل شده میباشد از نگاه آنان این یک حکومت بالفعل است مگر برحق نیست بنا بر همین علت در هر جای از کتب فقها که اینموضوع بیان شده با آن کلمه (للضروره) یا (خوفا) (من قهره و جبروته) و . . . . کلماتی ذکر شده که از آن صراحتاً برمیاید که حکومت متغلب امر نیکوئی نبوده و اما بنا بر مجبوریت قابل قبول میباشد . فقیه مشهور حنفی فخرالدین حسن بن منصور و چندی که به قاضی خان مشهور است و در (۵۹۲ ه) وفات یافته مینویسد که :

دانشمندان ما گفته اند که حکومت یک حکمران بدو طریق صورت میگیرد یکنوع آن بیعت مردم شریف و نجیب (نماینده گان ملت) است .

و نوع دیگر آن اینستکه حکم حکمران عملاً باساس قهر و غلبه او و ترس از وی مجری گردیده باشد. »

از گفتار امام قاضی خان معلوم میشود که راه قانونی ، صحیح و درست اینستکه مردم شریف و عالم امت اسلامی یعنی نمایندگان ملت کسی را منتخب و با او بیعت کنند ولی اگر کسی بزور حاکم شد و حکمش بر رعیت عملاً جاری گشت پس او به سببی حکمران است که ترس جبر و قهر اوست و او عملاً غالب شده است و این نه بخاطر آنستکه این طریق است قانونی قانوناً این غاصب و بزور مسلط شده است که رسول کریم (ﷺ) ویرا لعنتی خوانده اند . در قرآن و حدیث شریف حکم شورائیت آمده است اختیارات حکومت را بزور و تغلب بدست اوردن حکم قرآن و سنت روایت در مختار است که : (و تصح سلطنه متغلب للضروره) حکومت بزور گرفته شده باساس ضرورت صحیح شمرده میشود. ابن عابد بن شامی (رح) در اینمورد در حاشیه کتابش نوشته است که: آنمردیکه بشرایط و اوصاف خلیفه شدن موافق هم باشد ولی اگر بدون بیعت اهل حل و عقد بر حکومت مسلط گردید و حکومتش بنا بر ضرورت و مجبوریت صحیح دانسته خواهد شد ورنه راه صحیح اینستکه

باقی در صفحه ۱۳

زړور مجاهد د دښمن څارلو په حال کې .

په اسلام کې جهاد

عبدالباری غیرت

لومړی قسم :

د جهاد مراحل ـ موږ به دی بحث کی به لاندینو موضوعـګانو باندی رڼایی اچوو : د جهاد د پیژندنه او شمولیت ـ په مکه مکرمه کی جهاد او د هغه طبیعت او غایه په مدینه منوره کی د جهاد طبیعت او غایه .

د جهاد پیژندنه : جهاد په اصل کی مصدر دی چه جاهد یجاهد له همدی ځنځه اخستل شوی دی . په عربی اصطلاح کی کوښښ او د هوس په اندازه طاقت په کار اچولوته وایی د لغت په کتابو کی راغلی : جهاد یی وکړ په لاره د خدای کی یعنی د توان په اندازه یی کوښښ وکړ .

د راغب اصفهانی په مفږ داتوکی راغلی : د دښمن د دفاع او قتال دپاره د کوښښ په کار اچول جهاد دی

اسلامی جهاد : د اسلامی فکر له ارخه جهاد یوازی جنګ او قتال ته نه وایی بلکه عام او شامل دی ځکه چه دښمن مختلف ډلونه لری .

نفسی غوښتنی او خواهشات دښمن دی : همدارنګه ویل شوی دی (لوی دښمن دی نفس دی چه دواړه څنګوته دی‌واقع دی)لوی خدای(ج) په دی‌باب فرمایی (فأما من‌خاف مقام ربه و نهی النفس عن‌الهوی فان الجنة هی الماوی) د النازعات سورت . نو هغه څوک چه د خدای د منزلت څخه ویریږی او خپل نفـس له بی ځایه غوښتنو بچوی نو په تحقیق سره د ده ځای جنت دی . خدای تعالی د کافرانو په باب فرمایی (و من اضل ممن اتبع هواه بغیر هدی من‌الله) څوک دی ډیر ګمراه له هغه چانه چه د خپلو غوښتنو پیروی یی وکړه پرته له هغه ځخه چه خدای ورته ویلی وو. بل ځای فرمایی(ان یتبعون الألظن و ماتهوی الانفس) دوی متابعت نکړی مګر د ګومان او د هغه چه نفس ورته والی، په حدیث شریف کی دا ډول راغلی دی . ان الشیطان لیجری من ابن آدم مجری الدم من

بقیه صفحه (۱۲)

خلیفه ذ ریعه اهل حل و عقد تعیین و انتخاب شده باشد . و مقصـد از ضرورت بستن و جلوگیری فتنه و کشمکش های داخلی است .

فقها ی حنفی (رح) بر این مسلک است که اگر این متغلب ، ظالم و فاسق باشد در آنصورت بقدر توان از آن سرکشی و باغیان قوت و قدرت سقوط حکومت وی، روا و جایز است و پشتبانی و کمک مسلمانان از چنین حکومت ظالم دربرابر سرکشان و باغیان روا نیست .

باغیان چنین تعریف میشوند : باغی کسی را گویند که از حکومت حق و عادل و جایز و بغیر حق خروج کند

ادامه دارد

العروق) شيطان دبنی آدم په وجود
کی داسی جريان لري لکه وينه چه
ی په وجود کی جاري ده .

همدا راز هغه کسان چه د جهاد او
خير مانع گرځي او بهانی لټوی هغوی
هم د حق ، خير مدنيت او پېشرفت
دښمنان دی خدای پاک د دوی په
باب فرمايي (قد يعلم الله المعوقين
منکم والقائلين لاخوانهم هلم الينا
ولا يأتون البأس الا قليلا ، اشحة
عليکم فاذاجاء الخوف رأيتهم ينظرون
اليک تدور أعينهم کالذی يغشی
عليه من الموت فاذ اذهب الخوف
سلقوکم بالسنة حداد اشحة علی الخير
أولئک لم يؤمنوا فاحبط الله اعمالهم
وکان ذلک علی الله يسيرا)

خلاصه دا ده چه د جهاد مانعين
هلای پېژندلی دی دوی له جهاد
څخه خلک منعه کوی د خير کار
نکوی لکه چه ويره پری راشي له
مرگ څخه يی سترگی تاويږی او چه
ويره تری تيره شی بيا تيندی خبری
کوی دوی مؤمنان نه دی .

نفاق هم د جهاد لوی دښمن دی :

او دا داسی يو خبيث دښمن دی
چه په مختلفو رنگونو ځان ښکاره
کوی . دا خلک دمسلمانانو سره په
جوماتو کی يو ځای کيږی د مجاهدينو
سره هم د جهاد تر نژدی ساحی پوری
ځی د خير خاوندانو سره هم ملگرتيا
کوی تر څو هغوی له خير څخه
وگرځوی وی شرموی او له هغه نه
يوسی . خدای تعالی د منافقينو د
خصلتونو او پېژندنی په باب وايی :
بشرالمنافقين بأن لهم عذابا أليما
الذين يتخذون الکافرين اولياء من
دون المؤمنين أيبتغون عندهم العزة
فان العزة لله جميعا)

ژباړه زيری ورکړه منافقانوته چه
دوی لپاره دردوونکی عذاب دی هغه
چه کافران په دوستی نيسی او نه په
مؤمنانو آيا دوی د کافرانو سره عزت
لټوی او لټوی عزت خو خدای پاک
سره دی .

کفر هم د جـهاد لوی دښمن دی

څکه چه دا د خدای انبياؤ د
حق او انسانی کرامت عظيم لټون
کيږی . د کفر په باب پاک خدای
فرمايي (ولقد ذرأنا لجهنم کثيرا من
الجن والانس لهم قلوب لايفقهون بها
ولهم اعين لايبصرون بها و لهم اذان
لايسمعون بها أولئک کالانعام بل
هم أضل أولئک هم الغافلون)
د الاعراف سورت ۱۷۹ آيت خدای
تعالی کفر د مرگ سره سم گڼلی لکه
چه په دی باب فرمائی (أو من کان
ميتا فاحييناه وجعلنا له نورا يمشی به
فی الناس کمن مثله فی الظلمات ليس
بخارج منها کذالک زين للکافرين ما
کانو يعملون) آيا هغه څوک چه مړ
و بيا موږ ژوندی کړ او ده ته نور
ورکړه چه پری ولاړ شی په
خلکو کی د هغه چا سره برابر دی
چه په تيارو کی ژوند وی او ورڅخه
وتلی نشی همداراز ښايسته شوی د
کافرانو د پاره هغه چه کوی .
د الانعام سورت ۱۲۲ آيت

ظلم هم دجهاد دښمن دی :

ظلم د قيامت له تيارو څخه دی او
ډول ډول دی . يو سړی په خپل ځان
ظلم کوی يا په بل ظلم کوی . يو اولس
په خپلو ځانو ظلم کوی او يا هم په
نورو ولسونو باندی ظلم کوی . هغو
کسانو چه انسانان غولامان گرځولی
او ظلم يی پری کړی دی او په خپلو
ځانو يی هم ظلم کړی دی او څوک
چه پدی ظلم باندی راضی دی دوی
هم په خپلو ځانو ظلم کړی . په دی
باب پاک خدای فرمايی :

(ان الذين توفاهم الملائکة ظالمی
انفسهم قالوا فيکم کنتم قالوا کنا
مستضعفين فی ألارض قالو ألم تکن
أرض الله واسعة فتهاجرو فيها فأولئک
مأواهم جهنم وسائت مصيرا الا
المستضعفين من الرجال والنساء
والولدان لايستطيعون حيلة ولايهتدون
سبيلا فأولئک عسی الله أن يعفو عنهم
وکان الله عفوا غفورا) د النساء سورت
۹۷ - ۹۸ - آيتونه .

ژباړه : - په تحقيق سره هغه کسان
چه ملائکه قبض کړی دوی د خپلو

خاوند ظالمان وو . دوی ته به وایي . ستاسو ځیری وی . دوی به وائي چه موږ په ځمکه کي ضعیفان وو . دوی ته به وایي آیا د خدای تعالی ځمکه نه وه پراخه چه مهاجرت مو کړی وی . نو د دوی ځای دوزخ دی او ډیر بد ځای د بازګشت . مګر هغه کسان د سړیو او ښځو او ماشومانو څخه چه د هجرت چل نه ورځي او لاره نه شي موندلی . نو دوی ښایي چه خدای معاف ورته وکړي او خدای عفو کونکی او ښښونکی دی . نو جهاد په حقیقت کي د دې بوږنونکو دښمنانو په مقابله کي دی تر څو ژوند له شر او فسادت څخه خوندي وي . جهاد د خیر او شر مقابله ده او جهاد د حق او باطل ایمان او کفر هدایت نیکمرغي او بدمرغي ترمنځ شخړه ده او جګړه . دا شخړه او مقابله به جاری وي او هیڅ توقف نلري . خدای پاک فرمائي :

(ان یدعون الا اناثاً و ان یدعون الا شیطاناً مریداً . لعنه الله و قال لاتخذن من عبادک نصیباً مفروضاً و لاضلنهم و لا منینهم و لامرنهم فلیبتکن آذان الانعـام ولامرنهم و فلیغیرن خلق الله و من یتخذ الشیطان ولیاً من دون الله فقد خسر خسراناً مبینا یعدهم و یمنیهم و ما یعدهم الشیطان الا غروراً) د النساء سورت ۱۱۸ - ۱۲۱ : آیتونه

ژباړه : دوی نه غواړي مګر ښځي او دوی نه غواړي مګر تمرد کونکي شیطان هغه شیطان چه خدای لعنت پری کړی او ده ویلی چه د ستا د بندګانو څخه به یوه ټاکلی برخه زه واخلم او زه لاری به یی وباسم او دوی به ګمراه کوم او خواهشات به ورته ورکوم او ناوړه امرونه به ورته کوم . دوی به د حیواناتو غوږونه پریکړي او دوی به امر ورته کوم او دوی به د خدای خلقت ته تغیر ورکوي او څوک چه شیطان خپل دوست او ولي ونیسي نو به ښکاره ډول ځانته یی زیان کړی دی . دوی ته وعده ورکوی شیطان او ناوړه آرزو ورکوي . دوی ته شیطان وعده نه ورکوی مګر د غرور وعده ورکوي .

په ورښتیو څرګندو څخه ده چه د جهاد په وړاندې لی ځینو خلکو له عوامل ...ه چه ښایی یو حقیقی مسلمان او مجاهد هغه په خوښه او ... نه سره له منځه یوسي او په ښتیا سره مقابله ورسره وکړي .

په مکه مکرمه کي جهاد

په اسلام کي جهاد دوی اساسی مرحلي لري چه یوه په مکه مکرمه کي او بله په مدینه منوره کي ده . ښایي څرګنده کړو چه په مکه مکرمه کي جهاد خاص طبیعت درلود او هغه دا چه انسان ښایي اسلامي شخصیت ونیسي تر څو د مشکلاتو او ستونزو مقابلي ته تیار وي کوم چه د کفارو له خوا ورسره مخامخ کیدل .

په مکه مکرمه کي د جهاد ساحي په دې دول وي : لومړی : د عقیدی درلودل دوهیم : د دې خبرې اثبات چه قرآن د خدای وحی او آسماني کتاب دی .

دریم : دا چه محمدی نبوت ورو ستی نبوت دی څلورم : دا چه په بیا ژوندی کیدو د حشر په ورځ په ثواب او عقاب عقیده درلودل . نو دغه اسلامي عقائد د مشرکینو او ګمراهانو په سرونو باندې تندر وو . همدا راز د کفارو د مصالحو سره دی ډول عقیدی تضاد درلود ځکه د دوی د ریاستونو د بیت الله د ساتني او نورو اجتماعی او سیاسی مصالحو سره نو ده چیری اسلام ناقده شی دا ئې پښان دا محور به ځکه نورمسلمانان عادی خلک وګرځي . نو ده نه دوی ته دا خبره ثابته او روښانه وه چه اسلامي عقیده یوه سمه او حقاني عقیده ده او په دې باندی دوی کلک باور درلود . هو! ولید بن مغیره د رسول د خدای په رسالت باندی سوګند خوړ او ویل به یې : سوګند دی په خدای چه خبره یې خوږه ده . اصل یې دخرما ونی دی او فرع یې سپین زر دی . همدا ډول شهادت ته عقبه بن ربیعه

هم وایه چه : داسې خبرې د خدای د رسول سحه آورم چه نه هیڅا څخه مې نه دي اوریدلي دا نه شعر دی او نه سحر او نه هسې گډې وډې خبرې . نضر بن حارث د خدای درسول دعوت او بلنې لوی مانع او سد ؤ د بدخپل قوم ته ویل ای قومه دا د خدای د رسول خبرې نه هیله ده . او له د روغ . دی لاوړ کې ماشوم ؤ چه ستاسو خوښې و خبرې یې رښتیا وې او لوی امین واو هغه څه چې دوی راوړل تاسو سحرو گاڼه ! ! ! نه دا سحر نه دی . دا قولونه لټول د ابن هشام په سیرت کې راغلي دي د خدای رسول له بعثت او پیغمبرۍ څخه د مخه چه د محمد بن عبدالله په نامه بلل کیده امین لقب ورکړ شوی ؤ او دده له کارونو څخه خوښېږ و . د حجر الاسود لانجه چه نژدې وړی پړی شوی وو ده په عاقلانه توگه حل کره .

له دې سره سره چه قریش پوهیدل چه د خدای رسول په حقه سره پیغمبر دی او دا هغه رسول دی چه نورو انبیا ؤ د ده د راتگ زیری ورکړی دی خو دوی ددې حقې بلنې څخه انکار کاوه کفر او عصیان یې اختیار کړی ؤ . دوی چه دا انکار کاوه او کفر یې غوره کړی ؤ داله دې کبله نه ؤ چه په رسالت کې یې شک درلود بلکه د دوی کفر او نمرد دوی لاندې څیزونو له کبله ؤ

انانیت : دا د قریشو قام کبرجن او مغرور قوم ؤ او دوی ځوېښتل چه لوړ منزلت ولري .

حساسیت : دا قام کهنه ناک او بد شاگوم قام ؤ . دوی خپله او د خپله پلرونو لاره نه پریښوده .

عنصریت : دوی دجاهلیت او شرک دعوت کوونکي او مبلغان وو . دوی په ناوړه تقلید عادت شوي وو او له خپل فکر او تعقل څخه یې کار نه اخیست .

تعقل : د دوی فکر او تعقل دومره ضعیف شوی ؤ چه حق یې له باطل څخه نشوی بیلولی دوی دا دله ؤ تحقیق او څیرنه نشوی کولی . دوی غایه او هدف له لاسه ورکړی ؤ او دخپلو نفسي خواهشونو تابع گرځیدلي وو .

د شخصیت ضعف : دکافرانو شخصیت دومره ضعیف وي چه د تکلیفو او زیړونو تحمل نشوای کولی دوی د انسانیت له پاکی او سپیڅلتیا څخه بهره نلري . هغه انسانیت چه د عقل په رڼاکي عادات او تقالید بد گڼي او تې یې . او پاک خدای ته دامې په تضرع او خشوع عبادت کوي چه مشاعر او وجدان یې بې آلایشه وي او عزم او تصمیم یې دومره قوي وي چه د خدای محرمات د مر په ستر گو باندې فکوي .

انانیت : په نوړنی ډول چه د

کفارو د کفر دلائل مو څرگند کړل نهایې اوس د انانیت په باب خبرې وکړو . باید و وایو چه د مشرکینو انانیت تاریخ ثبت کړی گوم چه د وژونکو زهرو سره یې تشبیه کړی دی . موږ به دلته د امیه بن ابی صلت مثال راوړو : دغه شخص داسې ؤ چه شعری ایمان راوړی ؤ او زړه یې کافر ؤ ده د نبوت څخه خبرتیا

بقیه در صفحه (۱۳۲)

مناجات

دادعناه وریځی موختمی له اسمان کړی الله (ج) *
مسلمان ربنتیا نی ورور د مسلمان کــړی الله (ج)

دا د نفاق د مرض جرړې اوریښی کړ ی ور کی *
هم دوحدت جامی په تن د هر افغان کړی الله (ج)

هم د اسلام د کاروانیانو رهنما شی ر به *
پر یو ې لار ې همه واړه مو رِوان کړی الله (ج)

دا د یو بدن تو تی ، توتی اندام مو یو کړ ی *
هم دا زخمونه مو مرهم پخپل درمان کړی الله (ج)

په پیلتا نه کی چی هر یو د زړگی و ینی خور ی *
تول مو راجمع د وحدت په دسترخوان کړی الله (ج)

چی مو صفا پر ی تو ل د زړو نو انگړ و نه شی *
ښکلی نسیم د مینی خپور په هر میدان کړی الله (ج)

دا د نفا ق دو ړ ی چی تو لی په یو دم یو سی *
ته را نازل دی د رحمت هسی بارا ن کړ ی الله (ج)

چی په خپل سر او مال طلب ستا د رضا کړی مدام *
ته بر یا لي د حق د لار ی پتنگا ن کړ ی الله (ج)

چی یی روان کړ ل نن د و ینو دریابونه زمونږ *
په ستر طوفان ئی ته هلاک کمونستان کړی الله (ج)

چی ئی تل ژبه د اقر ب زړه د عقر ب و ی تل *
ته شرمیدلی او رسوا منا فــقان کــړ ی الله (ج)

چی مو په تو رو کند رو نو ا و ا یر و شو بدل *
زر را آزاد زمونږ ښایسته افغا نستان کړی الله (ج)

چی دی لوټ کړی د هر یانو په وحشت با ند ی *
بیا ته معموره د اسلام هغه بوستان کړی الله (ج)

چی هر ی خو ا ته د شهید په و ینو سور ځلیږ ی *
بــیا ته تازه هغه د گلو گلستان کــړی الله (ج)

هم حقیقی ما لیا ر د د غه گلستا ن کړ ی پیدا *
ته ترینه لیری هر ظالم او بی ایمان کړی الله (ج)

چی د یو دین او یو مذهب جنده بالا کړو واړه
نن ته تر سره د «کوکب» دغه ارمان کړی الله (ج)

م ، مقیم

پیروزی تاریخی ملت افغان

روز ۱۵ فبروری مصادف به ۲۶ دلو ۱۳۶۷ آخرین واحد های مهاجم روس از خاک افغانستان بیرون رفت . این بیرون رفتن را نه یک واقعه عادی بلکه یک رویداد مهم تاریخی میتوان دانست که در قبال نه سال مقاومت قهرمانانه و جانبازی بی مانند ملت مجاهد ، تحقق می پذیرد . خروج قشون مهاجم روس اگر چه در ظاهر امر باساس یک قرار داد ، آنهم یک قرار داد ناقص و فاقد اعتبار همه جانبه صورت گرفت اما واقعیت امر این است که افغان ها در اثر جانبازی بی نظیر و تحمل بزرگترین قربانی در تاریخ معاصر روسها را از خاک خود خارج کردند باینصورت بیرون رفتن روسها از افغانستان نه خروج قبولی شده ، بلکه اخراج است که روسها بار اول در تاریخ هفتاد ساله رژیم پلید کمونستی خویش با آن مواجه می شوند .

اخراج قوای مهاجم روس کمونست را از افغانستان می توان سرآغاز یک مرحلهٔ نو در تاریخ بشریت دانست . درست زمانی که گره های این شکل با زمیشد و روسها برای اخراج از قلمرو افغانستان آمادگی میگرفتند ، جو بین المللی در حالی تغیر معلوم می شد . مسکو برای اینکه شکست افتضاح آمیز خود را در افغانستان پرده پوشی مواهی ، مسئله خانه جنگی را در افغانستان جنگ زده آغاز کنند و این توطئهٔ خود را در حالی ممکن میابند که یک زعامت واقعی جهادی و ممثل ارادهٔ تمام ملت افغانستان تشکیل نشود . در حال حاضر بزرگترین مانع در راه پیروزی نهایی مجاهدین نداشتن یک زعامت واحد و ممثل ارادهٔ تمام مردم است روس ها باید بدانند که این طرح شیطانی شان نیز نقش بر آب میشود زیرا ملتی که توانست نه سال تمام با قوی ترین نیروی وحشی جهان مردانه بجنگد ، می تواند برای خود زعامت دلخواه اسلامی نیز گزیند تا در پرتو رهبری مدبرانهٔ آن روی ویرانه های موجوده یک سر زمین آباد ، آرام و مصون اسلامی را نیز پایه گذاری کند .

در سطح بین المللی نیز روسها با شکست در افغانستان بزرگترین ضربه را بر پیکر استکبار خویش

میخورند . در قبال شکست روسها در افغانستان اکنون دیگر مسکو ازین یاوه سرایی باز مانده است که گویا ایدیولوژی پلید کمونزم راه نجات بشریت است . با شکست در افغانستان روسها دیگر ازین ادعا باز مانده اند که قشون سرخ قدرت شکست ناپذیر است و بالاخره باید کنند ، از قضیه افغانستان و تهاجم خود درین کشور بحیث یک معضله منطقوی حرف میزد . معنی این حرف روسها این بود که گویا خروج قوای آن از افغانستان در فضای حسن نیت بین المللی و پیدا شدن نرمش در حل قضایایی منطقوی صورت میگیرد درحالیکه این منطق غلط در حقیقت چهرهٔ دگرگونه داشت . یعنی این شکست و رسوایی روسها در افغانستان بود که برای دیگر برخورد های منطقوی راه پایان پیدا می کرد .

پیروزی جهاد افغانستان بر الحاد و تهاجم روس اکنون صرف به اخراج قوای روس از افغانستان خلاصه می شود . این پیروزی ادامه مییابد تا آخرین مهره های امپریالیزم سرخ و آخرین بقایای کمونزم و آخرین مزدوران مسکو نیز دنباله او عساکر اخراج شده روسیه گردد اکنون جهاد افغانستان وارد دومین مرحله پیروزی خود میگردد که آن سرنگونی رژیم مزدور بحیث دست نشاندگان مسکو در کابل میباشد و در قبال آن کار بازسازی وطن در پرتو وحدت ملی در افغانستان اسلامی شروع می شود . روسها اکنون که در ساحهٔ نظامی شکست خورده اند ، سخت اندر تلاش اند تا دگر با ایجاد نفاق و احساس خود وحشت و کشتار بی مانند در افغانستان دیگر روسها از گفتن این حرف باز ماندند که روسیه حامی کشور های جهان سوم و در حال رشد است روسها با شکست شان در افغانستان یکبارگی نقاب ریا وتزویر را از چهرهٔ خود دور افتاده یافتند همه دیدند که ماهیت سیاست جهانی روسها از چه قرار است بلشویکها در جهان چه میخواهند و ایدیولوژی کمونزم برای انسان و انسانیت چه می خواهد . هر که اکنون میخواهند در بارهٔ سیاست روس در سطح جهانی قضاوت کند وقتی مثال افغانستان و وحشت بی مانند روس را در افغانستان می بیند از روسیه نفرت می کند و از نزدیکی و همکاری آن پرهیز می نماید .

نه سال جهاد افغانستان از روس مستکبر و به زعم خودش شکست ناپذیر ، یک روس شکست خورده و شرمسار ساخت . این جنگ دوامدار اگر برای افغان های دلیر وطندوست و مومن قربانی بزرگ داشت برای روسها شکست بزرگ داشت . اکنون که وطن عزیز ما از زیر زنجیر های تانک روس فارغ شده ، اکنون که دیگر طیارات و هلیکوپتر های روس در فضای پاک وطن ما پرواز نمی تواند ، اکنون که مزدوران روس لرزه های اخیر مرگ را در بدن شان دارند ، ملت ما افتخار می کند که خون های شهدای شان نتیجه داد ، رنگ های یتیم شان نتیجه داد ، رنج عظیم شان نتیجه داد . و اکنون این افغانستان عزیز است که از آنجا نسیم آزادی به قلمرو های اسیر روس می وزد ، از افغانستان است که نعره های تکبیر بنیاد کمونزم را در لرزه می اندازد و از افغانستان است که پیام اسلام ، جهاد و پیروزی به گوشه های تاریک تحت تسلط کمونزم و استبداد میرود . اکنون ملت افغانستان با سر های بلند در برابر بشریت قرار دارد . او از امتحان قربانی و جانبازی مردانه بدر شده و اکنون با وجود زخمی ، خانهٔ ویران ووضع پریشان دست اندر کار پاک سازی وطن خود ، اساسگذاری یک دولت اسلامی ممثل ارادهٔ همه ملت مومن در خاک خود و اعمار مجدد کشور خود میباشد که خداوند (ج) پنج ملیون مهاجر ما را در چنین فضای پر غرور وارد وطن سازد .

ژباړه: عصمت الله پسرلی

دشپې مالی

دا لاندې کیسه «د کولیما کیسې» په نامه ټولګه کښې په لویدیځ کښې چاپ شوې ده. د کولیما کیسې د کتاب انساني د هغو روحي او جسماني غیر انساني تکلیفونو او ربړونو په هکله دي چې د کمونستي روسیې د کار په اجباري کیمپونو کښې له کلونو کلونو راهیسې دوام لري، د دې لنډې کیسې لیکوال ښاغلی وارلام شالاموف» پخپله په دغو کیمپونو کښې وخت تیر کړی دی او هغه څه چې بې کیمونستان له خپلو بندیانو سره کوي، د سرپه سترګو لیدلي دي «دشپې مالی» کیسه په فني لحاظ ډوره کماله لري: یوخو داچې وحشت او بربریت په ذکر کې احساساتي شوی نه دی او په سړه سینه یې خبرې کړي دي، بل کمال یې دادی چې له هر ډول اضافه خبرو یې ډډه کړې ده او دلنډې کیسې د فن ددې خوبی خیال یې دیر ښه ساتلی دی چې یوه بې ضرور ته جمله او کلمه هم پکې نشته.

ماښام شو. ګلبوف پیشقاب وڅټلو دپالې شوې ډډې ورې ټوټې یې په دقت سره دمیزله مخې دکیڼ لاس په ورغوي کښې راټولې کړې. پرته له دې چې ددوډۍ ټوټې ترستونې تیرې کړي، داسې یې حس کړه چې د ډوډۍ هره ذره یې دوچې شوې خولې له لعاب سره ګډه شوې ده ګلبوف نه شوی کولی وواېي چې خوند لري او که نه «مزه او خوند» یو بالکل بیل شی و او اساساً له دغه ډاروونکي احساس سره چې په هرڅه خپور شوی و، دمقایسې وړ نه و. ګلبوف دخوړلو تلوسه نلرله. ډوډۍ یې په خوله کښې لندیدله او ستونی ته تله، د باګرتسوف یې نوره او لویدلی، ګرډه ستر ګې یې مخ د ګلبوف خولې ته متوجې وې. یوه هم داسې نه درلود چې د ډوډۍ نمریو (ګولی) څخه چې دبل په خوله کښې ورکیدای سترګې پورته کړي ګلبوف خپلې نارې (توکاني) تیرې کړې. باګرتسوف خپلې سترګې دآسمان په څنډو کښې ښخې کړې. زیړ بخو نه ګرده سپوږمۍ دآسمان پرمخ راپورته کیدله باګر-تسوف وویل: «وحشتناکه دی» هغوی دواړه کړار کړار په هغه لاره چې ختې تیرې ته رسیدله، روان شول. که څه هم لمر تازه غروب کړی و، خو یخنۍ په هغو تیږو کښې چې د ورځې پرمخ یې د جرابو ښې دموزو په منځ کښې له یخه سوځولې څالا کړې وه ګلبوف د خپل کوټ ګروې وتړلې. تګ هم دبدن تودو خه نه دیروله. له باګرتسوف څخه

ی پهښتنه و کړه: «دالاره دومره لیري
ده !» با ګرتسوف په کراره ځواب
ورکړ: «لږڅه لیرې ده» وروسته بیا
دواړه اښیناستل چې د مه ونیسي .
دوی د باره بې خبره نه ارله فکر

ورکړ. یوه تیږه هم درنده نه وه ځکه
ومو نساو چې سهار تیږې راچلو-
لې وي. هغوی هم دګلبوف په خبر
ډزوري وو. با ګرتسوف تږی
لاندې انځلي اولې لاس ای وني

تسوف چې په زوبل ځای خه ..
اینې ..، وویل: ته ډالنه ی .
ګلبوف نه حوله سو هغه وخت ..
لیرې بنکاره سو چې ننه .. ی ..
داند. وو آیا په رښتیا مره هم هغه
وخت موجود وو؟ اشرا به باندې
نرځه او دغرونو اوسیندونو هاخه ا

داسې ورمعلومیده لکه واقعي وجود
چې نه لیري اوداسې به ورښکاریده
لکه په خوب او رو یا کښې چې
ښکاري. هغه ځه چې واقعي اورښتیا
معلومیدل هغه ساعت او دقیقې وې
چې له سهاره راپیولې دورځې د کار
تر پایه پورې یې ادامه پیدا کوله
هغه ددې نه ها خوا فکر نه کاوه
یعنې داچې په فکرکولونه توانیده .
یعنې دا چې په هغه زمانه او مکان
کې بل څوک هم نه وو چې دور ها
خواته ځیزونو په هکله فکر وکړي.
هغه، دخپلې شاوخوا اوخپل چاپریال
دکسانو له ماضي څخه خبرنه وو، او
زړه یې هم نه غوښتل چې له ماضي
څخه یې خبر شي. څوک په هماغه

د ننګرهار د ثمرخیلو په سیمه کې د ننګهاریو مجاهدینو قرارګاه .

دو لو ته یې هم ضرورت نه لیده ،
هرڅه خرګند اوښکاره وو. دبرڅو
په لیرې سر کښې د تیږو یوه وړه
ډیرۍ اوځه څوځان لیدل کیدل .
باګرتسوف ددروغو .وسکاو کړه او
وبې ویل: «مابه دا کار یواځې ناوه
خودوه کسه به یو . آخر زه، تایو
یځوانی دوست ګڼم ....» دوی دواړه
نې تیر کال په یوه ډیره کښې
راوستلي وو.
با ګرتسوف و .و سل او و بې ویل:
وغږیږه اچې وموانه وینې دواړه پربوتل
اوپه عین حال کښې یې دتیږو لیرې
ن له اوبوې خواته دولوته ادامه

نوی وو و ښه نه وچیدله . په تپ باندې
یې لږڅه خاورې او شګې وشیندې
لې دجا.و یوه ځله یې ځرې کړه
او به ژوبل ځای یې وتړله، خوونه
ونه ډزیده ګلبوف په بې خیالی سره
وویل: « داسې ژرنه بندیږي» باګر-

بقیه صفحه (۱۶)

ورکوله او د هغه صفتونه یې بیانول
او د پیغمبر نښانې به یې ویلې .
تله چه د خدای رسول په پیغمبری
مبعوث شو . ده ابو سفیان ته وویل
چه ولې په دغه حق پیغمبر ایمان
نه راوړی . هغه وویل چه : د ثقیف

د ښځو څخه شرمیږم چه دوی ما
ووینی چه د بنی عبد مناف د ځوانی
د یوه ماشوم تابع اوسیږم .
دا پورتنۍ خبره په سیرت ابن هشام
ج ۱ ص ۱۲۹ - ۱۳۰ کی راغلی
ده.

ورځ اوياپه سبا باندې باګرتسوف
خپل ځان دهغې يو ډاکتر اويا
دهوايي قواوو يو لوړ رتبه منصبدار
معرفي کړی وای . نو ګلبوف به
دهغه خبره بې له شکه منلې وه آيا
هغه واقعاً يو ډاکتر و، نه پوهانې بې
دتميز اوقضاوت قوه، بلکې حتى د
مشاهدې او ليدلو قوه هم له لاسه
ورکړې وه. ګلبوف، باګرتسوف ته
چې دکوټې وينه يې څټله او زبېښله
وکتل خو څه يې ونه ويل چاپېريال
او محيط يې درک کاو : خو نه يې
شواى کولاى چې په خپل ځان
کښې دځواب ورکولو تمايل پيدا
څه چې وهلتي. کوم ادارک اوځان
پېژندنه چې ور پاتې وه انساني نه
وه او ډير وخت کېد : چې هغې
ادرک اوځان پيژندنې يې يوازې
يوازې لرلو په اوسني حال کښې د
هغه ټول پام د تېرو هرڅو مره ژر
يوې خواته کولوته. کله چې يې
دساه اخيستلو دپار کار بس کړ نو
ګلبوف پوښتنه وکړه: «ډېرلاندې نه
دی؟ » باګرتسوف وويل : « څنګه
کېداى شي چې ډير دې لاندې وي
؟ » ګلبوف پوه شو چې بې ځایه
پوښتنه يې کړې ده يقيناً چې کنده
ډېره ژوره نه وه. باګرتسوف وويل
«ومې موندله. هغه دپښې پته کو ته
ونيوله. دلېرو له منځ څخه د پښې
يوه پته خته کو ته راوتلې وه او
سپوږمۍ رڼاګه له ورايه ښکاريده.
هغې کوټې د ګلبوف اوباګرتسوف له
کوټو توپير درلود . خو توپير يې
په دې کښې نه وو چې چون ديوه
مړي کوټه وه نوکلکه اوسړه وه په
دې اړه خو ددوی کوټې هم تقريباً
همداسې وې د مړي د کوټې نوک
اخيستل شوی و اونوره کوټه دګلبوف
ترېتې کوټې پسته اولوړه وه هغوی
په تنده څه سره له مړي څخه نورې
تيږې ليرې کړې باګرتسوف وويل
« ښکلې ځوان و » دواړو ، له قبر
څخه مړی راوويست ګلبوف په داسې
حال کښې چې ساه يې اچوله وويل:
« عجيبه ده . په يوه ځنې ځي خو
خراب شوی نه دی » باګرتسوف
ووايل: « که دومره چاغ له وی نو
زما اوستا په ځير به يې په د يران
اچولی و اودلته به يې ازما اوستا راتګ
نه پېژيده » مړی يې نيغ کړ اوکميس
يې څنې وويست باګرتسوف په رضايت
سره ووايل: «دهغه لاندنې جامې نوې
دي . »
ګلبوف د مړی لاندنۍ جامه تر
توت لاندې ونيوله باګتسوف وويل
دربه به داوي چې وايي غونډې ،
ګلبوف وويل : « خوښه مې نه ده
مړی بې پيرته په هغه وره کنده کښې
کېښوده اوپه تيږويې پټ کړ سپينې
سپوږمۍ د تايګا تيږې او ځنګل رڼا
کړي وو اوهره تيږه او ونه يې په
يوه عجيبه بڼه چې دوزخې هغسې نه
ښکاريدل، ښکارول. هرڅه واقعي وو
اوله ورځې څخه يې توپير درلود.
ګواکې نړيه بله ځير لرله، دشپې
مالې ځيره دمړي لاندنې جامه د
ګلبوف ترجامو لاندې توده شوې وه
او نور د مړي مال نه ګلبوف چې د
خيالونو په تال کښې زنګيده ووېل زړه
مې سګرېټ ته لېوی» باګرتسوف
وخندل او وې ويل: « دا ارمان به دې
پوره شي. سبا به دې د مړي دا جامه
درخرڅه کړی اوپه بدل کښې به يې
شايد دوډۍ، پاتتباکو درته راوړي.»

هیواده !

که‌ګرانه‌ګرانه ! ګرانه هيـواده
فارغ مې مه‌کړې داستا لـه يـاده
يـم راروتـلی د دې لـپـاره
چې دې آزاد کړم له استـبـداده
«بزلی اوکولی»

روسها باید غرامت بپردازند

بعد از اخراج قوای مهاجم روس از افغانستان نباید چنین پنداشت که نزاع ما با روسیه پایان یافته است روسها از افغانستان با روسیاهی بر آمدند و اما از دهسال وحشت و بربریت آن در افغانستان خاطره های اندوهبار و زخم های بجان ملت ما مانده است که سالها تیمار داری بکار دارد تا این زخم ها التیام شود.

در روزهای اخیر مسکو تلاش دارد بهر قیمتی که باشد جای پای برای رژیم مزدور خود پیش در افغانستان باقی بماند. اما این نکته اکنون بدون تردید برای آن روشن است که جهاد افغانستان با اخراج روس پایان نیافته، بلکه تا پایان کار رژیم ملحد آن در کابل دوام میکند. حرافی های رژیم مزدور روس در کابل با ارتباط به دوام جهاد همه از مسکو منشا میگیرد. مسکو به آن دستور میدهد که چه بگوید و چه بکند تا مگر زمینه برای بقای آن پیدا شود.

اما مسکو باید بداند که مجاهد هنوز مصروفیت های عمده دارد که به پایان دادن آن ملت ما موقع بیابد با روس ها تصفیه حساب بکند. اکنون ملت ما دست اندرکار تشکیل وروبکار آوردن حکومتی است که به نمایندگی واقعی آن به سامان دادن امور کشور بپردازد. همزمان با آن از صحنه کشیدن رژیم مزدور کابل و نظم دادن امور کشور را حساس شعایر اسلامی وظیفه مهم دیگر آن است که همین اکنون برای رسیدن به آن جدیانه تلاش می کنند ومتعاقب آن همزمان با شروع اعمار مجدد وطن سوال محاسبه با روسها بمیان میاید.

روسها نباید به غلط قیاس کنند که اخراج شان از افغانستان پایان مسوولیت شان در معضله افغانستان است. روز حساب ماخواهان مذاکره با روس میباشیم، مذاکرات جامع و دوامدار، مذاکراتی که به محکومیت قطعی روس بانجامد و منجر به پرداخت غرامت جنگ از جانب مسکو شود. روسها یک هزارویک معضله برای ما ایجاد وزخمهای کاری بر پیکر ملت ما بجا گذاشته اند. روسهاشش ملیون را آواره ساخته اند هفتاد فیصد کشور ما را ویران کرده اند. یک ملیون وپنجصد هزار نفر ما را شهید ساخته اند. از وحشت آنان همین اکنون دهها هزار یتیم داریم به بیش از یکصدوبیست هزار معیوب داریم. می شود مهاجر را به وطن بازگشت داد می توان با همت وقبولخواری وزحمت وطن را ساخت. اما بایدروسها به سطح جهانی از کشتار وحشتباری که بر ملت ما تحمیل کرده اند نه تنها غرامت بپردازند، بلکه عفو بخواهند. روسها باید به این همه معیوب ویتیم ما غرامت بپردازند و این غرامت حساب شده و دوامدار باشد.

افغانها با وجود همه ناتوانی اقتصادی، غرور خاصی در بین وصل

دارند. اما این غرور در حالی بیشتر وبهتر تامین شده می‌تواندکه ازظالم وجنایتکار تلافی زیانش شود . آیا روسها را آرام گذاشتن و غرامت این همه وحشت، کشتار ، و یرانی، یتیم ومعیوب شدن را از آن نگرفتن گناه برای بشریت نیست ؟

ما باساس حکم یک داد گاه جهانی انتظار داریم زیانی که بهر فرد وطن ما از جنگ جنایتکارانه روس واردآمده ، تلافی شود و این تلافی از جانب روس بعمل آید. روسها برای کودکان یتیم ما و برای معیوبین مجاهد ما باید یک غرامت دوامدار بپردازد.زنهای که ازوحشت روس معیوب شده اند ، باید بخرچ روس زندگی کنند وپرداخت این غرامت با ساس یک محاسبه بین المللی و تضمین بین المللی از طرف یک مرجع ذیصلاح جهانی صورت گیرد . باید بمصرف روس مراکز وارسی از معیوبین ساخته شود وهم تمام یتیمان برای لااقل ۲ سال تمام از مصرف روس تمویل ضروریات زندگی کنند.

انتظار ملت ما ازمراجع جهانی و رهبری ملت مجاهد ما این است که درین زمینه به هیچ صورت باید خاموش نباشند هر شب وروز یکه بر سر یتیم ومعیوب ... میگزرد در

شرایط دشوار موجوده خیلی طاقت فرسا است ،خصوصاً که وطن ما بکلی ویران و امکانات اقتصادی از دست همه خانواده های ما گرفته شده‌است .

بر زعامت جهاد ما ست و از مسوولیت مراجع بین‌المللی بخصوص اداره امداد ملل متحد تحت ریاست صدرالدین‌آغاخان است که درین‌زمینه خصوصاً توجه نمایند و مجال ندهند بلکه ازین‌معیوب ویتیم‌ما در ناراحتی، زندگی دشواریهای بزرگ را تحمیل کنند. این غرامت باید ازهمین حالا پرداخته شود تا حداقل معیوب و یتیم ما از غرامت جنایتکار غاصب و قاتل که این روز تلخ را بالای آنها آورده. احتیاجات روزمره زندگی خود را تامین کنند.برای آنها همان داغ یتیمی ونشان معیوب‌بودن‌خیلی زیاد است .

در هر دورمذاکره که باروس صورت می گیرد و درهر طور تماسی در زمینه رفع رنجها با مراجع ملل متحد صورت میگیرد، باید این سوال در راس باشد تا روس مکلف به پرداخت غرامت به آنهای باشد که وحشت روس چنین حالت رقتبار را بر سرآنها آورده است.

دا هغه سیمه ده چې د ننګیالو مجاهدینو په لاس ازاده شوې ده.

په زړه مې بلې د غم لمبې دي
د پاسه پندې پرې اندېښنې دي
د چا له لاسه داسې کړېږم
د چا له لوري دا کشالې دي

م قیام

تهدید تازه روس

همزمان با شدت جنگ در جلال‌آباد و شکست های چشمگیر رژیم مزدور درین شهر ، روسها باز ملت مجاهد افغانستان را تهدید نمودند . یولی ـ ورانتسوف معاون اول وزارت خارجهٔ روس که در عین حال بنام سفیر مسکو در کابل امور رژیم مزدور را رهبری میکند روز پنجشنبه ۲۵ حوت در یک کنفرانس خبرنگاران در سفارت روس حرفهای بر زبان آورد که از یکطرف خواست بار مسؤولیت های عظیم را که از ناحیه ۱۰ سال وحشت و خونریزی در افغانستان روسیه بر دوش دارد .

متوجه دیگران سازد و از جانب دیگر تهدید کرد که اگر مجاهدین جنگ را در جلال آباد شدت دهند مسئاله افغانستان به یک بحران ونزاع منطقوی کشانیده خواهند شد و این جنگ به افغانستان محدود نخواهد ماند .

ده سال پیش از امروز زمانی که ملت مؤمن افغانستان به قیام علیه رژیم مزدور وطرحهای ملحدانهٔ آن دست زدند و رژیم ملحد را نزدیک به سرنگونی ساختند ، بریژنف جلاد قرن درحالیکه از دوام قدرت مزدو ـ رش در کابل پشتیبانی مینمود یک جمله را بر زبان آورد وآن چنین بود که (مثال چیلی در افغانستان تکرار نخواهد شد .) بدنبال همین اظهار بعد وقتی که رژیم ملحد و مزدور روس در کابل نفس های اخیر رامی ـ کشد ، بریژنف اثرتهاجم قشون سرخ را به افغانستان صادرکرد و درنتیجه این تهاجم بود که ملت افغانستان در ده سال جنگ یک ونیم ملیون شهید داد و سر زمین مابه ویرانه مبدل شد .

اکنون حرف های وارنتسوف چهرهٔ شماره (۲) روسیه در قضیهٔ افغانستان نمیتواند دست کم گرفته شودو به آن بنظر کم اهمیت دیده شود .

روسها که اکنون خود در نتیجه جهاد بی مثال مردم افغانستان ، ازین سرزمین آزاده واسلامی بیرون رانده شده اند درست است که به گروه های مزدور خویش درین کشور نظر دارند ، اما آنها اکنون در جستجوی راه های می باشند که جنگ افغانستان بیک بحرانی مبدل شود که با اتکا به این بحران حضورقبلی خود در افغا ـ نستان را موجه نشان دهند .

اخراج روس از افغانستان در واقع شکست روس در صحنهٔ بین المللی و زوال کمونیزم در جهان بود . روس ها باتهاجم درافغانستان نه تنها بنیاد امپراطوری سرخ خود را لرزان یافتند بلکه ایدیولوژی کمونیزم را که براساس آن جهانگیری (۷۰) سال اخیر خود را پیش برده بودند بکلی در سطح جهانی ور شکسته یافتند . ازین جهت در حالیکه از یک جانب از افغانستان برای جلوگیری از شرمساری بیشتر

بیرون رفتند ، از جانب دیگر تلاش کردند در افغانستن وضعی را بمیان آوردند که بر اساس آن بتوانند به جهانیان بگویند حضور قوای شان در افغانستان موجه بود .

روسها همزمان با خروج از افغا - نستان ، این کشور را به انبارخانهٔ سلاح مبدل کردندو رژیم مزدور خود راتا آن پیمانهٔ سلاح دادندکه اکنون حتی صلح حوزه را تهدید کند . در شرایط موجود تلاش روسها متمرکز بر این است که از سقوط آنی رژیم مزدور جلوگیری نمایند و باینصورت به جهانیان بقبولانند که رژیم ملحد کابل میتواند از خود دفاع کند و باین‌حساب باید به وجود آن اعتراف شود یعنی در حکومت دارای بنیاد وسیع به آن سهم داده شود .

وحشت رژیم مزدور ، بمباریهای وسیع آن و همچنان انتقال دوامدار سلاح روسیه به کابل نشانه‌دهنده این حقیقت است که روسها میخواهند در برابر حملات پیروزمندانهٔ مجاهدین به عمر نکبتبار رژیم مزدور خود در کابل طول بدهند و وسعت عملیات پیروزمندانهٔ مجاهدین راسداخله خار - جی و همکاری کشور های حوزه و جهان بداند و باینصورت قدرت جها - دی مردم افغانستان راکم اهمیت جلوه دهد .

وجود چنین دید در حلقهٔ رهبری مسکو بود که ورانتسوف روز ٢٥ حوت در کابل بریک تعداد کشور های دیگر از جمله پاکستان و ایالات متحده امریکا بشدت انتقاد کرد و گفت که جنگ داخل افغانستان بخصوص شهر جلال آباد بمساعدت و تحریک کشور های دیگر صورت میگیرد. وارنسوف باین حرف های خود خواست چنان نشان دهدکه‌گویا رژیم‌مزدورکابل نه بامجاهدین ، بلکه با قدرت های حامی مجاهدین طرف است . این حرف های وار نسوف که بیان سیاست روس با ارتباط به جنگ افغانستان می باشد یقیناً در هیچ جای جهان شنونده و تائیدکننده ندارد‌لیکن بهیچصورت این‌حرف های او را باید کم اهمیت نه پنداشت‌که میگوید جنگ افغانستان یک نزاع منطقه مبدل خواهند شد . این بیان والنسوف نشان میدهد که مسکو میخواهد در سنهٔ جنگ‌افغانستان‌راکه اکنون درآن رژیم ملحدبرای نابودی دایمی می سوزد . وسعت دهد و پای دیگران را درآن بکشاند وباینصورت زمینه تشکیل یک کنفرانس جهانی را فراهم ساخته در نهایت سهم رژیم مزدور و گروه کمونست های داخلی را درحکومت‌آیندهٔ افغانستان بقبولاند

اما نکتهٔ روشن اینکه ،همانگونه که تا حال طرحهای قبلی مسکو درقضیهٔ افغانستان نقش بر آب شده، این‌دسیسهٔ آن نیز خنثی میشود . روسها عادت دارند که برای نیل به اغراض شوم توسعه جویانه والحادگرایانهٔ خویش تا اخیر تلاش می‌کنند ، اما دوام مقاومت بالاخره آنها را میشکند . جهاد افغانستان نمونهٔ بسیار خوب آن است . شاید روسها توسط رژیم مزدورکابل بحران موجوده افغانستان شدت ووسعت بدهند ، اما درین آتش فقط خصود و مزدوران خود را می سوزانند و بس .

زمونږ مظلوم او بی دفاع هیواد وال دهجرت په حال کې .

دیالکتیک

عبدالله گل دریان

د دیالکتیک دوم اصل : دااصل چې د دیالکتیک د منطق مهمه پایه ده او د داخلي(تکاملي) تضاد په نوم یادېږي وایي چې : هر څه که په طبیعت کې دي او که په انساني ټولنه کې د ده ضدینو له ترکیب څخه جوړ شوي دي چې یوه عامل ته (اثبات) او بل ته (نفي) یا یوه ته (پیدایښت) او بل ته (وده) او یا هم یوه ته (تز) او بل ته (انتي تز) وایي چې د دوی له ترکیب او تاثیر څخه دریمه مرحله (نفي په نفي کې) یا (د تکامل پړاو) او یا هم د (سنتز) مرحله پیدا کېږي .

مارکسستان د هر شي تغیر ، تحول او تکامل ریښه په همدې تضاد کې ګوري. د هغوی په نظر دا د ري کوني مرحلې دي چې د ټولو پدیدو ته دایمي حرکت ورکوي .

د هغوی په عقیده د ضدینو یوځای کېدل چې د ارسطو په منطق کې محال ګڼل کېږي ، دا نه چې محال ندي بلکې واجب ، ضروري ، دایمي او عمومي دي .

مارکسستان داخلي تضاد علمي ګڼي او په دې هکله ستالین وایي : دیا - لکتیک د میتا فزیک په خلاف عقیده لري چې د طبیعت ټول شیان او پدیدې په د ننه کې تضاد لري، ځکه هغوی یو مثبت او بل منفي قطب لري ، یو تېر شوی او بل راتلونکی وخت لري داسې عناصر لري چې یا د رشد او ودې په حالت کې دي او یا هم د زوال او نابودۍ دوره تېروي ، دا د تضادونو مبارزه یعنی د زاړه او نوي تر منځ مبارزه ، د هغه څه چې مري او د هغه څه چې نوي د نیا ته راځي تر منځ مبارزه او . . .

د داخلي تکامل دا جریان او د کمي تغیراتو کېدلیچونه دي چې په کیفي تغیراتو بدلېږي .

لینین وایي : په واقعي معنی سره دیالکتیک د اشیاوو په ذات کې د تضادونو څېړنه ده .

خو مارکسستان د دې موضوع د اثبات لپاره یوانې څو مثالونه راوړي مثلاً هغوی وایي چې د غنم دانه لومړۍ مرحله ده ، د نبات ژوندی سلول دوهمه او څت نبات چې دوهم ځلي دانه کوي دریمه مرحله ده یا د مارغانو هګۍ تز او هغه نطفه چې هګۍ پرته ده انتي تز او بچوني سنتز دی چې د هغوی له تضاد څخه پیدا کېږي .

یا د هغوی په قول پانګواله ټولنه تز د صنعتي کارګرانو متشکله طبقه انتي تز او بې طبقو کمونستي ټولنه سنتز دي .

خو د یوه علمي حقیقت د ثبوت

ځاره یوانې خو مثالونه کفایت نکوي ځکه د داخلي تضاد په خلاف لور عوامل خورا ډیر دي چې د تغیر او تحول سبب ګرځي . مثلاً :

ډیره ساده خبره د اوبو دوران دی ګورو چې اوبه په طبیعت کې ګرځي بخار شي، اوریخ تري جوړ ه شي د باران د څاڅکي په څیر بیرته ځمکي ته راکشته شي او دوهم ځلي بخار کیږي خو هلته د اوبو د ذراتو تر منځ هیڅ تضاد نشته چې همدا تغیر یکې راولي او نه د تز ، انتي تز او سنتز مرحلې پکې پیدا کیدلای شي یوانې د تودوخې د درجې تغیر دی چې په اوبو کې دا تغیر پیښوي . دا هم ثابته خبره ده چې تودوخه بهرني عامل دی نه داخلي تضاد .

بله ښکاره نمونه د انسان او حیوان پیدایښت دی، چې د بهرني عامل په یو ځایتوب سره چې سپرم دی، اووم په بل هم مثله موجود بدلیږي که همدا بهرني عامل (سپرم) نه وي هیڅکله داخلي تضاد د تولید سبب نشي کیدلای .

په انساني ټولنو کې ونوچې تضاد د تغیر سبب دی خو تر داخلي تضاد . ونو بهرني تضادونه خورا زیات مؤثر دي او کله کله بیا بهرني او داخلي دواړه یو ځای تاثیر کوي مثلاً : د ایران د ساسانیانو د قدرت له منځه تلل ، د یمن د سبا د پاچې پاي او د روم د قیصرانو زوال چې د اسلامي انقلاب په نتیجه کې ولیدل شو . څه فکر کیږي چې دا ټول داخلي تضادونه وو . نه هیڅکله بلکې ټول بهرني عوامل وو او تر ډیره په ځینو برخو کې د داخلي او خارجي تضادونو ترکیب و .

مارکسستان چې د دانې وده او نمو د تضاد ثمره ګڼي هم اشتباه کوي ځکه که د غنم یا مثلاً : د ځمکي زري همداسې پروت وي تودوخه او رطوبت ورته ونه رسیږي ایا هغه به له هغه حالت څخه ووزي نه ، بلکې هلته به وده کوي چې تودوخه او رطوبت ورته ور رسیږي نو معلومه خبره ده چې د ودې او تکامل سبب داخلي تضاد نه بلکې بهرني عوامل دي .

د غنم دانه عملاً جامده ده خو د دې استعداد لري چې هغه په نبات بدله شي هغه هم هلته چې بهرني شرایط (تودوخه او رطوبت) ورته برابر شي . دا علمي خبره نده چې د غنم دانه په خپل ځان کې خپل ضد لري چې هغه یې په نبات بدلوي .

مارکسستان په یوه پدیده کې مرګ او ژوند د ضدینو په ډول موجود ګڼي ، هنري لوفاور وایي :

... نو هر ژوندی موجود له خپل مرګ سره په جنګ کې دی ځکه خپل مرګ ته په خپل ځان کې وده ورکوي . . .

دا ریښتیا خبره ده چې هر ژوندی موجود کې د مرګ او ژوند دوه عمله وجود لري خو تناقض ځکه نلري چې موضوع یې یوه نه ده ، ولي چې کوم سلولونه مري له هغو څخه بیل دي کوم چې ژوندي دي دا نشي کیدلای چې مرګ او ژوند په یوه وخت کې په ټولو سلولونو (حجرو) کې موجود وي .

مارکسستان جنګ هم د داخلي تضاد نتیجه ګڼي ، ما شو تسه تونګ

یادگار شهید

جهان در ورطهٔ خونابه زاری
ورا نبود بجز غمها کناری
نویسید بر سر لوح مزارم
زخون دیدهٔ من یادگاری

وایی :

په جنگ کی تعرض او دفاع ، په مخ تگ او عقب نشینی ، بری او ماتی ټولی هغه متضادی پدیدی دی چی یو له بل څخه پرته امکان نلری د دی دوو جهتونو مبارزه په مجموع کی د جنگ واحد جوړوی ، تکامل جنگ په مخ بیایی او د جنگ مسایل حل کوی .

عجیبه اشتباه خو دا ده چی ماتو جنگ یو واحد گنی حال دا چی جنگ د مختلفو حوادثو نوم دی چی یوازی د جنگ لفظ هغوی ته وحدت ور کړی دی ، خو که جنگ دا د حوادثو مجموعه یوه پدیده وبلل شی نو بیا خو به ټول کاینات هم یوه پدیده وی .

په جنگ کی بری او ماتی د تضادونو یو ځای توب ځکه ندی چی بری‌اوماتی د یوه لښکر په یوه وخت کی نه وی په دی معنی که لوم لښکر بریالی کیږی په هغه وخت کی لښکر ماتی نه خوری بلکی که ماتی خوری نو د بری له وخت څخه به بل وخت جلا وی او یا دا چی بری به د یوه لښکر او ماتی به د بل وی .

مارکسستان د ضد ینو یا نقیضینو په یو ځای والی کی د وخت او موضوع په هکله هم اشتباه کوی

مثلاً دوی وایی مقناطیسی میله دوه متضاد قطبونه لری او دا ضدین سره یو ځای شوی دی خو دوی ځکه اشتباه کوی چی اصلاً دا دوه قطبونه دوه شیزونه دی له مقناطیسی میله هر څومره کوچنی هم دی خو دوه ذری لری چی یوه د مثبت او بله د منفی قطب نمایندگی کوی ، داسی شی کیدلای چی یوه ذره دی هم د مثبت قطب او هم د منفی قطب خاصیت ولری .

د مارکسستانو تر دی خبری چی په طبیعت کی تضاد د تکامل سبب دی ، دا خبره حقیقت ته نژدی ده چی وحدت او مرسته د تکامل سبب دی نه تضاد ، ځکه د مارکسستانو یو لوی دلیل د هگی موجودیت دی او په هغی کی د نطفی وده چی دوی هغه د ضد په ډول تعبیر وی خو که ور ته ځیر شو په هگی کی هم تضاد نه بلکی مرسته د تکامل سبب دی ولی چی د هگی ژیړ او سپین دواړه د نطفی په وده او نمو کی مرسته کوی نه دا چی هغه تخریبوی .

هگی بالفعل هگی ده خو بالقوه بچونی یعنی هگی د دی قوه او استعداد لری چی په بچونی بدله شی خو هله چی ور سره د لازمی تود

وخی او رطوبت مرسته وی او په دی برخه کی هیڅ تضاد هم نه لیدل کیږی .

دا رښتیا خبره ده چی په طبیعت کی تغیر او تحول شته خو دوه خبری یکی د فهم ور دی یوه دا چی د پدیدو داخلی تضاد د تکامل سبب ندی بلکه بهرنی عوامل همدا تغیرات راولی . بله دا خبره چی د تغیر قانون عمومی هم ندی ځکه ډیر ساده شی چی موږ ور سره مخامخ کیږو هغه اوبه دی خو پوهیږو چه او چیری چی اوبه وی د هغوی ترکیب به له اکسیجن او هایدروجن څخه شوی وی نو اوبه نه په خپل منځ کی تضاد لری او نه تکامل یا تغیر کولای شی .

په هر حال دا چی مارکسستان د خپل تخیلی دیالکتیکی تغیر په بنا انسانی ټولنه له لومړنی کمون څخه راپیل او د داخلی تضاد په لاره یی د غلامی ، فیودالی ، پانگوالی او سوسیالستی له لوړیچونو څخه تیروی او خیالی جنت (کمونزم) ته یی رسوی یو خیانت کوی او بل اشتباه .

اشتباه ځکه کوی چی تر اوسه یوه دوره هم نده تیره شوی د نړی په هیڅ برخو کی اوس هم د غلامی دوره شته چی حتی په رادیوگانو کی یی په خلاف تبلیغ اورو فیودالیزم

بقیه در صفحه (۳۳)

نقیب الله مصدق

فتوحات اولیه مسلمانان در روسیه

اینکه درمورد حالات آنها مراجع خیلی زیاد است و تصنیف های بی شماری صورت گرفته که تمام ابعاد زندگی آنهارا تحت برسی قرار داده اند .

که ازجمله مفکرین و اهل قلم بشکل عام برسی کرده اندو بعضی ها صرف دروصف عادات و تقالید آنها خلاصه کرده است .

که چگونه میخورند وچگونه، میپوشند ، چگونه ازدواج میکنند ، وچگونه محافل عرس را مزین میسازند .

مگر اینها چیز هایست که موردبحث ما نیست نه و چیزیکه شناخت آن خیلی موهم وقابل بحث است حالات و کوایف دینی ، علمی عقیده وی، جهادی . وسیاسی آنهاستواندازه قوت وسلطه الها در جامعه روسی که تاچه اندازه قیمت بر ایشان قایل اند . و

نقاطیکه باچه مصیبت ها مسلمانان در روسیه امتحان میشوند و مورد باز پرس حکام جابر قرار میگیرند .

واستدعامیکنم ازخداوند ج برای هرچه بیشتر وخوبتر ابراز وتوضیح این مطالب برای بیاق وقایع ایشان ، ولطف و مرحمت خداوند(ج) بالای مسلمانان که همیشه حامی مستضعفین است .

یک نظر سریع بعد ازفتوحات اسلام الی عصر حاضر درمناطق آسیائی میانه قسمیکه روسیه ششم حصه خشکه دنیا را تشکیل داده و مساحت خاک آن (۲۲/۴۰۲/۳۰۰)کیلومتر میباشد ودرتشکیل آن نیم قاره آسیا و نیم قاره اروپا رادربر دارد. ومشتمل ازپانزده جمهوریت میباشد که از جمله شش جمهوریت مسلمانان تشکیل میدهد که تعداد ساکنین آن اضافه از پنجاه میلیون نفر میرسد . البته بخلاف جمهوریت های دیگر که درآنها نیز عده از مسلمانان نیز زندگی میکنند .

ا.ادینیکه قبل از اسلام به آن عبادت میکردند وثنیه یابت پرستی بود تا اینکه آشعه نورانی اسلام از نواحی جزیرة العرب درزمان خلافت حضرت عمر فاروق رضی الله عنه دراین مناطق به تابیدن آغاز کرد .

وبعد ازشکست امپراطوری فارس در مقابل مسلمانان جلب وتوجه مسلمانان درسرزمین هایکه اهالی آن عجم بوداضافتر گردید که ازجمله ماورالنهر یا اسیائی میانه بشمار میرود .

و ازجمله شهکار هایکه (احنف ابن قیس رضی الله عنه) درفتح این مناطق بخرچ رسانده قابل تذکر است .

موصوف ازطریق خراسان در سال
... بعداز فتح هرات متوجه ...
همان شد که درعین حال مسلمانان
با قوت و نیرو فعالیکه دو امپراطوری
را به شکست فاحش مواجه کرده
بودند و پیکر ایشانرا دریده بودند .
باجرأت تام وجوانمردانگی که ازرهبر
که از رهبریت آموخته بودند بهمثل
یک فریضه درهر نقطه به گفته ها وروش
و طرز فکر آن مراجعه میکردند .
تا اینکه منجر به فتح عده از ولایت
ماوراالنهر توسط قوماندان فاتح (حذیفه
ابن الیمان رضی الله عنه) گردید .
وهمچنان درزمان خلافت عمررضی الله
عنه فتوحات زیادی صورت گرفت اما
ازجمله فتوحات چشمگین آن که درنشر
اسلام ووسعت آن گسترش بخشیده در
مناطق متذکره اشتراک ان رونما
گردید .
در آنزمان که مسلمانان دامنه فتو-
حات شان شرقاً وغرباً گسترش پیدا
کرده بود اما نسبت کمبود و سایل
نتوانستند که گذشته از نواحی نهر
(دریائی آمو) به فتوحات ادامه‌دهند .
تمام این فتوحات درزمان سید نا عمر
رض الله عنه)صورت گرفته بود .
و در زمان خلافت حضرت عثمان
رضی الله عنها نظربه بعضی مخالفت
ها و انتشارفتنه و فساد مسلمانان
قادر به فتوحات نبودند دراین‌وقت
مناطق آسیائی میانه (ماونهر) پیشنهاد

صلح صورت گرفت که کار گردانی
آن اوسط شخصیت اصیل اسلام
(عبدالله ابن عامر)« رض» بود .
و در زمان سلطنت معاویه رضی الله
عنه یک بار دیگر مسلمانان متوجه
این سر زمین گردیدند . و عامه پسر
قیص سلمی که در آن زمان والی
خراسان بود با لشکر تازه دم اسلام
وارد صحنه شد و تمام اهالی آنجا را
مطیع احکام اسلام کرد .
که بعد از ان از جمله سر زمین‌های
بحساب می‌رفت که مرکز علوم وفنون
و مرکز صدور احکام بود به دیگر
مناطق .
باوجود این همه فتوحات در این
مناطق ومنقاد ساختن ایشان به‌اسلام
ظاهر وهویدا بود مگر عمقاً اسلام در
قلب های شان ریشه ندوانیده بود تا
فاتح (قتیبه ابن مسلم باهلی) وارد
اینکه قوماندان صحنه میشود .
شخص مذکور با حزم و ذکاوت
خاصی که داشت مردم آن مرزوبوم‌را
به جهاد دعوت‌نمود ومرکزیت خود
رادر (مرو) قرار داده بود .
وازآنجا گروپها ئی مجاهدین را به
هرنقطه سوق میداد .
و مصالح اسلام را در نظر گرفته
بعضی مناطق را بطریق صلح منقاد
وبرخی دیگری راازطریق جنگ جهاد
مطیع میساخت .

ازاین طریق توانست کی مناطق زیاد
را فتح کند .
وهرگز ازقوت های جابر کدام‌خوف
وبزدلی در زهنش خطور نمیکرد ود
عین حال تمام پادشاهان ازوی
وقوت جنگی‌وی پی‌بردند که ازجمله
پادشاه چین را میتوان نام‌برد .
تا اینکه دست یاب مناطق بخارا
و خوارازم ، سمرقند شد و در آنجا
مساجد رابنا گذاشت وبعداً عازم‌خراسان شد
ودر سال مابعدش نقاط باقی مانده
مثل تاشکند و فرغانه که هردو در
ازبکستان واقع‌میبا شد فتح گردید
قتیبه‌ابن مسلم با صفات متذکره
ئی که داشت توانست باقدوه حسنه
و تد بیر نیک خود اسلام را انتشار
بدهد . تااینکه مردم فوج فوج و گروه
گروه به اسلام داخل شدند .
مسمیکه مطلب واضح‌شد که سبب نشر
اسلام چند چیز بود ازجمله‌یکی‌دعوت
مطلب دعوت را در پرتو آیه قابل
توضیح است که‌خداوند(ج)میفرماید
«یا ایهاالنبی انا ارسلناک شاهداً ومبشراً
ونذیراً وداعیاً الی الله‌و سراجاً منیراه
صدق‌الله‌العظیم خطاب به پیمبر ﷺ
وعام است دعوت به تمام مسلمانان
برای حل مطالب شالی را بشکل
میکنم .
مثل دعوت از صالح ابن طریف

رحمت‌الله علیه که کنیز آن ابو صیدا
است .

به دستور خلیفه عادل عمر ابن عبدالعزیز رحمته‌الله علیه به سمرقند رفت و آنها را دعوت کرد تا بالاخره اسلام آوردند .

وعمر ابن عبدالعزیز خلیفه عادل‌جزیه ایکه بالایشان درزمان حکومت اموی گذاشته شده‌بود ازآن منحرف شد ودر زمینه سوال شدازرفع جزیه . درجواب جواب گفت (عمر ابنی عبدلعزیز) (ان‌الله‌بعث محمداً داعیاً ولم یبعثه جابیاً وانی علی سنة محمد)بدرستیکه محمد«ص» فرستاده شده خداست برای دعوت نه‌بخاطر جمع آوری و مراداز جابیاً (حوض‌الذی یشمل فیه‌الماء) حوضکه درآن آب جمع میشود .

یعنی بخاطر جمع کردن پول‌فرستاده نشده .

پس انتشار پیدا کرد اسلام‌درزمان عمر ابن عبدالعزیز که چنان انتشاریکه بی نظیر وبی مثال است .و همچنان توسط فقیه شافعی ابو مسلمه شخصیکه‌بسبت نشر اسلام در مناطق قوقازو داغستان شد .

که مصارف سال . ۳۰ ه بود .

وسبب دیگرنشراسلام دراین مناطق ودرغیر آن تاجران بودند که لباس های خریدی را عرضه میکردند وچنان ازصداقت وراستی کارمیکرفتند که مردم تعجب میکردند به صدق و صفا ایشان در معامله‌باتاجران مسلمین با قوت امانت داری و اجتناب شان ازخیانت دزدی ودروغگویی وسوال میشد از ایشان که چه‌چیز شمارا به اینقدر راستی وادار ساخته درجواب میگفتند که یگانه چیزیکه مارا وا دار کرده باچنین صفات صرف اسلام است دراین وقت بود که ایشان سبقت میکردند دراسلام آوردند نسبت به یک دیگر خود .

پس از این جهت دوره عمرابن عبدالعزیز رایزیک‌دوره طلائی برای نشر اسلام نیز قلمداد کرد .

و در اخیر استدعا میکنم ازخداوند تاازمسلمانان امروزی خصوصاًمسلمانان افغانستانرا نیز ملبس با چنین صفات بگرداند تایکبار دیگر سبب نشراسلام گردند و جامعه را از لوث کفر وشرک پاک و آراسته با سلام بسازند

بقیه از صفحه (۲۹)

نیمی نړی راگیر کړی ده ، سرمایه-چلوی خو په تولو مترقی هیوادونو کی شته ، عجیبه خو لا دا ده چی د کمونیزم مدعیان هم بیر ته د خپلی عقیدی او فلسفی په خلاف په شا درومی ځکه د روس او چین نوی اصلاحات تر کمونزم دنورو نظامونو په گته دي .

خیانت دا کوی چی په تغیر او تکامل کی د انسان استعداد د او اختیار پشعور او اراده د تاریخ او طبیعت د جبر تر قمچینه لاندی راولی حال دا چی د تولنی په تغیر او تحول کی انسانی استعداد او اختیار د خپل وی له همدی کبله څوک دا نیش بینی نشی کولای چی سبا به د تولنی څه کیفیت وی یواځی انسان ته خدای ور کړی استعداد وی چی د تولنی مسیر تعینوی . نور بیا

سلاح ثقیله دشمن که‌توسط مجاهدین به غنیمت گرفته شده

نامرادمینه

اورنگ زیب ارشاد

په ۱۳۵۸ ، کال دحمل‌دمیاشتی ( )
نیټه‌د لغمان ولایت دعلینګار ولسوالی
ته یوه لویه قوا راغله چې چه روسانو
اوداخلی عسکرو څخه تشکیل وه
په علینګار ولسوالی کی یې ډیری
ویرانی وکړی ډیر کورونه یې وران
...کړل ډیر ... شول او ... ډیری
... کونډی شوی ... ډیر ... ماشومان
یتیمان اوبیسرپاله شول .
... او د ... مقابل کی اسلحه
پورته کړی ... هر ځای کی د
ملحدینو سره کلکی جګړی کیدی .
یو بنایسته ځنکلی ... چه صدیق‌الله
نومیده هم مجاهد و . دیر ځنکلی
ځوانی په ټوله منطقه کی ...
په لوړه ... ونه‌ئی وه ، ... غټر
توری ... کی‌چکه پوزه ، توروبڼان
مهین ... ، او په ... کی
توری ... اوږدی اوږدی وروځی
قدرتی ... وی چه هر چالیده نو په
ښایست به ئی ته ... ملنده دا
داځوان هم ... ورځو ... مجاهد
... کله چه دا نوید قوا راغلی وه
صدیق‌الله په‌یو ګروپ کی د مجاهد

په صفت مکردوسط را کټ داانداخت
وظیفه ئی په غاړه دراوده . او څپله
وظیفه به‌ئی په‌ښه طریقه سرته‌رسوله
... چه قوا راغلی هم د څپل
... ټوله ... نوګکای
... اوله قوا ... سخته جګړه
وکړه ملګرو ... کټل چه ټانکونه
ډیر زیات‌دی اوپیاده عسکرو هم ...
کمی لشته نو یوه شول چه له نوی
... کران ... ...
... ... شو
او د ... کلی خلکو ته هم نقصان
ورسیږی نودټول ګروپ مجاهدین
... شول . صدیق‌الله ...
نو ... چه ... مجبور و چه د
نورو مجاهدینو څخه ... څکی
وی ... ټینګ و ... او انداخت
وکړی ... ویدی ... صدیق الله
ټانکونو ته ډیر نژدی و ... له
په شا ... نو ټول عسکر ئی

وینی او خامخا پری انداخت کوی
مجبوراً په څپل ځای ارام کښیناست
نور ... له‌ده څخه د ده په مشوره
... صدیق‌الله
د ... اراام په تیښه
... کلی
ته نژدی شو ... پیاده عسکرو حرکت
کړی‌او اودشا ... صدیق‌الله ولیدل‌او
دریش ... ازیی‌پری وکړ . صدیق‌الله
یوه شوچه عسکر رانژدی شوی دی
اوژوندی به کیرشم نو په تیزی‌منډه
واخسته چه‌په کلی وردننه شو کوری
چه د کلی په‌بل طرف هم پیاده عسکر
را روان دی حیران و دریده غږونه
اوری چه صدیق‌الله دی‌طرف ته‌راشه
صدیق الله دی طرف ته راشه کورته
چه د جان ... د کور په دروازه کی
... اوجنکی ... دی اوازونه کوی

صدیق الله وغی. جان محمد د کور په منځ
ئی یو خوهی تندلی و چه دیره مظبوط
ئی پوښلی و هغه ددی په خاطر چه به
بمبارد ئی به تیری صدیق الله ئی پټ دی
ځای کی ورد ننه کړ پیاده عسکرو په
کلی کی دوره و کړه مګر څوک ئی پیدا
نه کړل . څه وخت وروسته صدیق را
ووت او د خپلو ملګرو سره یوځای شو.

قوا د ولسوالی په مرکز کی دوه
ورځی تیری کړی او بیر ته جلال آباد
ته لاړه مجاهدینو په ولسوالی باندی
د حملیاتو پلانونه جوړول او په آرام
په منطقه کی ګرځیدل .

د جان محمد خان یو ورور وه چه
دین محمد نومیده چه تقریباً لس کاله پخوا
له منطقی څخه وتلی و او په ناقلینو
کی ورته ځمکه ور کړ شوی وه ،
په بغلان کی اوسیدل د نوموړی
دین محمد خان یوه لور وه . فریده
نومیده د فریدی مور او د صدیق الله
مور دواړه د خاله لورګانی وی .
ددین محمد خان نوموړی لور یولس
کاله پخوا صدیق الله ته لفظ ور کړ
شوی وه چه هغه وخت دواړه د
نهو شپږ کالو وو .

او په دومره ډیره موده کی ئی سره
لیدلی هم نه وو او نه ئی سره پیژندل
وروسته له یوولس کالو څخه دین محمد
خان د خپل ورور لورته یعنی د جان
محمد خان کورته له فامیل سره
راغلی و .

په کومه ورځ چه صدیق الله د ملحد
ینو لخوا محاصره شوی و نو د دین محمد
خان د راتګ دوه ورځی پوره شوی
وی . څکه ځرګه چه دین محمد خان
خپلی پخوانی منطقی ته نوی راغلی و
ود کلی خلکو په ملمستیاو رته کوله
دوه چه اړدی دوستان و هغوی به
د فامیل سره میلمه کوو او نورو
کلیوالو به یواځی دین محمد خان ته
میلمستیا کوله .

کله چه د صدیق الله پلار رسول ماما
دین محمد خان ته میلمستیا و کړه
نو صدیق الله له خپلو مجاهدو ملګرو
سره د نورستان دولسوالی په پرسو
نل چه اوس د منګو په منطقه کی
قرار ګاه لری د نیولو په غرض تللی و
نو پدی وجه ئی ونشو کړای چه له
پلار سره د میلمنو په خدمت او کار
ئی کمک اوکړی ، د نورستان په
ولسوالی دیر حملیات وشول مجاهدین
وایس راغلل .

صدیق الله خپل کورته راغی مورئی
ورته وویل : زویه ! زما دخاله کور
دتول تبر سره څما میلمانه وه او هغه
ستا انجل هم راغلی وه نام خدا داسی
ښایسته جلی شویده چه څه و وایم .
مګر څویه ما ته داسی ښکاری چه
هغه ستا لپاره ئی د فریدی کوم لفظ
کړی وه هیر شوی یی دی او کمهیر
ئی نه وی نو باید فریده زمونږ کور
ته راغلی نه وای . زویه زه به څان
پدی خبره پوه کړم . صدیق الله وویل
مورجانی بده نه ده . مګر زه به یوه
خبره و کړم هغه دا چه څوو ختهمخکی
زه محاصره شوم او د جان محمد خان کاکا
کورته ورغلم او د هغوی د کور په
لوهی کی پټ شوم نو ضرور به دا فریده
هلته وه مګر زه ئی نه یم پیژندلی

د صدیق الله مور و ویل زویه سبا
د زیارت ورځ ده بنه به ورځ ده سبا
ته به لاړه شمه . د هغی ورځی په
مازدیګر فریده د خپل کاکا لورګانو
سره بهر داوبو کودرته تللی وه چه د
صدیق الله په فریده سترګی ولګیدی
نو زړه ئی پری خوږ شو کله چه فریدی
پورته و کتل صدیق ور ته مخامخ
ودرو ورو روانوه نود فریدی په زړه
کی هم زلزله کړه شوه دواړو سترګی
یو په بل خوږی شوی . صدیق الله پوه
شو چه همدا فریده ده څکه چه نا اشنا
جلکی ده او بل د جان محمد خان د
ورګانو سره یوځای ناسته ده .

دلته په دواړو عشق زور و کړ . یو څو
عشق هم د انسان په فطرت کی ر ا
لغښتل شوی څیز دی صدیق الله او
فریدی دواړو دعشق د ابو ګوټ د
خیال په زرین جام کی پو ر ته کړ .
او دصدیق الله لاری دفر دی د سر له
سترګو پناه شو مګر د زړه له سترګو
چیر ته پناه کیدی شي. او همد اسی
حال دصدیق الله هم دی .

صدیق‌الله چه کورته راغی نو طبیعت‌یې لږ خوندی خراب وه پلار ئې پوښتنه وکړه:

هلکه! صدیق‌جانه ولې د ګیر غوندی ئې؟ صدیق‌ورته وویل :هسې لږمې په سر درد دی.خیر شپه تیره شوه سبا شو د صدیق‌الله مور د جان محمد کورته ولاړه اوله هغوی سرئې پدې باره کې‌خبری وکړی دین‌محمد خان بالکل په خپله خبره کلک ولاړ وه او دکوژدی نواده په باره ئې‌سره د نشردی وخت لپاره موافقه وشوه او دین‌محمدخان دا خبره هم وکړه چه زه له‌بغلان څخه راتلم نو دا می نیت وه چه د فریدی کاربه خلاصوم څکه چه‌انقلاب شو وې شو خدائی پو هه چه بیا به کله آرامې راشي.

دصدیق‌الله مور پدی وینا ډیره خوشحاله شوه او په‌خندا خندا کورته راغله او داټول جریان ئې رسول ماما ته ووایه . صدیق الله په برنډه ئې کلاشینکوف خلاص کړیدی میلی صفا کوی او کلاشینکوف ته تیل ورکوی له څانسره موسکی موسکی کیږی او په زړه‌کی‌یې له خوشحالی نه باغچې جوړی شوی دی . رسول ماما دصدیق‌الله مورته وویل: ښه ده سبا به د ملک رحیم‌خان سره دکوژدی پروګرام‌جوړ کړم دا خبری تولی دوی سره وکړی. صدیق الله خپله وسله غوړی کړه راګټ‌ئې‌په کورکی کیښود کلاشینکوف‌ئې را واخسته د باندی راووت زړه‌ئې‌غواړی چه فریده بیا وګوری دخوړ غاړی ته روان‌شو ګوری، فریده چې د خپلو ملګرو سره زیارت ته تللی وه بیرته کور خواته راتلله.په لاره کې سره مخامخ شول‌او دواړه‌یوبل‌ته سترګه په سترګه‌شول او غیرارادی‌یې یوبل‌ته‌په‌ژورنظروکتل. د فریدی دکاکالور لیلا آواز وکړ : صدیق‌الله !ته ماښام زما پلار غوښتی ئې.صدیق‌الله ښه‌ښه ویل‌اولاړه.ماښام شو صدیق الله د جان‌محمد کورته ورغی کوری چه جان‌محمد ناسته او نور ټول سره راټول دی. فریده وروغوندی له کوټی ووتله ! و لیلا هم ور پسی ور و غوندی و وتله اوصدیق‌الله ته لیلا اشاره وکړه. د برنډی په خوا کې سره ودریدل‌لیلا فوری صدیق ته وویل چه د فریدی سره واده کول غواړی‌او کنه؟صدیق حیران او وارخطا غوندی شو. دوه څله‌ئې هو هو، وویل . ددوی مینه ډیره زیاته شوه دوه ورځی و روسته د کوژدی پروګرام جوړشو کوژده وشوه په سبایی صدیق‌الله فریدی ته وویل چه:

واده به کله کوو؟ فریدی په خواب کې دتوکی په خیال و ویل چه انقلاب خلاص شی، صدیق‌الله خفه غوندی شو او وی ویل چه انقلاب به شل کاله نه خلاصیږی نو موږ به شل کاله واده نه کوو.فریدی بیا دټوکو په غرض په موسکی خوله وویل نه شل کاله به واده نه کوو.

صدیق‌الله وویل‌چه ته پوهیږی او کنه چه مونږ واده وکړو او خدای به مجاهد څوی راکړی نو به‌په شل کالو کې پوره مجاهد جوړ شی. او بیا به هغه جهاد کوی فریدی وخندل او په خندا ئې وویل چه ستا څنګه خوښه وی څما خو ښه ده . ما هسی ټوکه درته وکړه څنګه دوارخطاشو. ددی دواړو په ژوند کې نوی پسرلی و. او دزړونو په باغونو کې دګلاب غوټی غوړیدلی وی او دڅو ورځو په موده کې یې څو ځلې سره ولیدل .

پدی کې یو ناڅاپه دولسوالی ټولو جزوتامونو د لغمان مرکز ته حرکت وکړ چه نه پاسه هلیکوپتر الوتکو دهغوی بدرګه کوله. ګله‌چه دصدیق‌الله منطقی ته قوا را ورسیده نو ټولو مجاهدینو لار ونیوله او سخت خونړۍ جنګ وشو خیله صدیق‌الله دیو دیوال ترشا ناست وه فقط سربه ئې پورته کړ اود وسط راکټ انداخت به‌ئې وکړ . شلو ر تینکونه‌ئې په یو ه شیبه کې له منځه یووړل له پاسه طیارو ډیر غت ، غټ دنپالم بمونه راوغورځول چه پدی

صفحة مفقودة

صفحة مفقودة

دا سپین ږیری په خوږ زړه د خپل شهید زوی په مزار دعا کوي.

جهان در ورطهٔ خونابه زاری

ورا نبود بجز غمها کناری

نویسید بر سر لوح مزارم

ز خون دیدهٔ من یادگاری

.لی دصدیق الله له نامه نو نم راغم

او دیوال‌ئی پدی نامراد غازی و

ړاوه .او د دیوال د لاندی شهید سه

بمباری تیر شو.د کلی خلک را غلل

دلوتو دلاندی څخه‌یی صدیق الله را

وویست صدیق الله شهید لاهملته‌پروت

و . چه د کلی ښځي او جنکی را

ورسیدلی دفریدی چه له لري څخه

په صدیق الله سترکي ونخښتی رامنده

ئی کړه اوصدیق الله شهیدئي په‌لاسونو

وچت کړ او خپل غیږه کی ئی‌واچوه

د کلی خلک ټول یو ځای ته راټول

شول او ددی خونړی اوله درده د

لي پیښی لپاره حیران ودریدل .څکه

چه د کلی ټول خلک د دوی په مینه

ږدیر خبرو پدی‌وخت کی فریدی‌دزړه

له زور او اوچت آواز داسی وویل:

خاوند ه ستا رضا به غوا ړ م

خیر که اشنامی په زیړی مازدیګرځینه

څه مجاهدین اود کلی نور خلک‌په

ولاړ وو نو لو ګوتی په غاښ کړي

او ټولو ورته شاباس ووایه . وخت

مازدیګر وه دشپی صدیق الله شهید په

خپل کور پاتی شوه اوسبا دکلی‌خلکو

دده جنازه خاورته وسپارله خو فریده

دصدیق الله په‌کور کی‌پاته شوه. دادی

لس کاله پوره شول او فریده لاهمغه

ښان دصدیق په‌کور ناسته اودصدیق

..کر و ته‌یی‌جهاد ته‌ئی دوه‌یی‌ږخوی.

یحی اطهر مولائی

شهدای جلال آباد

کیست آن مرده که نامش مرده نیست ! ؟
آنکه میمیرد و باز هم مرده نیست
آ نکه میمیر د و مهمان خد است
زلده ی جاوید خوانندش چراست ؟
کیست آن مرده که نامش زنده است؟
کیست آن مهمان که وصفش رفته است؟
او چکاری کرد ه تا جا وید شد ؟
غنچه ا ش بشگفته از ا مید شد
او چکرده و صف ا و قر آن کند!
نا م ا و را ثبت جا و دا ن کند!
او چکرده قرنها در سینه هاست؟
پشتیا ز قهر ما ن سینه ها ست
او چکرد ه سرور آزاده کیست ؟
دل کشای عقده های بنده کیست
کیست ؟ در وصفش خدا فر موده است!
گفت ! مپند ارید ا ینها مرده ا ست
کیست؟ میدانی شب از نورش سپید!
آن شهید است، آن شهید است: آن شهید
یا د م ازشا ه شهید آ مد حسین
تا ابد باشد جهان در شوروشین
هم ز یار ا ن و فا دا ر حسین
ا کبرو قـاسم، علمدا ر حسین

کربلا امروز باز آید یاد
از شهیدان جلال آباد یاد
همچو اکبر نوجوانان دلیر
شسته دست از جان ز دنیا گشته سیر
همچو قاسم تازه دامادان ما
باز دست شان بخون گردیده آه
بهر آزادی وطن دارند ستیز
دشمنان از هیبت شان در گریز
با غریو لا اله طوفان کنند
[illegible] که کاخ کفر را ویران کنند
[illegible] ز بمب و گاز [illegible]
[illegible] ز کشتار هلیکوپترهای بمبر
هستند [illegible] پیدا ای هم‌میهنان
در کف [illegible] گیرید سنان
[illegible] این مجاهد [illegible]
بهر قتل دشمنان [illegible] دین و خاک
بر [illegible] از دل خروش [illegible]
جمله یکجا [illegible] با یک صدا
عرصه را بر دشمنان سازید تنگ
تا نه‌بنشستن شمار استعمارگر لنگ
خیز از خانه بکن در جبهه رو
حمله بر دشمن کنید از چارسو
این تلاش آخرین دشمن است
این شکست غاصب اهریمن است
یا وطن‌تان آزاد از دشمن کنید
یا خود قربان این میهن کنید
[illegible] ای هم‌میهنان
خیز با نیروی ایمان این زمان

نعــــر ه الله ا کبـر ســر کنهــــد

ر و معصا ف د شمن کافر کنید

این جهان خویش را سامان دهید

حملەها بـــــرغز نی‌و پغمان د هید

حمله سرتا سر ی بنیا ن کنید

تا که کاخ(خلق) را ویران کنید

مسافر پروت یم په بل وطن کې
بلبلان خوند کړي په خپل چمن کې

ژوند مي په یادو د خپل وطن دی
وایم وطن به په څنګ د ... کې

ن د ګران وطن هر کوره کی جوړه ماتم دی
د خوښی پر ځای حاکم پر موږ غم دی

د یخنی او د ګرمی پروا یې نشته
ځوان غازي مې د دښمن تانک ته اړ دی

د تمنیو د حصارک په سرولی کې قهرمان مجاهدین د جګړې په پلان خبرې کوي

روس در افغانستان

شدل صافی

به شهادت تاریخ شاه شجاع یکی با عساکر انگـــریزی درکابل زمام امور مملکت رابدست گرفت ، همچنا ـ نکه روسها ببرک کارمل را در کابل به قدرت رسانیدند .

پس علت تشابه حکومت ببـــرک کارمل با شاه شجاع همین است و از این سبب بود که حکومت شاه شجاع وکارمل با مخالفت و مقاومت های سر سختانه مردم مسلمان ما مواجه شد ، زیرا مردم مسلمان افغانستان هیچ گاهی تجاوز بیگانه بر خویشتن را نپذیرفته اند .

درست ده سال قبل در ماه جدی سال ۱۳۵۸ روسها نه برای دفاع بلکه برای غارت مردم ما به افغانستان تجاوز نمودند . در پی این تجاوز بریژنیف با بی شرمی به مردم شوروی و جهانیان اعلام داشت که سربازان روس درافغانستان به کاری جزکاشتن درخت پرورش گل دست نمی زنند .

بریژنیف بنابر پالیسی دولت روس حق داشت دروغ بگوید. زیرا توسل روسها به نیرنگ وحیله و دروغ برای تحقق اهداف و مقاصد سیاسی چیزی نیست که صرفاً ساخته وپرداخته دستگاه جاسوسی شوروی باشد ، بلکه این همان سیاست مورد نظر لینن است لینن در یکی از نوشته های خود اشاره میکند : (در صورتیکه ایجاب کند باید به هرکاری دست زد وتمام حیله گریها ، رندیها ، کار های ، غیر قانونی پرده پوشی وکتمان را به کار برد .

با وجود این ، روسها که ده سال برای سرکوب روز افزون مجاهدین افغان بیش از یکصدوبیست هزار از سربازان خود را وارد افغانســتان کردند ، نتوانستند به اهداف اصلی دخالت خود برسند . آنها نتوانستند افغانستان را به صورت یک جمهوری سوسیالیستی در آورند .

مردم افغانستان به یاد دارند که روسها در سال ۱۳۳۸ یعنی سی سال قبل در زمان صدارت داود سلاحها وتجهیزات جنگی کهنه و از کار افتاده خود رابا قیمت های گزاف به افغانستان فروختند .

فروش این سلاحها آغاز پلان وسیع وگسترده روسها برای وابسته ساختن اردوی افغانستان به شوروی و ایجاد بیشتر پایگاههای نظامی و جاسوسی برای هموار ساختن راههای سریع تر اشغال افغانستان بود .

بعد ازسالها آماده‌گی سیاسی ونظامی بالاخره روسها نا جوانمردانه برحریم ارضی افغانستان تاختند و چه بسا قتل ها و مظالم بی مورد را که در حق مردم با شهامت ما روا نداشتند .

هدف از این قتل ها و مظالم ، رام ساختن مردم مجاهد و مسلمان این

مرز وبوم و سجده‌کردن این شیرمردان به دروازه‌کفرو استعمار بود ولی جهانیان درظرف‌ده سال تجاوز روسها در افغانستان به چشم سر دید ند و باازطریق وسایل ارتباط جمعی اطلاع یافتند که روسها با وجود استعمال انواع‌بم های ناپالم و آتش زاو مواد کیمیاوی نتوانستند مقاومت شجاعانه اسلامی و ضد کمونستی مردم افغانستان را سرکوب نمایند .

روسها میخواستند باناجوانمردی‌هام و تام که در تایخ شرق میتوان این تجاوزو ویرانگری را بد تر از چنگیز پنداشت . بر گلوی مردم مسلمان و سلحشور افغانستان پا بگذارند و از اجساد به هم‌ردیف شده مسلمان افغانستاو برای برقراری امپراطوری خیال شان پل عبوری به نیم قاره هند بسازند ، که به‌فضل خداوند (ج) در این طرح نظامی‌و سیاسی نیز در برابر مبارزه مردم‌مسلمان افغانستان مواجه به شکست شدند.

فراموش نباید کرد که در طی سالها جنگ روسها علیه مردم افغانستان ازسلاحهای‌وگاز های سمی‌و کیمیاوی استفاد کرده است .

روسها در بهمان در سال ١٣٦٦ از گاز اشک آور و اسلحه کیمیاوی استفاده کرده اند . تنها در ظرف دو سال‌اول تجاوز روسها برافغانستان بیش از٣ هزار نفر نسبت استعمال ازسلاح کیمیاوی تلف شده اند .

روسها در جنگ با مردم مجاهد افغانستان درمجموع ٤٥ بار حمله با سلاح های کیمیای را انجام داده اند که در نتیجه آن ٣ هزار نفر شهید شده اند .

درجریان سالهای جنگ بیش ازیک میلون افغان به قتل رسیده و بیش از پنج ونیم میلیون نفر مجبور شدند که از افغانستان مهاجرت کنند و تقریباً دو میلیون نفر دیگر در داخل افغانستان ازیکجا به جای دیگر هجرت نموده اند .

اینها وصد ها جنایت دیگر روس در افغانستان را تاریخ هرگز فراموش نخواهد کرد وتا مسلمانی به نام افغان در افغانستان زنده است ، روسها در برابر این تجاوز شان به افغانستان امان نخواهند داشت .

تاریخ نمیتواند فراموش کند که روسها اشغالگر حتی در وقت شکست و عقب نشینی شان ازافغانستان دست به خیانت و جنایت زدند .

نیرو های اشغالگر هنگام عقب نشینی از افغانستان ، ده ها چاه نفت را در ولایات شمال کشور به طور کامل بستند .

تنها سی وهشت چاه نفت را در ولایات جوزجان ، بلخ ومنطقه سرپل در ماههای میزان ، عقرب و قوس سال ١٣٦٧ بستند .

این همه خیانت و جنایت را مردم مسلمان ، مبارز و مجاهد کشور ما هیچگاه فراموش نخواهد کرد و به بنا بر گفته رونالد ریگن رئیس جمهور پیشین ایالات متحده امریکا :

« .. تاریخ به یاد خواهدداد که مردم مردم‌افغانستان باوجود همه نا برابری قوای مقابل بر این عهد شان راسخ استند که آزاد باشند ... اگر آزادی بهای داشته باشد مردم افغانستان بیشتر از آن بها را هم برای خود و هم برای نسل های آینده پرداخته است .

به نام مردم آزاد ایالات متحده امریکا من‌یکبار دیگر به‌مردم ثابت‌قدم افغانستان ادای احترام‌میکنم ومراحم پروردگار را در کار های که هنوز در پیشرو دارند برای شان استدعا می نمایم » .

آری ایکاش بریژنف زنده می بود تا به چشم سرمی دیدکه دنیا چگونه به اراده مردم مجاهد ، مسلمان و آزاده افغانستان‌که در راه حفظ آزادی استقلال ، تمامیت ارضی و دین و آئین خود جنگیدنده ادای احترام مینمایند .

کاش اوزنده می بود تا مرگ‌کمونیزم و مرگ ارتش سرخ را در افغانستان به چشم سر مشاهده میکرد .

خداوندا ! ما به پیروزی اسلام و مسلمانان‌برکفر وکفار ایمان داریم .

ثوريا نبي ځاځي

دهغې په شونډو يوه ترخه موسکا غوړیدلې وه

د کب په څلورم سهار چې د ژمي لمر خپل تت او کمر نکه ځر کونه په شاه شهيد کې زموږ دکوڅې دکورونو په بامونو وغزول نوزه هم په غير ارادی دول را پاڅيدم او د هغې د کور په لوري روان شوم داسې ښکاريده لکه چې لمرهم زموږ پرمظلوميت او غمګينۍ باندې خپه او زموږ د دښمنانو په دغه نا روا او خونړي يرغل باندې په قهر او غصه وی .

دهغې کور د کابل په لويد ـ يځه څنډه کې و او نوموړی ناحيه د « ميرويس ميدان » په نامه يادیږی چې دغه وياړلی نوم زموږ د مبارز او آزادی دوست ملت د پر افتخاره تاريخ له وياړ من فصل سره ارتباط لری ، او د ميرو يس خال له نا مه سره سمدستی زما په ذهن کی دګرګين دظلم وحشت او استبداد په وړاندی د افغانانو د تدبر يوالی ، مبارزی او ملی قيادت د تار يخ را نه بابو نه واوړی را واو ړی ، او په دی ډير خوشحاله وم چې د زهرا کور په ياد شوی ناحيه کی واقع دی .

ځکه چې هغه هم زما په شان دتاريخ د ځانګی محصله وه او موږ دواړو دکابل پوهنتون د ادبياتو په پوهنځی کی تحصيل کاوه . هغې ته هم د مير ويس نيکه دآزادۍ جذبه او سياسی تدبر معلوم و . زما او د زهرا کو چنيواله په کلی کی تيره شوی وه او کله چې اتو او يا نهه کالوته ورسيدونو زموږ کورنۍ ښار ته ليږديدلی وی ، او همدا يوازينی علت وچې ما اودی دواړوته دزده ـ کړی اوتحصيل زمينه برابره شوی وه .

موږ له کلی ځخه دخپلو ځانو نو سره دماشومتوب دوختونو زياتی خاطری وړی وی او په کلی کی زموږ کورو نه ديوال شر يک وو ؛ خو په ښار کی د ښار يوی او بلی څنډې ته سره جلا شوی وو مګر زړو نه مو لا تر او سه سره ګډ او شريک وو ، دزده کړی اومکتب په دوره کی مو ډير کم سره ليدل‌خوله نيکه مرغه د تحصيل په دوره کی بخت بيا سره يو ځاى اړو چې په دی نږدی والی دواړه ډيرخوشحاله او راضی وو .

موږ لا په دوهم ټولګی کی وو ، چې روسی لاسپو څو زموږ د ولس په سياسی واک بلو سه وکړه او دهغې نتيجه دا شوه چې روسا نو زموږ په جنتی ځمکه تيری وکړ ، زه د کابل ښار په زړه کی « ميوند » په جاده د ميرويس ميدان په لوری‌روان وم ، پر ون په دی ښار باندې يو درونډ اوخونړی توپان تيرشوی و او دښار په ځينو برخو کې ځای په ځای د سوځول شوو مو ټرو بدنی ليدل کيدې ، ځينی دولتی ودانۍ چی

دروسي عمالو دفعالیت مرکزوله وو سوځول شوی او د هغوی تورو او دود وهلو دیوالونو عجیبي خندني بڼی اختیار کړي وي ، ځای په ځای وسله وال کسان ولاړ وو او دښارپه ټولو جادو باندې د روسي زغره وال او دټانکونو ګرځې ګرځیدې روسي پوځیان او د هغوی نوکران سخت په ویره کي ښکاریدل . د ښار په ټولو سرکونو د پرونیو شهیدانو د وینو نښي او خاپونه لاتر اوسه موجود وو ، په ښار کي دپېښوا په شان ګڼه ګوڼه نه وه . داسي ښکار یده چي د ښار اوسیدونکي د خپلو شهیدانو د ښخولو او فاتحو په مراسمو بوخت دي . یونیم سړی او یا ښځه به چي دکوم ضرورت له مخې را وتلی وو له سترګو او څیرې څخه به یې د قهر اوغضب د اور سپرغۍ وریدې هر یوه به وسله والو کسانو ته په ډیر قهر اونفرت کتل . ستمګرانو له خلکو سره دمخامخ کیدومخ نه درلود. له ویری اوشرمه څخه به یې سترګې ښکته وا چولې ، ښار د ویر ماتم او ویرې په یو ژوراضطراب کې ډوب و . او د اضطراب په دغه ناپایه سمندر کې،یې زهرادخیال‌په‌سترګو لیده چې د غه سمندر دڅپو او موجونو په سر نارې وهی : « ای لامبو زنو ! هام ډوی چې ولس درڅخه ډوب نشي .

د تیرې ورځی توپا نی پیښو دتش لاسو اوبی دفاع خلکو اتلولیو دتکبیر اوچتو نارو ، د توپکو او ما شینګنو ډزو ، د ټانکونو او التکو غر هار او د ښار ننني مضحکی ښی زما خیال او تصور څند نو تاریخی پیښوته ورولیږداوه ، اوپه یوه شیبه کی می لکه چی سړی خوب وینی د تاریخ یو روښانه باب او په وینو لړلی پاڼه دسینما دمتحرکو اوچتکو تصویرونو په شان له سترګو تیره شوه ، چی یوه پیړی دمخه د ۱۸۷۹ م کال د دسمبر په میا شت کی د انګریز دکبرجن او غاوره ځواک په مقابل کی همدغو سرلوڅو او پښې لوڅو خلکو ـ همدغوتش لاسو اوبی دفاع افغانانو دخپلی مقدسی عقیدی خواږه وطن او ملي ناموس د ساتنی په خاطر په همد غه ښار د آسیا په زړه کا بل کي د پرولی تو پان غورلدی لوپان جوړ کړی و .

ما د خپل خیال په غرید لو سترګو ولیدل چی د ۱۸۷۹ کال د دسمبر په ۱۱ نیټه په قلعهٔ قاضی کی جنرال محمد جان خان ورک د پاڅون دیوپیاوړی مخکښ او دوطن دوستی دیوسمبول په حیث په خپل سپین آس باندی سپور د غازیا نو د یو ناپایه بهیر په مخ کی د باغ بالا په لور را روان و غازی میربچه‌خان می ولیده چی دیوڅپریدلی زمری په شان دخیر خانی دکندو په آبل تتر کی په دین او وطن مینو غازیا نو ته دشیرپور په چونی باندی د برید تا کتیکو نه په ګو ته کوی . جنرال غلام حیدر خان څرخی می ولیده چی دبنی حصار او شیوه کیو په لار د لسګونو زرو سربښندونکو غازیانوسره یوځای دتورو اوخنجرونو په ځلولو سره ښار ته د را ننوتو په حال کی دی . سردار محمد طاهر خان ، سردارمحمد حسن خان ، سرور خان پروانی او سردار خان کو هستانی می ولیدل چی دتوپانی ولس د توپانی څپو په منځ کی دخلکو په تشکل او متحد کولو بوخت دی ، او ۹۰ کلن ملا مشک عالم می ولیدچی د «امام المجا هدین والمسلمین » په حیث خلکو په کټ کی را اخیستی او کابل ته یې دننه را وری دی . کلی په کلی او کوڅه په کوڅه یې ګرځوی اوخلک د انګریز د تیری کوونکی لوخ په خلاف دجهاد مقدسی فریضی ته را بولی .

د قیام مخکښان می ولیدل چی د چهلستون د « تخت شاه » په سنګرونو کی د انګریز دیوی پوځی قطعی د خونړی برید په وخت کی تر وروستی سلګی پوری وجنګیدل

او په دامې حال کې چې سپینې جامې یې په سرو وینو کې ککړې شوې ځای په ځای شهیدان شول خو د دغو ځګکښانو یو بلې ډلې دانګریزي پوځ د تیښتې په نتیجه کې خپل د فتحې بیرغونه د اسمایي غره په تتر کې په ډېر شان اوشوکت سره ور-پورته کړل ، دآسمایي له سنګرونودانګریزي قطعاتو تیښتې او دغره په تتر کې د دوی سپینو جامو او د شنو بیرغو رپا د یره زړه ورو نکې او شا نداره منظره جوړه کړې وه .

د وطن پېغلې اومېرمنې ولیدې چې د « غازي ادې » په مشرۍ توري په لاس دانګریز د خونړي پوځي سیلاب دمخنیوي په مقصد د توپکو اوتوپونو مقابلې ته را رواني وې او د آسمایي په تتر کې دشهادت په وخت دغازي ادې له ژګیر ویو ډک غږمې په غوږو کې انګازې خورولې چې : « زه خو شهیده شوم ؛ خوګوري چې د شهیدا نو وینې بې انتقا مه پرې نه ږدی او وطن انګر یزان در ځخه ونه نیسي » .

د چار آسیا ، او نچې باغبانان او چهلستون په کلو کې د افغاني مېرمنو بې ساري جرات او زړورتیا ته هک پک پاتې شوم چې په کوڅو اوباغونو کې د انګریزي عسکرو د تېریدو په وخت یې له بامونو ځخه د زمریو په شان دګړیو تغارو ، لر-کیو اوډبرو ګوزارونه پرې کول او د انګریزانو کپرۍ یې پرې ماتولې د وزیر اکبر خان مبارزې لور او د ولیعهد عبداله جان مور دواړو په خپلو طعنو اوپیغورونو سره خلک د انګریزانو مقابلې ته را پارول او په دې توګه یې خپل رسالت سر ته رساوه .

په عاشقانو عارفانو کې دعبداله جان اوزهرا له برمه ډک داستان ما-ته خپله زهرا را مخې ته کړه او د زماني دغه سل کلنه اوږده لار مې د سترګو په رپ کې را لنډه کړه او سوچ مې بیرته دپرون ورځې خونړ-یو پېښوته را وګرځاوه . نپوهېدم چې زهرا به پرون چیری وه او په قیام کې به یې ځه رول لوبولی وي ؟ خو په دې باوري وم چې د هغې سر کښه طبیعت او د آزادۍ غوښتنې ولولې ځوک په ځنځیرونو هم نه شي تړلی هغه له هو - یونیم کال ځخه را پدې خوا یوې همداسې ورځې ته سترګې په لاره وه ، خصوصاً د روسانو له بر-بنډ تیری ځخه را پدې خوا خو د هغې ناستې ولاړې اوکړو وړو بالکل بدلون موند لی و ، د هغې له خولې به په ډیرې سختۍ سره خبره وتله د هغې اضطراب د هغې په څیره کې له ورایه ښکاریده . له همدې لامله یوه ورځ زموږ د پوهنځي د نجونو د ګوند ی سازمان رئیسې له دې ځخه پوښتنه کړې وه چې : « زهرا ! اوس خودامین او دهغه دباند لهستمه ډکه دکتاتورۍ چپه شوه ، د ځرخې پله او د هیواد له نورو زندا نونو ځخه خلک را خوشې شول . نوربه بې ګناه خلک جیلونو اوبندی خانو له نه تیل وهل کیږي ملګر سره له دې هم ته خپه او غمګینه معلو مېږې » ، دې په ځواب کې ورته ویلي وو : « کله چې بوهیواد ټول په زندان بدل شي نوبیا په هغه هیواد کې د نورو زندا-نونو له پاره ځای نه پاتې کیږي » دا یودا سې خوله ماتو نکې ځواب وچې دهغې د را تلونکې پوښتنو لاره یې د همیش له پا ره پرې بنده کړې وه .

ماله شاه شهید ځخه ترمیرویس میدان پورې ټوله لار له اندیښنو او وسوسو سره یو ځای وو هله ، زما روح د روسانو د پروني بې رحمه تا-تار ییلوییلو صحنو او خونړیو پېښو سخت ځپلی و . زما په کلک او پولادي زړه یو ډول نا معلومه وېره خوره شوې وه ، زه دهیواد راتلونکې ته سخت په اند یښنه کې وم ، او دا اندیښنه دډیرو نورو لاملونو په ځنګ کې ، د هیواد له را تلونکې سره زما او د زهرا دنه ایلیدو نکې مینې دګډ سرلوشت ، زیږلنه وه .

زه د همدې خیالونوپه سمندر کې ډوب وم چې دبس کلینر غږوکړ:

« لیسه رحمان بابا تا میشه » له دی آواز سره سم زما د خیالونو لړۍ و شلیده په چټکۍ سره له موټر څخه کوز شوم او په میرویس میدان کې د رحمان بابا لیسې ته مخامخ دزهرا دوی کورته ورغلم ، په کور کې چپه چپتیا وه اوپو مرگونی سکوت د کور فضا نیولې وه ، کله چې د هلیز ته ننوتم اودښې لور ته کوټې ور مې بیرته کړ نومخامخ مې سترگې په زهرا چې دیوی زخمی زمری په شان په کټ پرته وه ، بنځې شوی ، مور یې سرته ناسته وه ، زما کتورا جگه شوه اوپه داسې حال کې چې په مخ یې د اوښکو ملغلری را روانې وی سترې مشی یې راسره وکړه ، ماله هغې څخه دخپل ماما اود ماما د زامنو پوښتنه وکړه ، په ځواب کې لې را ته وویل چې هغه ټول « خاد ستانو » بو تلل زه بو گام نورهم وروړاندې شوم او دزهرا کټ ته ودریدم ، کله چې د هغې سترگې پر ما ولگیدې نود داد او خوښۍ بریښنا یې په څېره خوره شوه ، اوپه خپلو عقابي سترگو یې د کټ په بازو باندې د کښېنا ستو اشاره را ته وکړه

دهغې ښې مټ او دټټرد کینې برخې هدوکې د کلا شینکوف پر له پسې ضربو مات کړی وو ، د زیاتی وینې دبهیدو په اثر د هغې کلا یې مخ زعفراني شوی و ، زه د هغې په لیدو زبون وهلی شوم او له خولې مې غږنه پورته کیده .

هغې په ډیر کړاو سره د زړه بریښوونکو زگیرویوسره یوځای خپلې خبرې پیل کړې اوماته مخاطبه شوه : « زلمیه ! ښه شوی چې راغلی .... زما د ژوند وروستی شیبې دی ، په دی مه خپه کیږه چې زما او ستا د مینې غوټۍ دروسانو د بې رحمه ناتار پواسطه دوطن د زرگونو مینانو

په شان ، ور زیده . . . زه هم په دی نه یم خپه ، ځکه چې ان زموږ وینو ته ضرورت دی ، ته یو کار وکړه ، هغه دا چې زما پیغام ددین او وطن دلاری غازیانوته ورسوه ... زلمه ! زه خو شهیده شوم خو گوری چې د شهیدانو وینې بې التقامه پری نه دی او وطن روسان درڅخه ونه نیسی »

له دی خبرو سره سم زه یو ځل بیا د اضطراب په هغه ژور سمندر کې دوب شوم چې نزدی د کابل ټول ښاروب کړی و .

او دخیال په سترگو مې لیدل چې زهرا دڅپو او موجونو په ... ناری وهی چې ای لامبوزنو ! پام کوی چې ولس در څخه دوب نشی .

هغې خپلې خبرې لا نه وی خلاصی کړې چې توږ خې شنه کړه او له توخې سره سم یې پرهرونه بیا وشلیدل اووینې ورڅخه روانې شوی زه په وارخطائی سره له ځایه پورته شوم خو دوینې د بندیدو ، بندوبست و کړم د ور ستنیدو په وخت مې د الله اکبر خفیف آواز تر غوږشو ، او کله مې چې ورته وکتل نو د هغې په گلابی اننگو د پرخې د رنو څاڅکو په شان دوه تړ مې او ښکې دنده شوی وی اوپه شونډو یې یوه ترخه موسکا غوړیدلې وه .

په زړه بلې دغم لمبې دي
د پاسه پنډې اندیښنې دي
د چا له لاسه داسې کړیږم
د چا له لوری دا کشالې دي

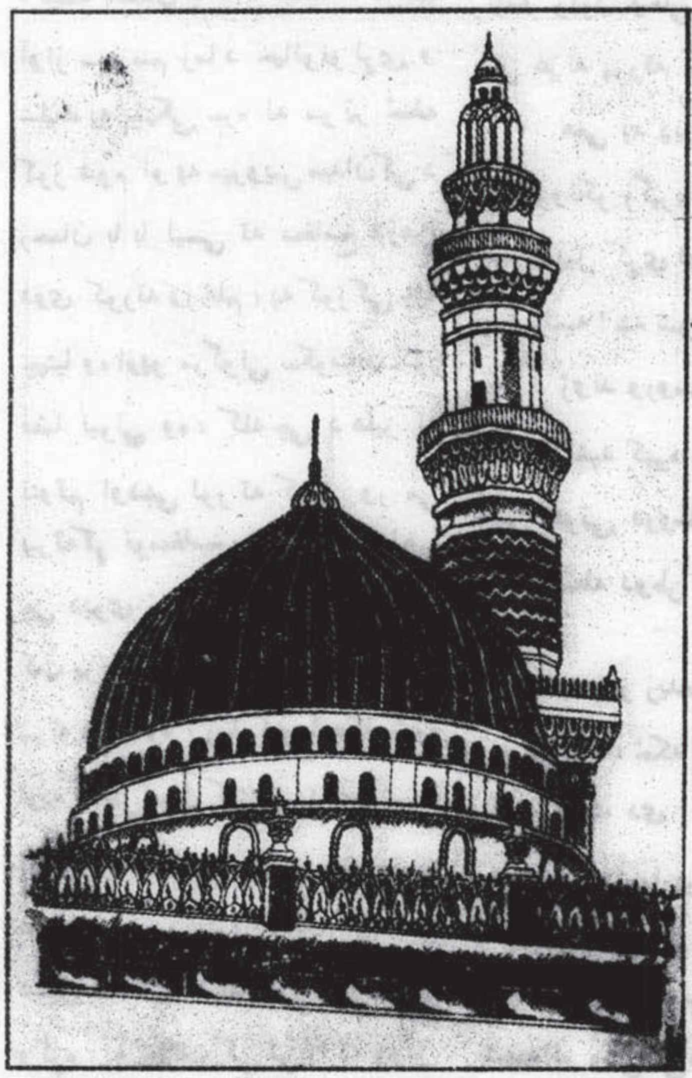

(بریقی)

دمکې فتحه

طبراني له ابن عباس(رض)څخه روایت کوی کله چې رسول (ص) د مکې د فتح کولو له پاره اراده و کړه د روژی د میاشتی لسمه نیټه وه د حسین زوی کلسوم ئې په مدینه منوره کې د آمر په صفت مقرر کړ. رسول (ص) له هر ی قبیلې څخه وسله وال خلک ملګر ی کړ ل چې مهاجرين او انصار ټول په کې شریک وو هیڅوک هم پاته نه وو چې ټول شمیر ئې (۱۰۰۰۰) تنه ته رسیده دوی ټولو روژی نیولې وی چې کدید نومي ځای ته ورسیدل نوروژی بې ماتي کړې.

رسول (ص) له (۱۰۰۰۰) مجاهدینو سره مرظهران نومي ځای ته ورسید او هلته ئې ځو ورځې تم شول عباس(رض)وایي و اصباح قریش (د قریشو ورځ او حال په خرابیدو دی) په الله تعالی قسم کوم که رسول (ص) په زور مکې ته ننوزی او قریش آمن ور څخه وانخلی نو قریش به تر وروستی سلګي پورې به په سختي او هلاکت کې وی نو عباس (رض)د رسول (ص) په بغله (   ) سور شو او اراک نومي ځای‌ته ولاړ علي(رض) ته ئې وویل: د مکې په لارو کې څوک وګوره چې مکې ته لرګي یا شیدې وړی یا نور څوک وګوره چې مکې ته د خپل ضرورت د پوره کولو له پاره ځي د مکې ا و سید و نکي ته د رسول (ص) په راتګ او ځای خبر کړي مخکې له دې چې رسول (ص) مکې ته په زور ننوزی دوی دې که رسو ل (ص) څخه امن

وغواړی .

عباس (رض) وائی زه په بغله سوروم یوطرف ته بل طرف ته گورم چی څوک پیدا کړم ناڅاپی می دابو سفیان غږ غوږو ته ورسید چی د ه له خپلو ملگرو (بدیل او حکیم) سره خبری کولی ابوسفیان ور ته ویل نن داسی اوروبه او خیمی لیدلی کیږی چی بل وخت نومره ډیری ما هیڅ نه دی لیدلی .

بدیل ور ته وویل دا اوروبه د خزاعی د قبیلی اوروبه دی د جگړی له پاره را ټول شوی دی ابوسفیان وویل نه هغه خوار دی دومره جنگیالی نه لری :

د عباس(رض)نه ابوسفیان سره لا له پخوا یاری درلوده نو دی کبله ئی دابوسفیان غږ ور وپیژاندو او ور ته ئی وویل د حنظله زویه ابوسفیان په جواب کی ورته وویل ابوالفضل ئی عباس ور ته وویل : هوابوسفیان ورځخه پوښتنه وکړه د څه شی له پاره راغلی ئی عباس(رض)په جواب کی ورته وویل ابوسفیانه خوار شی دا اوروبه او خیمی چی وینی دا د رسول (ص) او د هغه د ملگرو دی په الله قسم کوم چی د قریشو حال به خراب کړی ابوسفیان ور ته وویل مور او پلار می دی در قربان شی چاره ئی څه ده عباس(رض)ورته وویل ابوسفیانه که ئی گیر کړی غاړه به دی پری کړی خو زما له شا په بغله را پسی سور شه چی زه دی رسول الله (ص) ته ورسوم او امن ورځخه واخلی ابوسفیان خپل ملگری (بدیل او حکیم) مکی ته واستول او پخپله له عباس سره په بغله سور شودمسلمانانو د او سیدو ځای (مرظهران) ته ئی را و وست کله چی په بغله د اور او خیمو له منځی تیریده دی خلکو چه ویل دا څوک دی او چه بغله به ئی له نږدی ولیده نو ویی ئی پیژندو چی عباس (رض)دی د رسول الله (ص) په بغله سور دی .

دخطاب د زوی عمر(رض) لهخیمی چی تیریدم عمر(رض)را پورته شو او ور ته ویی ویل څوک دی چی ابو سفیان ئی د عباس(رض)له شا په بغله سور ولیدو نو ویی ویل د الله دښمن ابوسفیان دی د الله شکر دی چی ته ئی بی له کوم ژمنی څخه مونږ ته په گیر را غلی دی خیمی څخه را بهر شو او درسول‌الله (ص) د خیمی په طرف په چټکی سره روان شو عباس هم بغله زیاته چټکه کړه او په چټکی سره کوز او درسول‌الله (ص) خیمی ته له عمر(رض) سره ننوت عمر (رض) رسول الله (ص) ته وویل دا ابو سفیان دی الله تعالی له کومی ژمنی څخه مونږ ته په گیر را کړی دی ته اجازه را کړه چی غاړه ئی پری کړم عباس رض رسول الله (ص) ته نژدی شو او ور ته وویل ه الله تعالی رسوله ما ئی ساتنه په غاړه اخستی ده نن شپه به له ما سره وی زه خبری ور سره کوم خو عمر رض په ابوسفیان ټینگار وکړه عباس رض ور ته وویل عمره سو که که دعدی له قوم څخه وای ما به څه ویلی نه وه لکن زه ئی پژنم چی د عبدالمناف له کورنی څخه دی وروسته رسول الله (ص) عباس رض وویل ابوسفیان له ځان‌سره بوځه سهار کی‌چی‌ابوسفیان د اذان غږ واوریدو عباس رض ته ئی وویل اوس څه اراده لری عباس رض په جواب کی ور ته وویل مسلمانان د رسول الله (ص) حضور ته ځی ابوسفیان پوښتنه وکړه عباسه مسلمانانو ته چی رسول الله (ص)به هرڅه امر کړی دوی هغه کوی عباس رض په جواب کی وویل هو که رسول‌الله دوی‌ته د ډوډی له‌خوړلو او اوبو له څښلو څه منع کړی دوی ئی منی .

عباس رض ابوسفیان درسول‌الله (ص) حضور له راوست رسول الله چی دی ولیدو ور ته ویی ویل ابو سفیانه خوار شی د شهادت د کلمی (د مسلمانیدو) خوښه دی نه راځی ابوسفیان ور ته وویل مور او پلار می دی له تا نه قربان شی الله تعالی عزت حکم او رحم در کړی دی ماله

خپله الله (ج) څخه د کومک (نصرت) غوښتنه وکړه خو تا له خپله الله تعالی څخه غوښتنه وکړه ته ئې را بالدی کامیاب کړی یقینی چې ستا الله تعالی حق دی که زما بت حق وای نو زه به غالب شوی وای ابوسفیان د شهادت کلمه وویله اشهد ان لا اله الا الله و اشهد ان محمد عبده و رسوله .

عباس رض وویل د الله تعالی رسوله زه دا گټوره بولم چې زه دتا په اجازه قوم (مکې) ته لاړشم اودوی له هغو عذابو څخه وویروم چې الله تعالی ئې بیان کړی دی او د الله تعالی او دهغه د رسول الله (ص) لاری ته ئې را واړوم رسول الله (ص) اجازه ورکړه بیا عباس رض ور څخه پوښتنه وکړه : د الله تعالی رسوله دوی ته زه څه ووایم او ما ته د دامی امن بیان وکړه چې دوی ور باندی مطمئن شی رسول الله (ص) ورته وویل دوی ته ووایه چا چې دشهادت کلمه وویله یائې دکعبې څنگ ونیو وسله ئې کېښوده اویا ئې خپله دروازه ورپسی بنده کړه جگړه ئې پرېښوده هغوی ته امن دی عباس رض وویل د الله تعالی رسوله ابوسفیان زموږ د اکا زوی دی اوس غواړی چې له ما سره قوم ته ولاړ شی د یوی نیک نامی هیله لری نبی (ص) ورته وویل څوک چې د ابوسفیان سرای ته ننووت لاس ئې له جگړی وینو هغه ته هم امن دی (ددوه کوردمکې مکرمې پورته طرف ته و) او څوک چې د حرام د زوی حکیم سرای ته ننووت هغه ته هم امن دی (دحکیم سرای د مکې طرف ته و) رسول الله (ص) په خپله سپینه بغله عباس رض له مخې او ابوسفیان ئې له شا ور پسی سور کړ دوی چې څه ځای ولاړل رسول الله (ص) دواړه بیرته را وگوښتل دوی هم په خدمت کې حاضر شول خو عباس رض د ابوسفیان په فکر کې شو چې رسول الله (ص) ئې بیرته ونه گرځوی رسول الله (ص) ورته وفرمایل عباسه ابوسفیان اراک نومی ځای ته نارسیده د غره له تنگی سره ودروه چې دالله تعالی د لاری د مجاهدینو تولی ور باندی تیر شی او دی ئې په خپلو ووینی عباس رض ابوسفیان په هغه ځای ئې ودراوه ابوسفیان عباس رض ته د هاشم ځامنو ما ته د څه غداری اراده لری عباس رض په جواب کې ور ته وویل د نبوت کور ئې له چا سره غدر نه کوی خو زما له تا سره پښه کار دی رسول الله (ص) مجاهد ئې تولی تولی کړل او هر تولی ته ئې بیرغ ور کړ او په نوبت سره ئې وتگ امر ور کړ.

اول تولی د بنو سلیم له قبیلې څخه وه چې زر نفره مجاهدین او له هر مجاهد سره وسله وه بیرغ ئې د مرداس زوی عباس نیولی ؤ دا تولی د خالد تر مشری لاندی تیر شو دوی چې هغه ځای ته ورسیدل چې عباس (رض) او ابوسفیان (رض) پکې ولاړ وو نو دوی وار پې د الله اکبر ناره وویله ابوسفیان پوښتنه وکړه عباسه دا څوک دی عباس (رض) په ځواب کې ورته وویل بنوسلیم دی ابوسفیان وویل دموږ له بنوسلیم سره څه دی .

په دی شان به چې هر تولی دوی ته را رسیدلو دری واری به ئې د الله اکبر ناره کوله او ابوسفیان به د تولی مکمل احوال له عباس (رض) څخه غوښت او عباس (رض) به جواب ور کاؤ .

دوهم تولی (۵۰۰) نفره مجاهدین تیر شول څه مهاجرین ؤ او نور و د مختلفو قبیلو خلک په کې وو دعوام زوی زبیر ئې توره جنډه نیولی وه .

د غفارد قبیلې ۳۰۰ نفره مجاهدین تیر شول چې جنډه ئې ابوزر غفاری نیولی وه بیا د اسلم د قبیلې ۴۰۰ نفره مجاهدین تیرشول چې دوه جنډه لی دحصیب زوی بریده او بله جنډه ئې د اعجم زوی ناحیه نیولی وه .

د کعب دقبیلې ۵۰۰ نفره مجاهدین تیر شول چې جنډه لی د شیبا زوی بشر نیولی وه .

د مزینه د قبیلې ۱۰۰۰ نفره مجاهدین تیرشول چې (۱۰۰) آسونه ور سره ؤ تیر شول دوه جنډه ئې د

مقرن زوی نعمان او بله جنده ئی
حارث زوی بلال او بله جنده دعمرو
زوی عبدالله نیولی وه .

د جرینه د قبیلی ۸۰۰ نفره
مجاهدین تیر شول چی یوه جنده ئی
د خالد زوی معبه او بله جنده ئی د
صخر زوی سویه او بله جنده ئی د
مکث زوی رافع او بله جنده د بدر
زوی عبدالله نیولی وه .

د کنانه اوضمر او سعد له قبیلو
څخه ۲۰۰ نفره مجاهدین تیر شول
چی جنده ئی ابوواقه الیثی نیولی وه

وروستی تولی داشجع د قبیلی
وچی ۳۰۰ نفره مجاهدین ئی تیرشول
جنده یی دسنان زوی معقل اوبله جنده
دمسعودزوی نعیم نیولی وه ابوسفیان
وویل دا قبیله د محمد (ص) له ډیرو
مختومخالفینوڅخه وه عباس په ځواب
کی ورله وویل دالله فضل ور باندی
وشو د دوی په زړه کی د اسلام مینه
او محبت پیدا شو .

وروسته د رسول الله(ص)تولی
ښکاره شو له اسانو څخه ئی گرد او
غبار پورته کیدو دالصارو له اتلانو
سره یوه جنده او یوه بیرغ و رسول الله
(ص) په قصوی (اوښه)سور او ددوی
منځ کی روان و چی یو طرف ته ئی
ابوبکر صدیق (رض) اوبل طرف ته
ئی د حضرمی زوی اسید ؤ له دوی سره
خبری کولی ابوسفیان له عباس (رض)
څخه پوښتنه وکره چی دا څوک دی
عباس په جواب کی ورته وویل دا
د رسول الله (ص)تولی دی مهاجرین
او انصار ور سره دی

ابوسفیان وویل عباسه د نن ورځی په
شان جنگیالی ما هیڅ نه دی لیدلی
ددی تولی د صفونو په ترتیب او
جوړولو کی د حضرت عمر (رض)غږ
په زوره اوریدل کیده ابوسفیان له
عباس(رض)څخه پوښتنه وکره دا غږ
والا څوک دی عباس (رض)جواب ور
کړ د خطاب زوی عمر(رض) دی
ابوسفیان وویل وروسته به قدرت او
امر دعدی له قبیلی سره وی سره لدی
چی دوی ډیرکم او خوار دی عباس
(رض)ورته وویل ابوسفیانه الله تعالی
هغوخلکو ته عزت ورکوی چی خوښه
ئی وی او عمر(رض) له هغی جملی
څخه دی چی د اسلام غږ ئی پورته
کړی دی .

د رسول الله (ص) جنده دعباده
زوی سعد نیولی وه او د تولو له
مخی روان وچی ابوسفیان ته ورسیدل
اوازئی وکره ابوسفیانه نن د غوښو
دتوئیدو (جنگ) ورځ ده نن به حرام
(د مکی په حرم کی جگره) حلا له
شی نن به الله تعالی قریش په سخت
ذلت کی واچوی سعد تیرشو رسول
الله (ص) چی ابوسفیان ته راورسیدو
ابوسفیان ور ته وویل د الله تعالی
رسوله د خپل قوم دقتل له پاره دی
د مختلفو قومو خلک راجمع کری دی
رسول الله (ص) ور ته وویل
دی خلکوزما تصدیق کری دی کله
چی تاسی ما ته دروغجن ویل اودوی
له ما سره کومک و کړ کله چی ئی
تاسی له مکی څخه بهر کرم .

په بل روایت کی رسول الله
(ص) ورته وویل ابوسفیانه نن دالله
تعالی د رحمت ورځ دی نن ورځ به
الله تعالی قریشو ته عزت ور کوی
وروسته رسول الله (ص) سعد ته خپله
عمامه د نبی په شان ورولیږله جنده
ئی له سعد څخه د سعد زوی قیس ته
ور کړه .

زبیر(رض)له څو ملکر یو سره
ولاړ د حجون له غره سره ودریدچی
هغه له مکی سره نژدی اود جزاری
د قبیلی د اوسیدو ځای ؤ

خالدله ملگریوسره ولاړ اومکی
ته د لاندی له طرفه ننوت او باش
(مختلفو خلکو) سره پیوسته شول او
بنوبکر ور سره په جگره لگیا شول
څو الله تعالی دوی ته سخت ماتی
ور په برخه کره ورسته خالد په
حزوره (دمکی بازارپه مسجدکی داخل
دی) کی په جگره لگیا شوچی (دور)
ته ننوتل څه اوسیدونکی په اسانو
سواره خندومی (په مکه مکرمه کی
مشهور غر دی) ته وتښتیدل څو
مسلمانانو را لاندی کړی او وبی
نیول .

رسول الله(ص)وروستنیو خلکو

ئې مکې ته ننووت مجاهدینو په
اعلانو کې وویل چا چې دخپل سرای
دروازه ورپسې بنده کړه له جګړې
څخه لرې شو هغه ته امن دی ابو
سفیان په جګ اواز سره وویل اسلام
قبول کړی تاسې به روغ رمټ پاته
ئې دعتبه لورهندې په ابوسفیان مخ
را وګرزا و او تر ږیره ئې ونیو بیا
ئې ور ته وویل غالبه قومه دابیمقله
سپین ږیری ووژنی ابوسفیان ور ته
وویل د ما ږیره پرېږده په الله قسم
کوم که ته مسلمانه نه شې غاړه به
دې پرېکړی شې خواره شې حق
(اسلام) راغلی دی خپل کورته ننوزه
پټه خوله شه .

مکه مکرمه فتحه شوه رسول الله
(ص) بیت الله شریفې ته ننووت او
بیرته را بهر شو دواړه لاسونه ئې
د کعبې ددروازی په لیچیو ولګولی
دمکې خلکو ته ئې په خطاب کې
وویل تاسې څه واناست او عمرو زوی
سهیل دنورو په نه بنه ګی په جواب
کې ور ته وویل موږ ښاسو په باب
ښه او نېک نظر لرو ته زموږ عزتمن
ورور ئې او دموږ د عزتمن ورور زوی
ئې اوس پوره قدرت او قوت لرې
رسول الله (ص) ور ته وویل زه تاسې
ته هغه خبره کوم چې یوسف علیه السلام
خپلو ورونو ته کړې وه (لا تثریب
علیکم الیوم یغفر الله لکم وهو ارحم
الراحمین)
ترجمه نن ورځ په تاسې څه
توبیخ نشته الله تعالی دې تاسې ته
ښنه وکړی هغه له هرچا ښه مهربان
دی .
ولاړشئ تاسې ټول اختیار والا
او ازاد یاست دوی ټیت شول او بیا
له هر لوری راتلل او په اسلام کې
به شاملېدل .
مکه مکرمه بې دهمیش لپاره له
ځای شوله دالله تعالی ډیر شکر دی
بتانو خالی کړه اودمسلمانانو دعبادت

ο ο ο

زموږ یې شمیره هیوادوال د دین او وطن د دښمنانو له لاسه دې کوري په حال کړه.

عصمت

په نړۍ کې د مهاجرینو شمیر

په اسلامي هیوادونو کې کېږي د مهاجرو شمیر په سرعت سره ډیریږي مسلمان مهاجرین د نړۍ د مهاجرو د ټو- لګي (مجموعي) څه دولس ملیونه د دغې برخه تشکیلوي . اکثره مسلمان مهاجر د جګړې په وجه هجرت ته مجبوره شوي دي خو ځینې د هغوی په لږ کوږه کولو کې هم چې د کاختي (قحطي) او سیلابونو په وجه یې کور پرېایښې ، دانسان لاس دی ، د نړۍ د مهاجرو په لست کې پنځه ملیونه افغان مهاجرین دي چې په افغانستان باندې د روسي دعسکرو د تیري په نتیجه کې پاکستان او ایران ته په هجرت کولو مجبوره شوي دي .

فلسطینیان هم دری ملیونه تنه مهاجر لري چې د سولې او کرارۍ د موندلو په لټه کې اردن ، د اردن سیند لویدیځې غاړې ، غزې لبنان او سوریې ته تللي دي هـ.دارازدوه ملیونه تنه د حبشې مهاجر په سودان ، مصر جیبوتي او سومالیا کې په کیمپونو کې اوسي . د افریقا لویه وچه دري ملیونه تنه نور مهاجر هم لري چې د انګولا موزنبیق ، یوګندا ، روندا چاډ او لویدیځې صحرا څخه یې هجرت کړی دی السلوادر څه د پاسه دوه سوه او اوپنځوس زره تنه یې کوره شوي او په جنوبي ایشیا کې اکثره آوره ګان د کمبودیا او لاؤس خلک دي . په بنګله د یش کې ، هم د تیر دسمبر له سیلابونو څخه وروسته پواځې یو ملیون تنه په ډاکه کې د مرستې په په کیمپونو کې اوسیدل چې د ډاکې د نفوس د پنځمې برخې په اندازه وو . کله چې ۱۹۸۸ میلادی کال پای ته رسیدونو په سلګونو زره کردان هم د عراق د حکومت د کیمیایي بمبارۍ له لاسه د خپلو کلیو کورونو پریښودلو ته اړشول . بین المللي کارپوهان هر وخت د نړۍ مهاجروته د مرستې او لومړنیو مرستو دورکولو خبره کوي خو د هغوی خبرې ته ډیره لږه توجه کیږي د بیلګې په توګه د انګلستان د حکومت د مرستو د پروګرام له تازه راپورته دا ښکاري چې د بنګلد یش په غیرهیواد ته چې خلک یې د سیلابونو په وجه سمدستي مرستو ته اړتیا لري د سمدستي مرستو په برخه کې توجه لږه ده خود انګلستان د مرستو ډیره برخه د انرژۍ او کمونیکیشن (ارتبا - طاتو) په اړه مرستو ته اختصاص شوي ده ـ حال دا چې د مرستې دداوطلبانه غو ر ځنګو نو کومکونه د سمد ستي اړتیاؤ پوره کولو ته ډیرې متوجه وي .

له افغانانو سره د مرستې موسسې وايي چې د افغان مهاجرو بیا ځای په ځای کول به پنځه کاله وخت وغواړي د روسانو لخوا د افغانستان د اشغال او غصب کولو په لس کلنه موده کښې په ټول افغانستان کې میلونه شیندل شوي او بنخ کړی شوي دی . د خپلو کورونو ته د ستنیدنې د پاره باید افغان مهاجرین د ماین له میدانونو تیر شي په دغه هیواد کې ماینونه یې هدفه

او بې ځه پروګرام اونقشې هره خوا خوارۀ کړی شوي دي. داسې اټکل کيږی چې په افغانستان کې به درې مليونه ۱۰ ينو نه بنبخ کړی شوي دی. فعلاً فکر کيږی چې روسی عسکرو به یواځې نيم مليون پرسونل ضدماينو نه ښخ کړي وي. ددغو مليونو ماينونو شنډونه لازمه ده، له ايران اوپاکستان څخه به د پنځو مليونو مهاجرو ليږد د تاريخ يو د ير ستر ليږدوي چې په ۱۹۴۷ کې دهند براعظمکي دويشلو دوخت له هجرته وروسته ساری نه لري دامهاجر به يو داسې هيواد ته رسيږی چې ترنيم زيات کلي او کرـ وندې يې ياوران شوي اويا هم متروکه شوي دی. يوداسې هيواد چې دقلبې اويوې کولو دپاره مستعمل دوه نيم لکه څاروي (يعنی دنوموړو حيواناتو پوره نيمه برخه) يې له منځه تللی وی او په نتيجه کې کهيې بزګرو ته تخم اوسامان هم ورکړی شي نودخوراکې موادو دلاس ته راوړلې دپاره خپلې ځمکې نه شی کرلی، له غلو دانو اوله اړتيا وړحيواناتو پرته به ستانه شوی مهاجر له سختی لوږې سره مخامخ شي دوی شايد په افغانسان کنبې دوه.ره وسايل هم پيدانه کړی چې خپل ځانونه پری دراشن دويش مرکزونو ته ورسوی ددې لپاره چې شمکي بيرته په حاصلاتو راشي شايد .

دوه کاله وخت ورته په کار وي يوه ډيره ستره ستونځه داده چې په افغاـ نستان کښې د اوبو لګولو سيستم ويجاړ شوی دی او ددی دپاره چې کروندو ته اوبه وررسيږي نو دغه سستم بيا جوړونه لازمي ده پخپله افغانان له دغو ستونځو اومشکلاتو پوره خبردي اودوی په دې هم پوی دي چې دروسی عسکرو له وتلو سره به مرستی لږې شی. دبهرنی مرستو په مؤسسو باندې چې اکثراً يې د مهاجرو روحيه ژوبله کړی ده دافغان مهاجرو دباور حال دادی چې دوی وايي : «مونږ بهړر هيرکړی شو.»

په لبنان کې دمهاجرو په کمپونو کې دفلسطينانو حال نسبت ۱۹۴۸ کال ته سره له دې چې دمرستي يې شميره اجنسي او له هغې جملې له فلسطيني مهاجرو سره دمرستي دپاره دملګرو ملتونو دسازمان ايجنسي وجود لري، چندان تو پير نه دی کړی. (دفلسطيني مهاجروسره دمرستي دپاره د ملګريو ملتونو ايجنسۍ په دې ورستيو وختونو کې مهاجرو ته د پاکو اوبو اوخوړو درسولو دپاره د څه باندې شل ميلونه ډالرو غوښتنه کړې ده.)

په تيرسپتمبر کې لږترلږه شلويښت تنه فلسطيني مهاجر چه پنځلس تنه پکښې ماشومان وو د اسرائيلي پوځ د يو هوائي تيری په وجه شهيدان شول داتيری له ۱۹۸۲ کال راپه ديخوا داسرائيلو ترټولوسخته حمله وه. په دی حمله کې چې ميدان(*SIDON*) ته نژدې يومهاجر کيمپ دنيم ساعت په موده کښې اسرائيلي الوتکو دری ځله بمباري کړ کورونه دبمونو او راکټونو نښه وګرځيدل اويواځې د

دا هغه وسیلې دي چې د دې سيمې د ننګهاليو مجاهدينو په لاس لوېدلي دي.

بوي وداني درنګیدني په وجه اووه تنه د ـخاورو لاندې شول او ساه یې ورکړه. داولی حملی نه وروسته خلک له کورونو رابهر شول اوپه دویمه حمله کی په رابهرشویو خلکو بمباری وشوه. داېمباری دشنی یعنی دیهو- دانو دسبت (*SABBATH*) په ورځ وه اوپه دیورځ اصلاًداسرائیلی حملی انتظار نشو کیدی اسرائیلو د خپلو همدا رنګه حملو په نتیجه کی په ۱۹۸۸ کال کی ترسلوزیات مهاجر وژلی اودوه نیم سوه تنه یی هم ټپیان کړی دي له بلی خوا دامل ملیشا دیواځی د ۱۹۸۸ کال په اوایلو دفلسطینی مهاجرو درشیدیی دکیمپ دمحاصری نه لاس واخیست درشیدیی محاصره دامل ملیشاؤدمحاصرووروستی کړیه وه یواځی په ۱۹۸۵ کال کی د کیمپونو په جګړو کی چی امل ملیشاؤ په لبنان کی دفلسطینی فوځ قوت دتکولو دپاره کوم عملیات کول دوه زره پنځه سوه تنه ووژل شول (دامل ملیشاؤ حمایت دسوریی حکو- مت کوی) په دغو جنګونو کی چی دفلسطینی محترو اوخروپرو کیمپونو اوامل ملیشاؤ تر مینځ وشول اووه زره فلسطینی مهاجر دخپلو کورونو په پریښودلو مجبور شول .

خو دا یواځی فلسطینی مهاجر نه دی چی په کیمونویی بمباری کیږی

په تیر اکتوبر کی په ایران کی د عراقی کردو مهاجرو کیمپونو هم ځوځله دعراق الوتکو بمباري کړل دایران لخوادسولی داعلان نه وروسته عراقی عسکرو خپله توله توجه دخپل وطن کردانوته وروارووله، په شمالی عراق کی دبغداد دحکومت دبمباریو دزو او کیمیایی ګاز دشیندلو په وجه یولک تنه عراقی کردان ترکیی ته په هجرت مجبور شول .

دغه حیران دریان کردان چی کله ترکیی ته ورسیدل نو دهغه ګاز په هکله یی څرګندونی وکړی چی د دوی پر کلیو شیدل شوی وو . « د لاوا په څیریی هرژوندی شی مړاوي کاوه . هلکانو دزاتګ خبره وکړه خود چاودنی آواز لوړ نه وو . چی بمونه ځمکی ته راورسیدل نرلوکی یی نیغ پورته اوخواره شول . خلکو ته چی په ځنګه دبمونو دګاز بوی وررسید نوپه شابه راولویدل او مړه به شول . پسونه وزې او نور دیر خاروي اومرغان هم ووژل شول او ونی وچی شوی کیمیاوی ګازځه باندی

پنځه زره تنه بی ګناه کلیوال ووژل هغوی چی ژوندی پاتی شول ترکیی ته لاړل خوهلته ونه منل شول اوپه بیلا بیلو وسیلو دغرونو له لارې د ایران په پولو کی پریښودل شول اوهلته چی عراق ته دهغوی دکیمونو

بته ولیګیده لو بیا یی بمباری پری وکړی.

همدارنګه د حبشی د کمونست حکومت دالوتکو دبمبارۍ له ویری په تورو شپو کی دګنو خلکو کډې له دغه هیواده وتلي اولاوځي . دا خلک دهغهجګړې لهلاسه خپل کلی او کورونه پریږدی چی څلورویشت کاله پخوا دامپراطور «هیلو ثلاثی» اخو امپراتوریا د سیمی نه بیو لو وروسته پیل شو اوتر نن ورځی دکمونستانو د حکومت لو سختی لووی په شرایطو لی ادامه موندلی ده . دلته ، غارونه انسانانو نه له توپونو او ګوله بارو نجات ورکولی شي خونیهالم بمونه اوځمکه کی ښخ کړی شوي مینونه هغه څیزونه چی خلاصون ځنی دیر ګران دی مرستندوکی ایجنسی دغوخلکوته خواړه اودواوي ورسوی خوداسی هڅی نهٔ کیږی چی د دوی دآینده غم وخوړل شي او دوی ته داامکان برابر شی چی پخپله دځان دپاره روزي وګټی .

لوږه اوتنده اګترا دمهاجرو پر ضد تريوې بدې وسلی هم بدې دي .

له بلی خوا په موزنبیق کي هم د

هغه جګړی په وجه د دغه هیواد د حکومت اودرینمو(*RENAMO*) جنګیالیو ترمینځ روان دی ، شهارمس لکه تنه یی کوره شوي دي . په

کوم کیمپونو کې چې د موزنبیق بیکوره شوي او اواره خلک اوسي اکثراً د ځنګلو ور اوبه اود روغتیا شرایط نشته په لویدیځه صحرا کې هم یو لک او پنځه شپیته زره تنه مهاجر اوسي چې د فاسفیټو د ډیرو زیرمو لرونکې خاورې پر سر د مراکش او د پولیساریو جبهې د دولس کلنې جګړې په وجه آواره شوي دي په دغه سیمه کې یو سل زره تنه مراکشي په وسله سنبال عسکر د پولیساریو جبهې په وړاندې خپلې شکلنې سیمې ساتي ،

اکثره مهاجر هغه بې ګناه خلک دي چې په خپلو وطنونو کې دوړتپل شویو جګړو څخه زیانمن شوي دي دوی د دزو او ګولیو له لاسه بې‌وطن ته پناه وړي خو پناه ځای یې عموماً مځکې ترمځکې خواره کړای شوي اود نور جمعیت د جذبولو امکانات پکښې نه وي لویدیځیان که څه هم له مهاجرو سره څه مرستې کړې خو خپلو خاورو ته د هغو لیږو مهاجروته د ننوتلو اجازه ورکوي په حقیقت کې د نړۍ د دولتونو میلیونه مهاجر چې د جګړې ، لوږې ، وچکالۍ ، سیلاب سیاسي فشارونو په وجه له خپلو کورونو وتلو ته مجبوره شوي دي د دښمنو هیوادونو لخوا په آسانۍ ... ه له پامه غورځیدلي دي ، ځکه د ا هیوادونه یوازې د خپل اقتصادي سیاسي او پوځي قدرت د وسایلو په فکر کې دي .

حیات الله حلیم

ای آزادۍ ! ته څومره خوږه یې

زما خوږو مجاهدو ورونو ! ای د جهادي سنګرونو توریالیو او باغیرته شازلمو ! زما دویرجن زړه فریاد واورې او زما وجود هلته احساس کړې کوم چې زه د کړاونو ژولد پکې تیروم او ذندان دي . زما څخه خوددي پیړی دوحشي تورمخو او د استعمار دلاس په نامه نوکرانو کانکریټي دیوالونه خوخیدلې او د لمسپینزی پنجرې دلته چې زه یم ربړونه دي او کړاونه بې‌ګناه انسانان خوروي تیرې او پرته‌لاس دي نه دچا جرم ورته معلوم وي په سر نو. شت نې او پې کیږي ځکه زموږ بې جرمې هغوی ته لوی جرم دي .

خو مجاهدو ورونو. ای د آزادۍ قهرمانانو مه‌ئې پریږدي چې زمونږ خورولو ته اوزګارشي په دوی باندې هم خپل ماحول اور کړي او داسې ئې کړي چې هره لحظه ئې د مرګ خطر تهدید کړي .

دلته چې زه یم ددې ماحول څخه انسانیت کله بار کړی خو مجاهدو ورونو هغوی ته وښې چې انسانیت څه او ارزښ لري، هغوی پوهه کړي چې انسان آزاد دی، څه ئې چې زړه وغواړي باید هغه وکړي .

مجاهدو ورونو ! زما دغوږو شپیلې هر شپه په زندان کې دوسپینږو میلو شاته ستاد کفرلړزونکې ګذارونو انتظار باسي او ستاسو په ګذار زه دلته . ن . ن غوږې اخلم ، ځکه کله چې ستاد ګذار غږ شي نو ورسره سم ددوی په فرعوني مغزو کې تشویش را پیدا شي ،

عاجزي شي ستر ګی لی مړی او مړونه لی څورند شي اوپه خپله را تلونکي اندېښمن شي په هغه راتلونکی چې دوی لی دکمونیزم په لمن کی لتوی .

دلته چی زه یم، دازادی هیڅ پیلګه نشته ، د پرچیک عسکرو دپښو تری او خرابی دی، خو کله ناکله می چی دآزادی د آسمان پراخه غېږه ترسترګو شي نو خیالونه می هم وزر پسی خپاره کړی اودآزادی دآسمان په لوری پرواز وکړی ، هغه دازاد اسمان په پراخه غېږه کی ډېره اوږده الوتنه وکړی ، ستاسو سره ملاقات وکړی، تاسو ته خپل در دونه ووائی او ستاسو با شهامته روحیه ومتالي خوبیا جبراً زما بندی کالبوت ته راستانه شی .

اویو ځای له ماسره ذندان په شلواو نوکی بندی شی : خومجاهده وروره ستا غیرت ماله ددی زیرې راکوی چی انشاءالله زه به دآزادی داسمان لاندی وګرځم . نوره ګیله نکوم خو تقدیر داکړاوونه زما په برخه کړی و . خودا څو کلمی زما دزړه فریاددی او دا زمانا قرار اوسترې احساسات دی او دا زما دهغه دردونو انعکاس دی چی دکمونیزم په تیاروکی زما په برخه شوی او تاته ئی ذمزمه کوم . زما مجاهده وروره دلته چی زه یم دنړی دجانی او خونریزو دیکتاتورانو د ذجر پوازنی مرکزدی. زه په جرئت سره ویلای شم چی په نړی کی ددی زجر ګاه مثال نشته او نه ئی کوم تاریخ په یاد لری .

زما مجاهده وروره ! زما آواز نړیوال ته ورسوه او نړیوال په دی حقیقت پوهه کړه چی د کمونیزم په لمن کی سعادت نشته. دهغوی افسانوی تیوری اوپه هغه کی موعد جنت د څمکی په مخ دآزادو انسانانو لپاره دوزخ دی اوس .

زما مجاهده وروره ! نړیوالو ته زما پیغام ورسوه هغوی ته ووایه چی کمونیزم په افغانستان کی داسی جنایات ترسره کړل چی انسانیت به ترقیامته وربانډی شرمیږی او هغوی د پیړیو پیړیو لپاره دخپل ځان څخه دجنایاتو افسانی پریښودی .

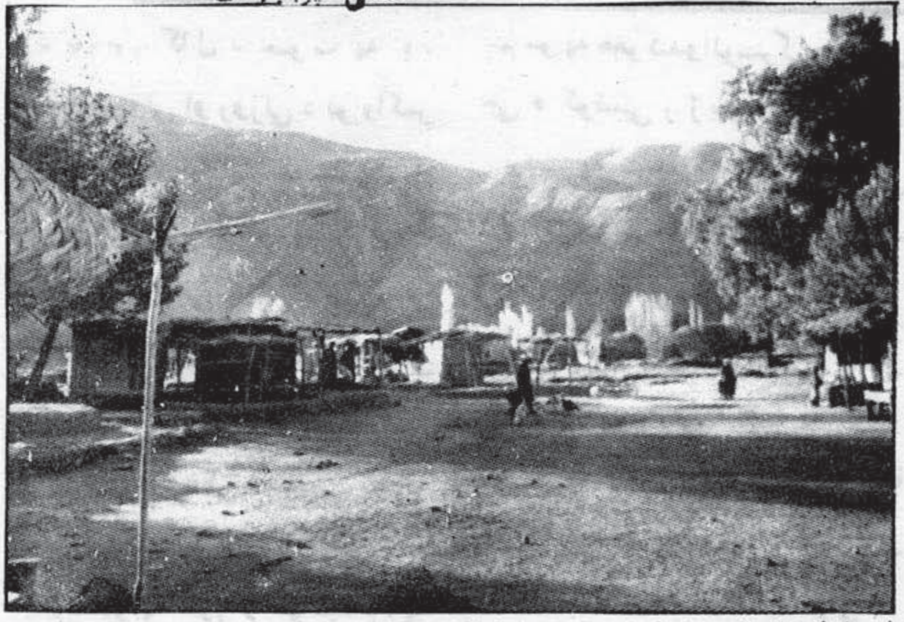

دا وياړلی افغانستان هغه سیمه ده ، چی د ننګیالیو مجاهدینو په لاس آزاده شوی

خدایه آزاد که زما وطن شي

آزاد به روح شي آزاد به تن شي

هغه به څنګه د خوند ساعت وي

چی غږوال پوره مخ په رفتن شي

لس ورځې په آزاده پکتیا کې

د ۱۳۶۳ کال د حوت په ۲٤ نیټه د ښوونې او روزنې د یو واکمن هیأت په ملګرتیا چې غوښتل ئې د پکتیا ولایت په آزادو سیمو کې د ښوونې او روزنې په اړه لومړنی امکانات مطالعه او هغه ښوونځي او لیسې له نږدې څخه وګوري چې د نور له ګودتا نه مخکې د سیمې بچیانو زده کړه پکې کوله له پاړاچنار څخه د خرلاچیو په کور و خوځیدم . په هیأت کې د افغانستان د ملي اسلامي محاذ د ښوونې او روزنې رئیس انجنیر محمد یعقوب روښن په ګډون د حضرت علي کرم الله وجهه د لیسې مدیر بخت‌نور . د دینی علومو استاد مولوی محمد عمر ، د ریاست د ښوونې او روزنې پلټونکی غفور حسن زی نبی جان منګل او محفوظ وردګ شامل وو .

د سهار بوره نهه بجې وې چې د ګران افغانستان سرحد ته داخل شوو ځیل خواوه هیواد ته‌له دا ځلیدو سره سم مو په هغو کنډوالو سترګې ولګیدې چې د کمونسټي رژیم د وحشت او بربریت په نتیجه کې منځ ته راغلې وې او ټولې هغه ښکلې ودانۍ په کنډوالو بدلې شوې او محسوس راغونه شارې پراته وو چې یو وخت کاله مخکې به پې د هغه په لیدلو زړه هوس کاوه او سترګو به رڼا پیدا کوله . موږ تر مېرزکې منګلو، لژي منګلو د منګلو تر میدان خوې د تر اریوب ځاځیو پورې وګرځیدو په دې ټولو سیمو کې داسې ودانۍ نه لیدل کیده چې د بمبارۍ او ګولې بارۍ له امله یا پیخې ړنګه نه وي او یا لږ تر لږه له استوګنې څخه لویدلي نه وي په تیره بیا د ښکمنیو ودانه او ښیرازه سیمه خو په غوڅه توګه په کنډواله بدله شوې او په پوره کلي کې هم کومه ودانۍ آباده او ولاړه په نظر نه راتله همدارنګه هغه ښکلې اریوب چې یو وخت به پې ښکلا او مسورتیا په سندرو کې یادیدله اوس په پوره داسې کنډواله بدل شوې دی چې د هرې کنډوالې په لیدلو سره له سترګو نه د اوښکو بهر څاځي وینې بهیږي او حساسې سترګې یې د لیدلو توان نه لري .

موږ په دې سفر کې د ښوونې او روزنې په اړه پر لومړنی څیړنې او مطالعې سربیره له یو شمیر قهرمانو قوماندانانو او زړورو مجاهدینو سره هم وکتل او د هغوی د اتلولیو او سربښندنو په باب مو ډیر څه واوریدل او ډیر څه مو ولیدل . او د یوولس ځان جهاد ژوندی تاریخ مومخې ته ښیوډل شو .

ما له موقع نه په استفادې سره د منګلو د جانی خیلو د قرارګاه له عمومي قوماندان لومړی بریدمن د لباز خان سره چې ـ حق د لارې یو زړور سپاهي او سربښندونکی قوماندان دی د هغه د جهادی هلو ځلو په اړه لنډه شانته مرکه وکړه چې دا دی د ګرانو لوستونکو د معلوماتو په

ـرص وراندې کيږي .

مجاهد ورور قوماندان دلباز خان دمنګلو د جاجي خيلو د حسن زيو ـ رباط د کلي او سيدونکی او د مقدس جهاد له هغو پهلوړو او سربښندونکو قوماندانانو څخه دی چه دجهاد په دی اوږده موده کي يې د دين او وطن دښمن ته دياوونی ورمالی او ځانی تاوانونه رسولی او په سيمه کي يې دافغانستان د ملی اسلامی محاذ اسلامی بيرغ رپانده ساتلی دی . ماچی تري دجهاد دپيل دعواملو په باب و پوښتل ، لو د خپله قصه داسي پيل کړ وه .

د ۱۳۵۷ کال د سرطان ۲۰ نېټه وه او زه تقريباً يوه مياشت د مخه د څمکنيو زاړه پراو پخنی د توپچي د کنډک قرار ګاه ته راتبديل شوی او تر غير مستقيمي څارني لاندی وم . چي دشمي په يولسو بجو دپکتيا ولايت د منګلو ، ځاځيو ، څمکنيو ، مقبولو او خروټو دزړورو قامونو مجاهدينو دغه قرا ګاه ترخپلو پولادي ګزارونو لاندیونيوه مادپياده تولی د قوماندان په صفت وظيفه په غاړه در لوده اودغه شان يوی موقع ته مي غوږونه څک نيولی ووچي که کومدواخ . مجاهدين پردغه قرار ګاه خپل عمليات پيل کړی ، نو زه به خپل پلان لکه څنګه مي چي پخوا جوړه کړی و عملی کړم پردغه قرار ګاه باندی چي قهر مانو مجاهدينو عمليات پيل کړل ، نو ما په ډيره بيړه دپخوانی ارتباط زينې لاژوری کړی او مجاهدين مي له خپل پروګرام څخه خبر کړل .

دغه دښمن پرزونکی عمليات دري شپي او دري ورځي روان وو او د څمکنيو له (۱۸) غونډ سره زموږ د تګ او را تګ ارتباط يعنی شليدلی وه موږ د قرار ګاه ټول منصبداران د ماسخوتن په نهو بجوه دوډی خوړلو په خونه کی د ډوډی پر ميز ناست وو چي د قرار ګاه ټيلفونچي قاری سيدمعظم مزاري د کوټی له ګړ کي څخه اشاره راته وکړه او د باندی يې وغوښتلم ، دی چه زما او وري شخص او له د يندارو عسکرو د قرار ګاه په الګړ کي يې له ټول جريان څخه خبر کړ او راته وي ويل : د څمکنيو د اتلسم غونډ قوماندان دګورن جمال په ټيلفون کي راته وويل چي د قرار ګا آمر ته ووايم تر څو نا بندی وساتي او سبا دی په بو تا لک کي غونډ ته ولېږی او پيا دی هلته د هامو منصبدارانو په وړاندی اعلاء کړی څکه چه د مجاهدينو سره دي په ارتباط لرلو خبر شوی او غواړی په دی تو ګه له يوی خوا مثا دفعاليت مخ ونيسي او له بلی خوا بو مسلمان منصبدار له منځه يوسي ، ماسمدلاسه ټيلفون و شکاوه او مخابره مي ځاد له وا چرله او له دې وروسته مي دقرار ګاه په دريو برجونو کي خلقي افراد پر وظيفه وګماول او پاتي عسکر يې له موضوع نه خبر کړل او مجاهدينو د تسليمی قومانده مي ور کړه ، بيا زه د قرار ګاه له دروازی څخه

له د ريو ميلو کلا شينکوف توپکونو او يو ميل تی تی توپانچی سره را ووتم د قرارګاه دروازه مي د باندی له پلوه بنده کړه اودمجاهد

پنو لیکوته ورغلم، هغوی ته می د قرارگاه د تسلیمی خبر ور کړ اوپخپله می د قرارگاه د دروازی په وړاندی سنگر ونیو ، کومو منصبدارانو چی غوښتل زماد له مینځه وړلو له پاره د قرارگاه له کړکی څخه زما ووزی هغه چی لر اور لاندی ونیول او په لومړی قدم کی یی دفرخار اوسیدونکی بریدمن خان محمد له پښو وغورځاوه او بیا می څلور تنه نور خلقی غری ددوزخ مېلمانه کړل ،له دی وروسته می د قرارگاه شمال ختیځ سنگر ته ځان ورساوه او مسلمانو عسکرو ته می له قرارگاه څخه د راوتلو قومانده ورکړه زما د قوماندی په اوریدلو سره ۴۵ تنه عسکر دقرارگاه له شمال ختیځ برج څخه راپریوتل او له قهرمانو مجاهدینو سره ملگری شول،د حق او باطل تر منځ دغه فیصله کوونکی جگړه د سهار تر لسو بجو پوری روانه وه چی په پای کی قرارگاه په غوښه توکه د مجاهدینو لاس ته ورغله، که څه هم د څمکنیو د ۱۸ غونډ له خوا تعرضیی برید پیل شو خو څه فایده یې ونه کړه او ټول ۵۵ تنه عسکر له خپلو وسلو سره مجاهدینو ته تسلیم شوی وو او په دی توکه د څمکنیو په ولسوالی کی دلومړی ځل له پاره ددښمن یو ډیر محکم او ټینګ سنګر مات شو او دښمن یی له سختی ویری سره مخامخ کړ . زه چی له مجاهدینو سره ملگری شوم نو څه موده وروسته پیښور ته راغلم او په پیښور کی د افغانستان دملی اسلامی محاذ درهبری له خوا د خپلی سیمی د مجاهدینو د تنظیم درونډ مسئولیت را وسپارل شو چی تر ننه ورځی پوری خپله دغه اسلامی او ملی وظیفه په پوره صداقت او ایمانداری سر مخ بیایم .

ځوان قوماندان په داسی حال کی چی ډیر ستړی معلومیدو اوخولی ئی تنده را مالی وی ما بیا د افغانستان د راتلونکی په باب وپوښتل، ده چی خوله ئی له خندا ډکه وه په شمیرلو الفاظو کی داسی ځواب را کړ : ته وینی چی اوس زموږ په سیمه کی روسی غلامان نشته او زموږ سیمه په بشپړ توگه له کمونستی عمالوڅخه آزاده ده دغه شان زه پوره باور لرم هغه ورځ ډیره نږدی ده چی زموږ ټول اسلامی هیواد به د کفر له یی واکه واکمنی څخه آزاد وی اوموږ به په خپلواک ، اسلامی او ارام افغانستان کی سوکال ژوند ته دوام ور کوو انشا' الله .

موږ پوره لس ورځی د پکتیا ولایت په دنگوغرونو کی تیری کړی او د ۱۳۶۸ کال د حمل په دوهمه نیټه بیرته راستانه شوو .

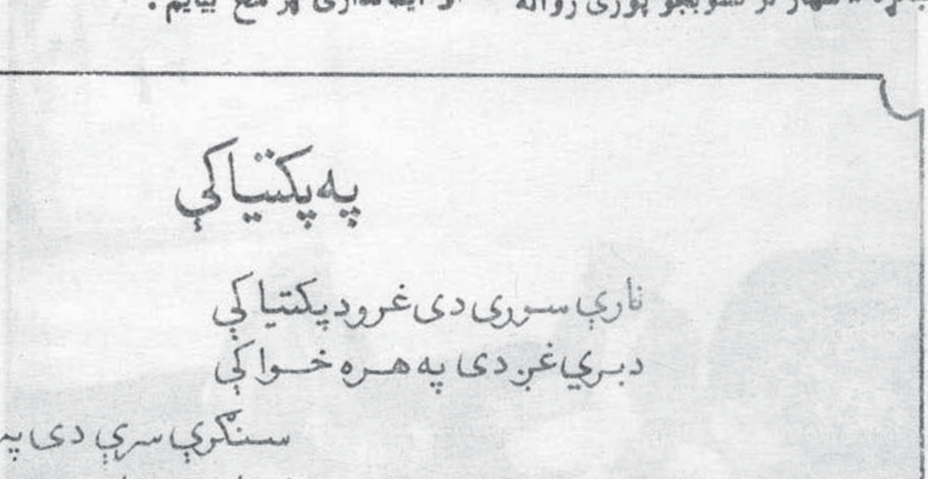

په پکتیاکې

ناري سري دي غرو دپکتياکې
دېري غردي په هره خواکې

سنگري سري دي په پاکه وينه
ځوانان تري تاودي په پکتياکې

«بمونه اوغمونه»

تهیه : تورن قسمابن شاه

برادران گرامی و مجاهدین محترم در ین بخش میپردازیم به سام زمین به هوا(موشک رهبری شده زمین به هوا)

مضمون نظامی (سام)

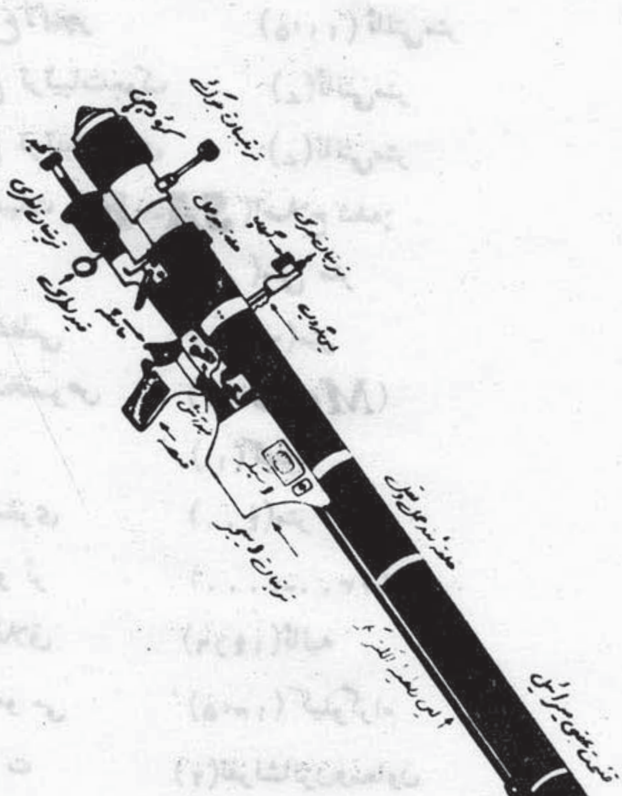

سام **SAM** :

سام از سه حروف انگلیسی بوجود آمده که عبارت انداز :

سرفیت (زمین **S** -

ایر (هوا) **A** -

میزائیل(موشک رهبری شده) **M** -

تاریخچۀ سام :

سام اولین بار در سال (١٩٦٨) در اتحاد کمونستی شوروی ساخته شد و از طرف شوروی برای دولتهای پکت وارسا داده شد.

دستگاهیکه اولین بار ساخته شده بود بنام دستگاه (**SA - 7A**) یاد گردیده ولی در سال (١٩٧٢) اصلاح شده این دستگاه بوجود آمده که بنام (**SA -7B**) مسمی گردید.

خصوصیات(**SA – 7 A**):

وزن عمومی (۱۳/۵)کیلو گرام

منزل اعظمی (۳۲۰۰) متر

وقت بطری (۴۵) ثانیه

ظرفیت بطری (۳۰)ولت

سرعت (۳۶۰) مترفی ثانیه

مرتبات (۲)نفر نشانزن و معاون

اسم خصوصی (**MOD - 0**)

طول عمومی (۱۴۲) سانتی متر

منزل اصغری (۳۰۰)متر

منزل مو ثر (۱۵۰۰) متر

مدت انفلاق (۱۲/۷) ثانیه

وزن خود میزائیل (۹)کیلو

چاپ (۷۵) ملی متر

طول لاینچر (۳۵)سانتی متر

طول قبضه (۱۰)سانتی متر

ارتفاع لاینچر (۱۱٫۵) سانتی متر

ارتفاع ترتیبات جوک (۷)سانتی متر

ارتفاع ترتیبات جری (۷)سانتی متر

خصوصیات (**SA-7B**)اصلاح شده:

چاپ (۷۵)ملی متر

منزل اعظمی (۶۰۰۰)متر

اسم مخصوص (**MoD–1**)

وزن (۱۰)کیلو

منزل اصغری (۴۰۰)متر

منزل مو ثر (۲۰۰۰-۲۳۰۰)متر

مدت انفلاق (۱۴ر۱۶)ثانیه

وزن عمومی (۱۳٫۵) کیلوگرام

مرتبات (۲)نفرنشانزن ومعاون

سرعت (۵۳۰)متر فی ثانیه

طول عمومی (۱۳۵) سانتی متر

وقت بطری (۶۰)ثانیه

ظرفیت بطری (۴۰)ولت

طریقه فیر از بالای شانه

وظیفه برای طیارات کم‌سرعت وکم‌ارتفاع

طول لاینچر (۳۵)سانتی متر

طول قبضه (۱۰)سانتی متر

نوع باروت (**R.D.X**).سترایل،وبکس

پارچه‌های بزرگ سام:

۱- تیوپ میزائیل

۲-ترتیبات لاینچر

۳- ترتیبات بطری

۱-تیوپ میزائیل و پارچه های آن:

تیوپ میزائیل عبارت از پارچه استوانه شکل میباشد که بداخل خود میزائیل را جا داده و پارچه های آن عبارت از:

(الف)سر پوش پیشروئی:

این پارچه‌چشم میزائیل را از عوامل خارجی (آفتاب) گردو غبار، پارچه‌های سنگ وچوب) محافظه مینماید.

(ب) سر پوش‌عقبی (سمپلایزیشن):

این پارچه پرده عقبی را از عوامل‌خارجی محافظه مینماید.

(ج) ترتیبات نشانگاه :

از جمله پارچه مهم بشمار رفته که ازدو قسمت تشکیل گردیده است (ترتیبات جوک وجری)

ترتیبات جوک:این پارچه‌دارای دایره نشان‌بوده و مسافه طیاره را تعین‌میکند.

ترتیبات‌جری: این پارچه درست‌استقامت میزائیل رابه

بطرف هدف برابر ساخته طوریکه در اثنای برابر شدن به استقامت هدف گروپ سبز رنگ که در قسمت تحتانی جری قرار دارد روشن میگردد.

خاطره:

یک عدد گروپ سبز رنگ در قسمت تحتانی ترتیبات جری جابجا شده هرگاه گروپ مذکور روشن شد میزائیل به استقامت هدف برابر است در غیر آن برابر نمیباشد

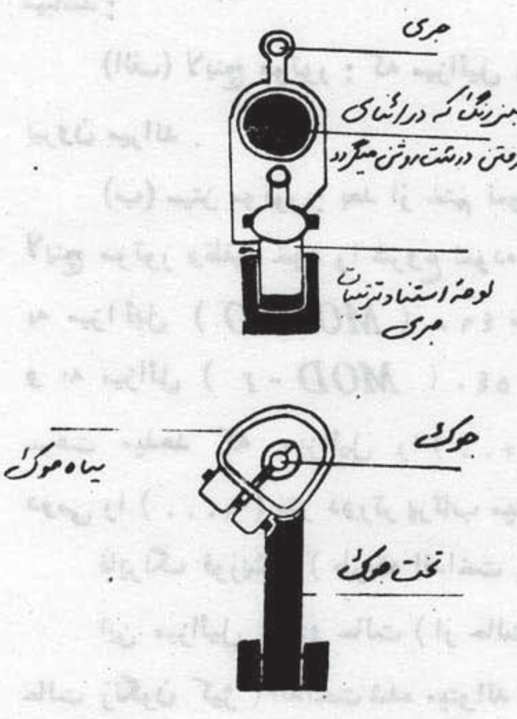

ترتیبات جری وجوک میزائیل (SAM-7)

(د) لنۀ حمل ونقل:

که در اثنای حمل ونقل میزائیل کمک مینماید

(ه) هریزنتل اندکاتور (نشان دهنده افقی):

که میزائیل را به (۲۰) درجه پائین و (۲۰) درجه ارتفاع میدهد و خود این پارچه از رابر ساخته شده است.

(ی) قید بطری معۀ آشیانه و الکتریکل کولتر (ارتباطبرقی) میباشد.

۲ - پارچه های ترتیبات لانچر.

قبضه ماشه، قید ماشه که در (SA-7B) بشکل (W) نشان داده شده و در (SA-7A)

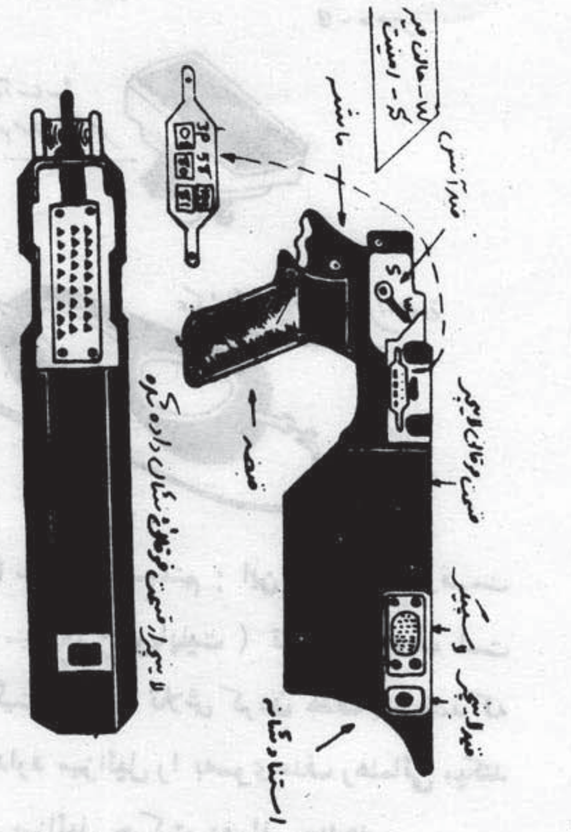

ترتیبات لانچر میزائیل (SAM-7)

بشکل (F I) نشان داده شده است تکمه بازوبسته کردن لانچر الکتریکل کولتروساکت، شانه گیر لادسپیکر که در اثنای فعال کردن صدای غیرمنظم تولید نموده هرگاه جری وجوک به هدف تطبیق گردید صدایش خاموش میشود.

۳ - پارچه های بطری:

آشیانه های لین کلید چالان نمودن بطری.

طرز فعال نمودن بطری چنین عمل نمائید.

کلید بطری را بطرف خود کش نموده و آنرا (۹۰) درجه از چپ براست دور بدهید (ازعلامه B به علامه X) بیاورید.

قسمت داخلی میزائیل: داخلاً میزائیل ازچهار قسمت تشکیل گردیده که عبارت انداز:

(۱) سیکرهت سیستم : این پارچه از دوقسمت (تارگیت سیکر ، اتوپایلیت) تشکیل گردیده است وظیفه تارگیت سیکر (تلاش کردن هدف) میباشد که سه وظیفه دارد میزائیل را بهسوی‌هدف رهنمائی میکند

۲ - میزائیل حرکت دورانی میدهد .

۳ - میزائیل را به استقامت انرژی و لور در جستجو میکند .

و همچنان وظفیه اتو پایلیت خبرها را از تارگیت سیکر گرفته به گایدنیش سیستم میدهد که گایدنیشن سیستم از دو حصه تشکیل گردیده است .

۲ - گایدنیشن سیستم : این پره ها از دوقسمت متشکل بوده که میزائیل را بالا پائین چپ و راست اداره مینماید و قسمت دومی آن بنام سپتلایزرفینس یاد شد که این پره ها بعد از بر آمدن میزائیل از تیوب باز گردیده و میزائیل را کنترول مینماید وبرای چارج شدن گاز ها هم کمک مینماید .

۳ - دستریکشن دیوایز : دارای دو پارچه (فیوز وریکسلوز) میباشد که از سه حصه تشکیل گردیده :

- امپکت فیوز (پتاقی)
- گلاسنگ فیوز (پتاقی جناحی)
- سلف دستکشن تام فیوز (قسمت المونیم تترائل مقدار باروت)

٤ - پروملیشن سیستم: که از دوقسمت متشکل میباشد :

(الف) لاینچ موتور : که میزائیل را از تیوپ بیرون میراند .

(ب) سیتز موتور : بعد از ختم نمودن وظفیه لاینچ موتور وظفیه خود را شروع نموده که درنتیجه به میزائیل (MOD - O) ٤٦٠ متر فی ثانیه و به میزائیل (MOD - I) ٥٤٠ متر فی ثانیه سرعت میدهد که میزائیل را (٣٢٠٠) متر و دومی را (٦٠٠٠) متر دورتر پرتاب مینماید .

فایرنگ فوزیشن (طریقه انداخت)

این میزائیل از دو حالت (از حالت ولاړ واز حالت زنگون کیژ) انداخت شده میتواند .

- از حالت ولاړ :

دراین وضیعت از (٢٠) درجه بالا واز (٦٠) درجه پائین انداخت کرده میتواند .

انداخت از حالت زنگون کیژ :

در این حالت از (٢٠) درجه بالا و از (٣٠) درجه پائین انداخت مینماید .

ترتیبات ماشه : ماشه دارای سه حالت میباشد

- سیف (حالت عادی)
- انکیچ (حالت نیمه)
- فیر (حالت انداخت)

آماده ساختن برای انداخت : چنین عملیه صورت گیرد :

١ - بطری به آشیانه اش نصب گردد .

٢ - ماشه لانچر قید گردد .

٣ - سر پوش های ارتباط برقی لانچر توسط قوماندان و معاونش خلاص شود .

٤ - معاون لانچر را در تیوپ نصب نماید .

٥ معاون سرپوش های پیشرونی وعقبی راباز کند

٦ - ترتیبات جری و جوک از طرف قوماندان برابر شود .

٧ - قوماندان افق نما را درست کرده و بالای هدف نشان بگیرند .

٨ - ترتیبات جری و جوک را به هدف تطبیق نموده زمانیکه گروپ سبزرنگ روشن گردید فیرصورت گیرد .

منابع نور در طیاره : این منبع میتواند چشم میزائیل بطرف خود جلب نماید .

- کمونوبی (شیشه های طیاره)

- سبتی لایت (چراغهای افقی دراثنای شب)

- بادی صیقلی

- منتر (منابع حرارتی طیاره)

شرایط انداخت : برادرا مجاهد کوشش کنید که در این شرایط انداخت نگردد .

١ - (٣٥) درجه بطرف آفتاب انداخت نگردد

٢ - از (٢٠) درجه پائین واز (٦٠) درجه بالا انداخت نگردد .

٣ - از مسافه اصغری فیر نشود .

٤ - از مسافه موثر زیاد نگردد .

٥ - بطرف نور تیز گرفته نشود .

٦ - هوا خوب صاف باشد .

٧ - در جای ریگستان فیر نگردد .

٨ - ازساعت (١٢ - ٢) بجهٔ ظهر انداخت نشود

٩ - از طرف شب انداخت نگردد .

طریق انداخت : چنین عمل نمائید :

١ - چشم نشانزن از جری و جوک به هدف نگاه کند .

٢ - مسافه به نقشه پیدا کردد .

٣ - پای چپ پیشروو پای راست عقب گذاشته شود .

٤ - بطری توسط کلیدش چالان گردد درموجودیت درست نشان گرفتن بطری سبزرنگ روشن میگردد .

٥ - در حالیکه گروپ سبزرنگ روشن است ولاد میکوهم صدا میکند ماشه را به حالت سوم به توکل الله فیر نموده تا (٧ - ٩) ثانیه توقف نمائیدتا میزائیل ازتیوپ خود خارج گردد .

فوائد سام : سام دارای فوائد ذیل میباشد :

- دارای ارتفاع کم می‌باشد .

- امکان انتقالش آسان است

- بعد از فیر تمام پارچه هایش غیر ازلانچرفالتو میگردد .

- عموماً برای طیارات کم سرعت و کم ارتفاع ساخته شده .

- ساختمان آن ساده بوده زود یاد گرفته میشود

- دارای سرعت خوب میباشد .

- دارای فاصله های خوب میباشد .

- برای اهدافیکه به چشم دیده شود استعمال میگردد .

نواقص سام : سام دارای نواقص ذیل میباشد

- حالات جوی را به زودی میپذیرد .

- بعد از فیر دود تولید نموده که این دودبنام تار گیت سکنچر نامیده میشود .

بعد از فیر شش درجه پائین میرود .

- برای جیت ها دارای سرعت کم ، مسافه که

و قابلیت ما نور میباشد.

اهلیت میزائیل :

۱ - هدف را از منزل اعظمی اش هم دور تر تخریب کرده میتواند .

۲ - سرعت بسیار خوب دارد هلیکوپتر را در بسیار کم وقت (۳ - ۴) ثانیه از بین برده میتواند .

تارگیت انگیج منت دایر گرام (هدف خوب)

- طیارا هلیکوپتر

- طیارات ترانسپورتی

طیارات جیت در صورتیکه ارتفاع وسرعت آن کم باشد.

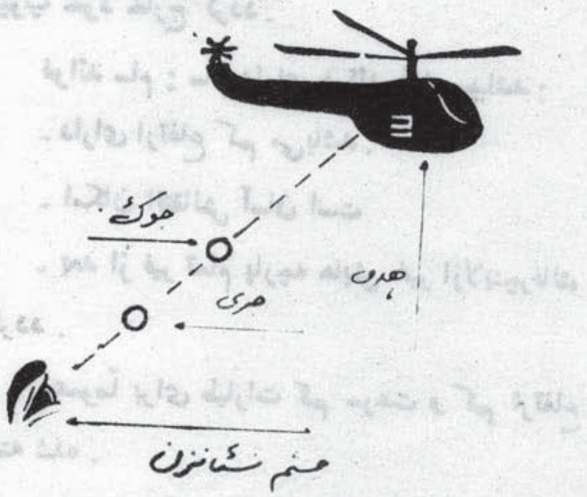

طریق درست نشانگرفتن میزائیل (SAM-7)

طرف خوب برای میزائیل .

- از عقب طیاره انداخت گردد .

از عقب جناحی طیاره انداخت گردد .

- از پیشروی جناحی طیاره انداخت گردد .

سپشل تارگیت (انداخت افقی):

هدف حالت خصوصی : اگرهدف از (۲۰)درجه پالین باشد وقتیکه بطری را چالان‌نمودید نشان بالای هدف گرفته شده چراغ‌سبز روشن میگردد و صدا تغیر میکند، هرگاه اطمینان حاصل شدماشه انگیچ میگردد و

آهسته آهسته تیوپ را (۲۰) درجه بالا نموده در این وقت چراغ را هم کنترول مینمائید که آیا روشن است یا خیر دانیستیم که چراغ روشن است وصدا ثابت‌است بعد از (۱-۳) ثانیه انداخب کنید.

لایچ افزیشن :

(الف) بیک بلاست : وقیکه ما شه را به حالت سوم (فیر)بیاورید یک صدای بلند پیدا میشود با این صدایک‌لمبه‌آتش‌وگازتولیدشده که‌این‌گاز زهرناک‌میباشد و این لمبه به عقب تا مسافه (۲۰) متر میرود اگر تیوپ (۶۰) درجه بلند ترگرفته شود امکان دارد که به نشانزن صدمه برساند.

(ب) پور وستورس(منبع طاقت):برای سام هفت منبع طاقت بطری است که باهر تیوپ دو عدد بطری میباشد که یکی در تیوپ نصب بوده و دیگر آن‌فالتو میباشد.

(ج)سیفتی (حفاظت): درسام حفاظت کنند ه قید ماشه‌میباشد که دارای سه حالت (سیف، انگیچ‌وفیر) میباشد..

(د) دسایند (دوباره نشان‌گرفتن) :در اثنائیکه‌اگر هدف غائب گردد دوباره نشان گرفته میشود که بنام دسایند یاد میکند .

انگیچ (حالت‌نیمه):

وقتیکه دوباره نشان گرفتید ومطمئن شدید ماشه را به حالت انگیچ (حا لت دوم) آورده در این وقت چشم شکرای به هدف (۲۰) درجه باز میگرد د بعد از (۱-۳) ثا نیه انتظار اگر درین وقت چراغ سبز روشن نگردید باید ماشه دوباره به حالت‌اول (سیف) آورده شود که این عملیه بنام انگیچ یاد میگردد.

تریک (تعقیب کردن):

وقتیکه ماشه‌را به حالت انگیچ آوردید سکر هیت آزاد شده یعنی بذهر طرف (۲۰) درجه باز میشود یا

ساحه دید راحا صل میکند از همین سبب خطر تعقیب سکر هیت به منبع د یگر میباشد که این عملیه بنا ـ باد میشود.

فایر (حالت انداخت): زمانیکه چراغ سبزروشن گردید و صدای لا سپیکر ثا بت شد ماشه را از حا لت انکیچ به حالت سوم (فا یر) آو رده دراین وقت ۷-۹ ثا نیه توقف گردد.

دی تیم:

در یک گروپ ساه دو نفر ، ثبات ویک گروپ امنیتی میباشد :

۱ـقوماندان میزائیل.
۲ معاون
۳ـصمایه کننده(گروپ امنیتی)

حالات موسمی :

۱ـ هوا بکلی صاف باشد
۲ــباران نباشد

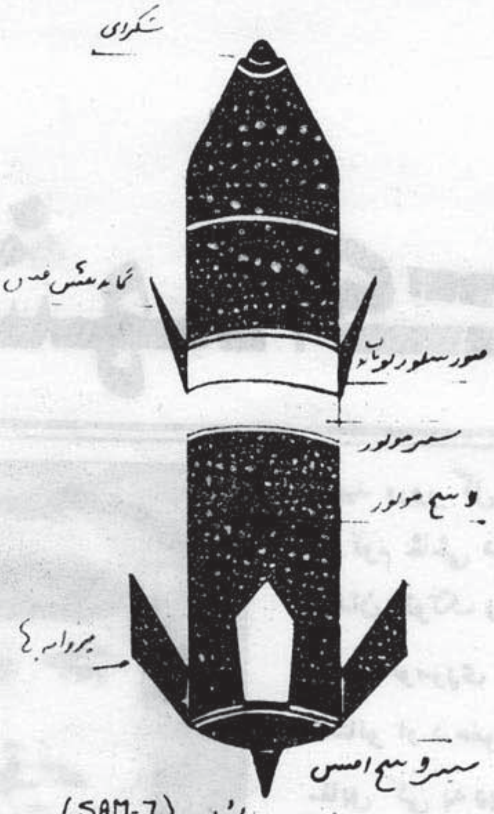

سستم دافع میزائیل (SAM-7)

وقت خوب برای انداخت:یک ساعت قبل از بر آمدن آفتاب ویا در وقت آفتاب نشست انداخت صورت گیرد .

شهدای راه حق

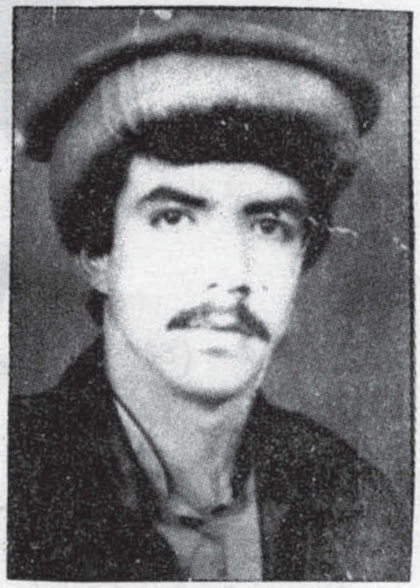

برادر شهید غلام حسن ولد
دستان مسکونه ولایت کندوز یک
تن از ورزیده ترین مجاهدین راه حق
بوده که در این راه مقدس از هیچ
گونه ایثار وفدا کاری دریغ نورزیده
وعلیه دهریان ومزدوران شان مردا
نه وار رزمید با لا خره در یک نبرد
شدید که به تاریخ ۱۲/۲/۶۷ در
قریه ایماق رخ داد بعد از تلفات
سنگین به دشمن برادر مذکور به
درجه عالی شهادت نایل گردید
روحش شاد ویادش گرامی باد .

شهید ورور گل افضل دخواجو زوی
په قوم خاشي دپکتیا ولایت د خاشي
میدان دتوتک ولسوالي اوسیدونکی او
نوموړی مجاهد ورور دکمو-
نستانو او د هغوی د گوډاگیالو په
مقابل کي په ډیرو جگړو کي برخه
درلوده او ډیر دهریان یې د دوزخ
کندی ته وسپارل په پای کي
۱۴/۸/۱۳۶۷ لمریز کال کي
د روسانو او دهغوی گوډاگیانو له
خوا د شهادت لوړ مقام ته ورسید .

انا لله وانا الیه راجعون

شهید ورور تاته دار د لعل زوی
په‌قوم جانیخیل دخوست دلوی ولسوا
لی اوسیدونکی وو . نوموړی په‌یوه
مسلمانه کورنی کي زیږدلی دی خو
کوم وخت چي د خلقیالو او پرچمیانو
په افغانستان کي سیاسی قدرت غصب
کړ ټانه‌دار هم دخپل مسلمانی احساس
له مخي دسیمی دنورو مجاهدینو په
څنگ کي خپل مقدس جهاد پیل کړ په
ډیرو عملیاتو کي برخه درلوده اودجهاد
سنگر ئی هروخت گرم ساتلی ؤاوهم
ئی ډیر کمونستان د دوزخ کندی ته
وسپارل خوآخر د ۱۲/۲۵ / ۱۳۶۷
نیټه دشهادت لوړ مقام ته ورسید .

«انالله وانااليه راجعون .

شهید وروړ عتیق الله د محی الدین
زوی په قوم خنزی د میدان او
وردګو ولایت د بادام په کلی کي
په ۱۳۳۲ لمریز کال زیږید لی ؤ.
نوموړي د شوروي د کر غیړنی
کودتا په راتلو سره د خپلی پاکی
او سپیڅلی عقیدی له مخې د جهاد

پیل وکړ او په دی موده کی ئی د
یو قهرمان مجاهد په صفت په
ملحدینو دیر بریالی عملیات
تر سره کړل. دیری فتحې
ئی په برخه شوي. په آخر کی
د ۱۳۵۸ لمریز کال د میدان د
دراني په کلی کي له دښمن سره
سره په مخامخ جګړه کی د شهادت
لوړ مقام ته ورسید.
إنا لله وانا الیه راجعون.

شهید وروړ رحم الله د غلام
محی الدین ځوی په قوم خنزی د
د میدان وردګو ولایت د بادام د
کلی اوسید ونکی وو نوموړی په
۱۳۳۸ لمریز کال کی په یوه با
درکه او اسلام پالونکی کورنی کی
کی زیږیدلی او د کمونستانو
له کودتا سره بی سم په مقدس جهاد
پیل وکړ او د جهاد په سنګرکی بی
د قوماندان په حیثت د لده درلوده
د جهاد په اوږدو کی نه ستړی
کیدونکی هلی ځلی وکړی او آخر
دا چی د ۱۳۶۶ لمریز کال په یوه
مخامخ خونړی جګړه کی د شهادت
لوړ مقام ته ورسیده.
انا لله و انا الیه را جعون

شهید وروړ جمال خان د ګل خان
زوی په قوم احمدزی د بغلان ولایت
د پلخمری ولسوالی اوسیدونکی ؤ
نوموړی په یوه دینداره کورنی کی
زیږیدلی او د کوچنیوالی څخه یی
د اسلام سره مینه درلوده.

د اسلامي انقلاب له پیل کیده
سره سم یی په جهاد پیل وکړ او په
هره جګړه کی یی د ښمن ته سخته
ماته ورکړی تر څو بالاخره د (۹)
کالو مسلسل جهاد نه وروسته په یوه
مخامخ خونړی جګړه کی د روسانو
سره ۱۳٦۷ لمریز کال د روژی په
مبارکه میاشت کی د شهادت لوړ

مقام ته ورسیده.
(انا لله و انا الیه راجعون)

شهید قوماندان عبدالحی ولد عبد-
الکریم باشندهٔ ولسوالی پلخمری
مربوط ولایت بغلان به قوم تاجک
که در یک خانواده متدین و دیندار
چشم به جهان کشود و در هر نبرد
اشتراک نموده و شکست های فرموش
نا شدنی را به دشمن وارد نموده
است و بعد از ۹ سال جهاد مسلسل
در یک نبرد خونینی علیه روسها در
ماه مبارک رمضان سال ۱۳٦۷ ه‍ ش

به درجه رفیع شهادت نایل گردید .

(انا لله و انا الیه راجعون)

شهید ورور لعل بیګ خان دخان
زوی دغزنی ولایت اوسیدونکی یو
بیاوړی او زړور مجاهد ؤ څوک چی
ددهری دښمن په مقابل کی په نه‌ستړی

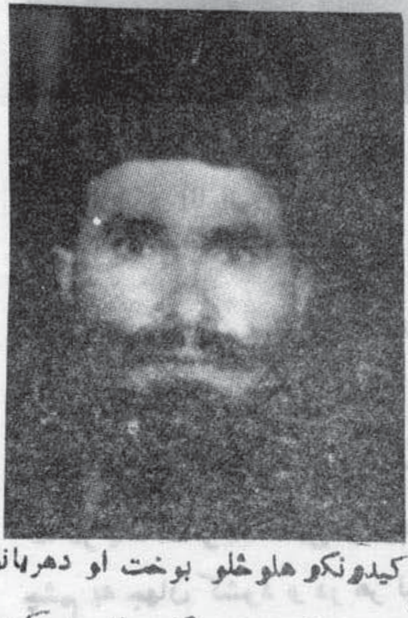

کیدونکو هلوځلو بوخت او دهریانو
ته یی نه هیریدونکی ماتی ورکړی
څوپه پای کی د ۱۳۶۶ لمریز کال
د میزان دمیاشتی په ۲۳ نیټه‌په‌ارګون
کی ددښمن سره په یوه مخامخ جګړه
کی دشهادت لوړ مقام ته‌ورسید

انا لله‌وانا الیه راجعون

شهید ورور جنت شاه دشاه برات
زوی په قوم دفتانی دغزنی ولایت د
ناورد ولسوالی‌اوسیدونکی دملی‌خیلو
د دفتانیود غند یو تکړه او په اسلام
مین مجاهد ؤ چاچی خپل‌تنکی ځوانی
یی د اسلام دسپیڅلی دین دلوړتیا د
پاره وقف اود ۱۳۶۶ لمریز کال د

میزان دمیاشتی په ٤مه نیټه دپکتیکا
ولایت په مرکز شرنه باندی په یوه
خونړی نښته‌کی دشهادت‌لوړی‌مرتبی
ته ورسید

انالله وانا الیه راجعون

شهید ورور ستانه‌ګل‌دمیراکبر زوی‌په
قوم کوچی‌دغزنی‌دولایت‌اوسیدونکی
دحقو بادرګه او اسلام‌پرستو ځوانانو
څخه وچی د کمونستانو دناوره کودتا
سره سم دخپلو نورو قهرمانو مجاهد
ورونو سره یو ځای دوطن پلورونکو
دهریانو پرضدپه نه ستړی کیدونکو
جهادی‌هلوځلو پیل وکړ او د دهریانو

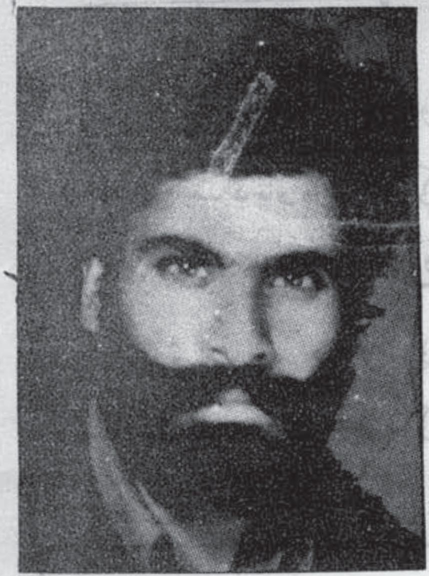

د الحادی ځالو په ورانولو ئی دخپلی
سیمی په هرمبګړه کی برخه درلوده .
څوپه کی‌دقوماندان سیدمحمد پهلوان
تر قوماندی لاندی دثمر خیلو په سیمه
کی ددښمن سره په یوه مخامخ جګړه
کی دشهادت لوړی مرتبی ورسید

انالله وانا الیه راجعون

شهید ورور والی‌خان دشیر باز خان
زوی په ۱۳٤۷ لمریز کال دکابل
ولایت دسروبی دولسوالی‌دسلام خیل
دسیمی‌په یوه دیندارکورنی کی وزیږید
په هغدی کورنی کی‌داسلامی تعلیماتو
په رڼا کی روزل شوی او تنکی زلمی

ځوانکو کوم وخت چې وحشی روسانو
او د هغوی کمونستو گوډاګیانو زموږ
پر سپیڅلی خاوره یرغل وکړل
دی وروړ د خپلی پاکی او اسلامی جذبی
له مخی د مقدس جهاد سنگر ته ورودانگل
او د خپلو مجاهدو وروڼو تر څنگ یی
د ملحدانو په مقابل کی خپل جهاد اعلان
کړ او له دښمن سره په هره معرکه کی
د زړورتیا په شان جنگیده . دښمن ته یی
ډیر مالی او ځانی تاوانونه ورواړول
لکه څنگه چی دا وروړ دښو اخلاقو
خاوند او په اسلام مین مجاهد ؤ په
۱۳۶۶ کال د شهید وروړ حیات‌خان
په عوض د هغی سیمی د قوماندان.منده
په غاړه واخیستله او په دی پاکه لار
کی یی له ډیرو هلو ځلو نه وروسته
۲/۱۲/۱۳۶۷ نیټه د دوشنبی په ورځ
په ورښیمین تنگی کی د شلورو تنو
نورو مجاهدینو سره د دښمن د ماین
پواسطه په د شهادت لوړ مقام ته ورسید
اناالله وانا الیه راجعون

شهید وروړ محمد ابراهیم د امیر
جان زوی په قوم ملا خیل د غزنی
ولایت د اجرستان د ولسوالی د
لنگر خیل د کلی اوسیدنکی د عفو
بادرکه مسلمانانو څخه ؤ چا چی د
حق او باطل تر منځ په نه ستړی
کیدونکو هلوځلو بوخت او په پدی
سیمه‌کی لاره کی ډیر د عریان ددوزخ
ندی ته واستول خو دهغی جگړی
په ترڅ کی چی د ۱۳۶۷ لمریز کال
د قوس په ۲۹ نیټه دخپلو ملگرو سره
یو ځای د اروزگان پرمرکزیی د ـ ـ

کړل ورو ستنه له دی چی دښمن ته
ډیر مالی او ځانی زیانونه وروړول
مجاهد وروړ محمد ابراهم د دښمن د
گولی په لگیدو سره د شهادت لوړ
مقام ته ورسید .

اناالله وانا الیه را جعون

شهید وروړ عمر گل د نواب جان
زوی په قوم سلام خیل د لوگر ولایت

دخوښی د علاقداری د گنداو د کلی
په یوه دینداره کورنی کی زیږیدلی ؤ.
نوموړی وروړ د تر کی د منهو-
سی کودتا سره سم د خپلو نورو
مجاهدو ملگرو سره یوځای د جهاد
سنگرته ورو دانگل او پدی لارکی
یی ډیر بریالیتوبونه ترلاسه کړل او
د دښمن ډیری کمونستی ځالی ئی د
اوره په لمبو کی وسوزولی ځو په پای
کی په (۱۳۶۷) لمریزکال د دلوی
د میاشتی په لوموی نیټه چی د خپلو

نورو ملگرو سره د جهاد سنگرته روان
و د دښمن د ایښو دل شوی ماین په
واسطه د شهادت لوړ مقام ته ورسید .
روح یی دی ښاد او نوم یی
دی یاد وی .

شهید وروړ علی جان د محمد
الدین زوی په قوم صبری د پکتیا
د ولایت اوسیدونکی ؤ . نوموړی مجا
هد وروړ د کمونستانو د منحوسی
کودتا سره سم د خپل ایمانی فرضی

په خاطر د خپل نو ږو مسلمانانو
ورنو سره یوځای دملحدینو پرضدئی
وسله وال جهاد پیل کړ ، دغه مجاهد
ورور دخپلی سیمی په هره جگړه ئی
حاضر ؤ اوپه هره جگړه کی ئی دښمن
ته غاښ ماتونکی ځوابونه ور کړل.
ځو د روسانو د هغه هوائی بمباری
په نتیجه‌کی چی د دوی په مرکزیی
وکړل نوموړی مجاهد ورور دشهادت
لوړی مرتبی ته ورسید .
روح یې دی ښاد او نوم یې
دی یاد وی .

چار سدی دگردی په سیمه کی په
حق ورسید .
انا لله و انا الیه راجعون

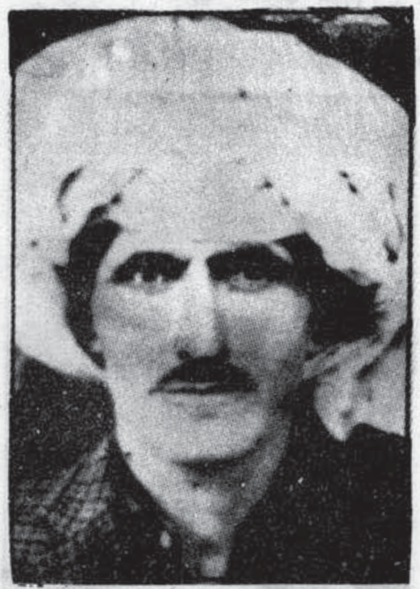

شهید ... ذبیح گل د احمد گل

زوی په توم توره خیل د پکتیا د
ولایت او سید ونکی بوتکړه او نومیالی
مجاهد ؤ ځوک چی د خلقیانو او پرچمیانو پر ضد په هره جگړه کی برخه
درلوده او هغوی ته یې په زړه پوری
زیانونه
رسولی خو په پای کی
... کال د ... په جنگ کی د دښمن
لخوا د شهادت لوړی مقام ته ورسید.
روح یې دی ښاد او نوم یې دی تل وی

په خواشینی سره مو خبر ترلاسه
کړ چی الحاج تاج محمد خان د
شهید شیر ... خان زوی د منگلو
د قوم د میرزکی اوسیدونکی د افغا-
نستان د ملی اسلامی محاذ یو تکړه
اوزړور قوماندان ؤ . د هغی ناروغی
له کبله چه ورته پیښه شوی وه د
۱۳۶۷ لمریز کال د جدی په نهمه
نیټه د ۷۵ کالو په عمر د پیښور د

نصیحت

د اسلام په نوم دې متی به وهلی
په دنیا پسی بیا هر لوری ته ځغلی
قناعت درسره نشته نور هم غواړې
که دې خونی په حرامو ډکی کړلی
چی گفتار باندې له چا سره لگیا شی
په خوږه ژبه آیات او حدیث لولی
پردی حق د اور سکروټه ده سیځل کا

ته پخپله په اور ځان سوځوې ولی؟
په دنیا کی وفا نشته ځنی تیر شه!
ستا به خیر له دنیا تللې ډلی ډلی
په اخلاص د حق په لیاره قدم کیږده
سنجش وکړه خوشی مکړه بلی بلی
دروزی ضامن پخپله پاک الله(ج)دی
د هر چا برخی تعین ده خیلی خپلی

داچې وایم مسلمانان دې وحدت پیدا کړي، مقصد مې دا
نه دی چې دهغوی دکارونو واګې دې یوه شخص ته په
لاس ورکړل شي، ښايي دا کار غیرممکن وي خو
زما امید دا دی چې دټولو پاچا قرآن وي او ددوی د
وحدت وجه دین وګرځي. هر اسلامي هېواد څو چې
کولای شي دیو بل اسلامي هېواد په ساتنه کې کوښښ وکړي
خپل ژوند دې دهغه په ژوند او خپله بقا دې دهغه په بقا
کې ووینې . . .

سید جمال الدین افغانی

آدرس ما: محاذ ملی اسلامی افغانستان ریاست فرهنگی، مدیریت عمومی نشرات ـ پست بکس ۵۴۲ پشاور، پاکستان.

دچاپړے